

தமிழ் அமைசுகள்

2009

யா/வைத்தீஸ்வரா஑் கல்லூரி

தமிழ்ப்பேரவை

S. Nitharshana

2. Nitration

தமிழ் அலைகள்

2009

யாழ்/ வைத்தீஸ்வரா கல்லூரி

தமிழ்ப்பேரவை

கல்லூரிக் கீதம்

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: ஆதி

வீறுபிகாண்ட விவேகானந்த வேதஞானக் களஞ்சியத்தைப்
பேறுபிகாண்ட இராமகிருஷ்ண பேரருடெசல்வத்தினே
சாறுபிகாண்டு பார்முழுத்தீ தானல் ரெய்த வேறுலகை
மாறுபிகாள்ளா வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி வாழியவே.

சாதிமத பேதமற்ற சமரசன்மர்க்க ரெறு
மேதினியிற் கால்காளவே ரெச்சகாவி பச்சை நீலம்
நீதிவளர் ஸுவர்ண நீள் ரெகாடியுங் குண்டலிரெயன்
றாதிபுளா இலாஞ்சனையுல் சிடகளாரும் வாழியவே

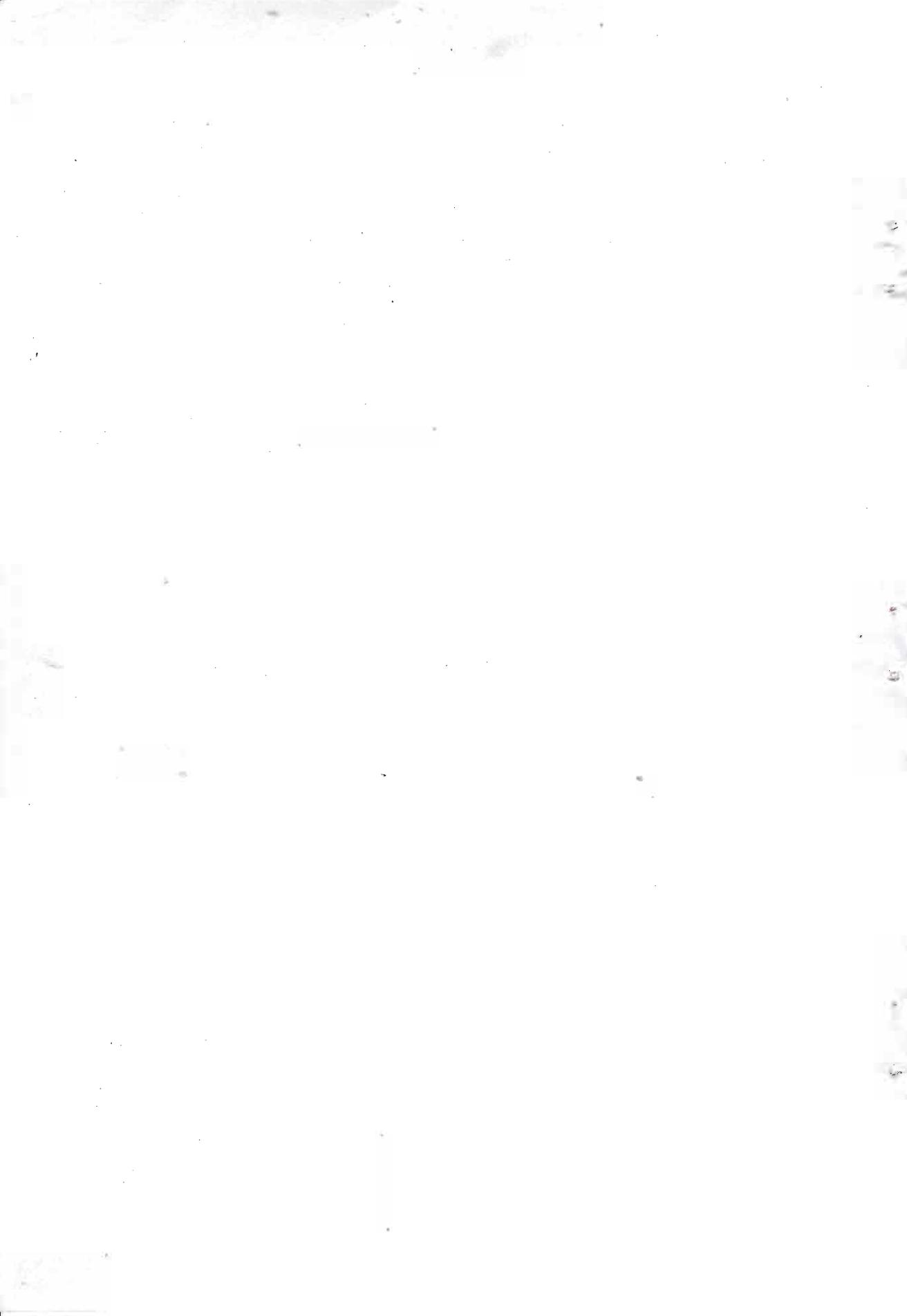
நன்ரெறுபெரர் ஏத்தீகின்ற நாகமுத்தீ ரெய்தவமுல்
தன்னாடுசீர் சர்வானந்தா விபுலானந்தா இதயபூர்வப்
ரெயன்னருளம் கல்லூரி ரெலிரெய்ய்த முதல்வருடன்
இன்னருளம் வைத்தீஸ்வரன் இரூங்கருணா வாழியவே.

இயற்றியவர்
வித்துவான். ரெபான். கனகசபை
புங்குடுதீவு

எங்கள் அதிபர்

திரு. நா. வன்னியசிங்கம்
B.Sc.(Mgt.Sp) Dip.in. Education (Merit)

மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

சைவமும் தமிழும் வளர்ப்பதற்கு தாபிக்கப்பட்ட யா/வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேரவையானது “தமிழ் அலைகள்” எனும் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். முத்தமிழும் வளர உழைத்த தமிழ்ச்சங்கம் போன்று யா/வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரியின் தமிழ்ப்பேரவையும் தமிழ் வளர்க்கும் ஆலயமாக திகழ்வது பாராட்டுக்குரியது.

சுவாமி விவேகானந்தரின் கூற்றுப்படி மனிதனுக்கு உள்ளார்ந்த ஞானத்தினை வெளிக்கொணர்வதே கல்வி என்பதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வளர்க்கும் ஒரு கீடமாக இக்கல்லூரி இருப்பது மாணவர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். உயர்வான இச்செயற்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்திய ஆசிரியர்களுக்கும் நெறிப்படுத்தும் அதிபருக்கும் எனது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகட்டும். தமிழ் அலைகள் மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதை பெருமையாக எண்ணுகின்றேன். அவை தொடர்ந்து கரைபுரண்டோட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு மலர் சிறப்புற வெளிவர வாழ்த்துக்களை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**‘தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்’
‘நன்றே செய்க அதை இன்றே செய்க’**

மாகாணக் கல்விப்பணிமனை
யாழ்ப்பாணம்

வே.தி. செல்வரட்ணம்
யாழ்ப்பாண மாவட்ட மேலதிக
மாகாணக்கல்விப்பணிப்பாளர்

வலயக்கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துரை

மாணவர்களின் சிந்தனையை நெறிப்படுத்தவும் இயக்கவும் மொழியே பிரதான கருவியாகத் தொழிற்படுகின்றது. மாணவர்களின் ஆற்றல்கள் மிகவும் அழகாக இச் சஞ்சிகையில் பரிணமித்துள்ளது. மொழியின் பரிமாணங்களில் அழகியல் உணர்வைத் தாங்கி நின்றல் மிக முக்கியமானது. அவ்வகையில் இச்சஞ்சிகையினூடாக மாணவர்களின் ஆற்றல்கள் அனுபவங்கள் ஆக்கங்களாக பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்று மனித நேயமுள்ள ஆரோக்கியமான சமுதாயம் உருவாக்கப்பட வேண்டிய தேவையுள்ளது. இவ்வாறான வெளியீடுகள் மாணவர்களின் சிந்தனைகளைத் தூண்டி வளப்படுத்துவதுடன் தலைமைத்துவம் மிக்க சமநிலை ஆளுமையுடையவர்களாக வாழ வழிகாட்டும் க.பொ.த உயர்தர மாணவர்களிற்கு மிகவும் உதவக் கூடிய வகையில் வெளிவரும் இந்நூலின் தரம் கண்டு மகிழ்கின்றேன். மேலும் இந்நூல் இனிவரும் காலங்களிலும் சிறப்புடன் மிளிர் நல்வாழ்த்துக் களைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

**நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லார் எழில்நலம்
மண்பாவை புனைந்தற்று**

திருமதி. அ. வேதநாயகம்
வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்
யாழ்ப்பாணம்.

கோட்டக்கல்வி அதிகாரியின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ் வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரியின் தமிழ் பேரவைபரிளரால் வெளியிடப்படும் தமிழ்அலைகள் எனும் சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தலைமுறை தலைமுறையாக மொழியானது ஒருவரிடமிருந்து ஒருவருக்குப் பகிரப்படுவதுடன் ஆற்றல்கள் அறிவுத்திறன்கள் புலமைகள் என்பன கடத்தப்படும் ஒரு ஊடகமாகவும் இருந்து வருகின்றது. பழமை வாய்ந்த எமது தமிழ்மொழியானது இன்று உருக்குலைந்து அதன் வழுவம் மாறி வேறுரு எடுத்து விடுமோ என்ற பலரின் ஐயப்பாடுகளுக்கு மத்தியில் எமது இனம்தலைமுறையினர் தம்மொழி மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாக அதனை வளப்படுத்த பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதைக் காணமுடிகிறது.

அந்த வகையில் இவ் வித்தியாலய மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த தமிழுணர்வு, ஆற்றல்கள், திறன்கள் என்பன பல்வேறு ஆக்கங்களாக வெளிக்கொணரப்பட்டு அடுத்த மாணவ சமுதாயத்தினரிடம் ஒப்படைக்கும் வகையிலும், அவர்களை வழிநடத்தும் வகையிலும் சஞ்சிகையாக வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளது. நாளைய நற்சமூக உருவாக்கத்திற்கும் தமக்கே உரிய பண்பாட்டு விருத்திக்கும் இன்றைய மாணவ சமூகம் தாய் மொழியில் பிசுந்த ஆற்றல் மிக்கதாக விளங்கவேண்டும். மற்றும் கற்றல், கற்பித்தல் பணியானது பாடப்புத்தகங்களுடன் மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இல்லாமல் இத்தகைய படைப்பாற்றல்களை வெளிப்படுத்துவன் மூலம் மேலும் வினைத்திறன் உள்ளதாக மாற்றப்படலாம். மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த புதிய புதிய ஆற்றல்களை இனம்கண்டு அவற்றைச்

சிறந்த முறையில் வெளிக்கொணரவும் இது உதவும் அந்த வகையில் மாணவர்களின் புதிய பல சிந்தனைகளோடும் மாற்றம் மிகு அம்சங்களோடும் புதுமெருகுடனும் இச்சஞ்சிகை வெளிவரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அந்த உயரிய நோக்கத்தை மாணவர்மத்தியில் விதைத்து, நீநூற்றி வளர்க்கின்ற இவ்வித்தியாலயத்தின் அதிபர், தமிழ் ஆசிரியர்கள், போற்றப்பட வேண்டியவர்கள். இச்சஞ்சிகையின் தரம் நோக்கி மனம்மகிழ்வதுடன், எதிர் காலத்திலும் இப்பணி தொடர வேண்டும் என நல்லாசிகள் கூறி இதிலீடுபட்ட அத்தனை மாணவர்களையும் பாராட்டி வாழ்த்தி நிற்கின்றோம்.

திருமதி. வ.சிவபாலன்
கோட்டக்கல்விப்பணிப்பாளர்
யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்த்துச் செய்தி

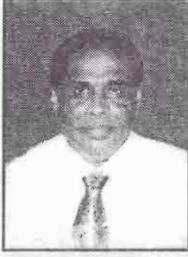
யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வரா கல்லூரியின் தமிழ்மொழி திறத்தையும், மொழி மீது கொண்ட ஆர்வத்தையும், மொழி ஆற்றலையும் நான் நன்கறிவேன். அந்த வகையில் இப்பாடசாலையின் தமிழ்ப்பேரவை தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காக பல்வேறு நிகழ்வுகளையும், போட்டிகளையும் நடாத்தி வரும் அதே வேளையில் மொழிச் செம்மையை விளக்கி நிற்கும் தமிழ் அலைகள் என்ற சஞ்சிகையையும் வெளியிடுவது எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இச்சஞ்சிகை இயல், இசை, கவிதை போன்றவற்றைக் கொண்டு மொழியின் செழிப்பையும் தொன்மையும் பறைசாற்றி நிற்கின்றமை பாராட்டுதற்குரியதாகும். தமிழ்மொழி தொன்மை வாய்ந்ததாகவும் செம்மொழிகளில் ஒரு மொழியாக உலகளாவிய ரீதியில் பேரந்தஸ்து பெற்றிருக்கும் இவ்வேளையில் எம் மொழியை மேலும் செழிப்பாக வளர்ப்பதற்கு உற்சாகம் கொண்டுமருக்கும் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி தமிழ்ப்பேரவை மேலும் சிறக்க வேண்டும். தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைக்க வேண்டுமெனக் கூறுவதோடு இந்தப் பெருமுயற்சிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்த அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்களை பாராட்டி தமிழ் அலைகள் ஓயாது ஒலிக்க வேண்டுமெனவும், வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி அன்னையின் மடியில் என்றும் தவழ்ந்து தமிழ் மொழிவளம்பெற உதவ வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி. மீரா அருள்நேசன்

உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர் (தமிழ்த்துறை)

யாழ்ப்பாணக்கல்வி வலயம்

யாழ்ப்பாணம்.

அதிபரின் வாழ்த்துச்செய்தி

எமது கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேரவையானது தமிழ் அலைகள் எனும் இரண்டாவது சஞ்சிகையை வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். சங்கம் அமைத்து தமிழ் வளர்த்த சங்ககாலம் முதல் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ்வளர்வதற்கு அதன் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு எத்தனையோ சமய நிறுவனங்களும் தமிழ் அமைப்புக்களும் அரும்பாடுபட்டு உலக அரங்கிலே தமிழ் மொழியை இனிய மொழியென்றும் எல்லா வகை மொழிகளுக்கும் முதன்மையானது என்றும் பறை சாற்றி நிற்கின்றன. இந்தவகையிலே எமது தமிழ்பேரவையும் முத்தமிழை வளர்ப்பதற்காக, அதன் இருப்பை நிலைநிறுத்து வதற்காக தமிழ் அலைகள் என்ற பெயரில் சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட்டு தமிழ் அன்னையை அழகுபடுத்தி, பெருமைபடுத்திக் கொள்வதனால் தானும் பெருமைபெறுகிறது.

இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழை இன்று உலகம் மகிழ்வோடு ஏற்று அதன்பால் பல முனைப்பான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துக் கொண்டாடிக்கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சிக்குரிய மொழியாக இருப்பதும் விசேட பண்பாகும். தமிழ் மன்னர்களாலும் குறுநில மன்னர்களாலும், தமிழ்மொழி உயிரிலும் மேலாக மதிக்கப்பட்டு பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்ட வரலாற்று பொக்கிஷமாகும். “தமிழன் என்று சொல்லடா தலைநிமிர்ந்து நில்லடா” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதனால் தமிழ்மொழி வாழ்வியலோடு தொடர்புபட்ட மொழியாகிறது. எனவே பிறப்பில் தமிழர்களாக இருப்பவர்களை விட பிறநாட்டவர்கள் தம் மொழியைவிட தமிழ்மொழியை பற்றிய

ஆய்விலே ஈடுபட்டு தமிழின் பெருமையை அதன் உண்மையை அறிந்து தமிழ் மொழியின் வாழ்விற்கும், வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும், அணி செய்கிறார்கள் எனவே நாமும் தமிழ் மொழியை பேணிப் பாதுகாக்கும் பணியில் முனைப்புடன் ஈடுபடுவோமாக.

எமது கல்லூரியின் தமிழ்பேரவைப் பொறுப்பாசிரியை திருமதி விக்னேஸ்வரி சடாட்சரம் கல்லூரியில் தமிழ் பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக்காப்பதில் முனைப்புடன் செயல்படுவதோடு மாணவர்களையும் தம்பால் ஈர்த்து இம்மலரினை ஆவணமாக்குவதில் அரும்பாடு பட்டிருப்பது கண்கூடு. அவருக்கும் ஏனைய பேரவை ஆசிரியர்களுக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவிப்பதோடு மேலும் பேரவை தனது கால்களை அகலவைத்து தமிழ்ப்பணி செய்யவும் இதுபோன்ற மலர்கள் தொடர்ந்து வெளிவர தமது பங்களிப்பையும் பூரண ஒத்துழைப்பையும் வழங்குமாறும் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நா. வன்னியசிங்கம்

அதிபர்

யா. வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரி

உப அதிபரின் ஆசிச் செய்தி

தமிழுக்கு அமுது என்று பேர் அந்த தமிழ்
எங்கள் உயிருக்கு நேர் என்பதற்கு ஏற்ப எமது கல்லூரி தமிழ்
மாணவர் ஒன்றியத்தினரால் வெளியிடப்படும் தமிழ் அலைகள்
என்ற இரண்டாவது இதழுக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில்
பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

மாணவர்கள் பரீட்சையை நோக்காகக் கொண்டு நூற்
கல்வியுடன் மட்டும் நின்று விடாது, கல்லூரி இணைப்பாடவிதானச்
செயற்பாடுகளிலும் ஆழமாக தமது சூடம் பதிக்க வேண்டும். அது
மட்டமல்ல ஒரு கல்லூரியிலிருந்து வெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகள்,
ஆக்கங்கள், போட்டிகள் என்பவற்றினூடாகவே அக்கல்லூரியின்
தரம் கணிக்கப்படுகிறது.

அடுத்து ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் பிள்ளையின்
கல்வி வளர்ச்சியில் ஒருவரது முயற்சியினை மற்றவர் புரிந்து
கொள்ளும் நிலையிலேயே பிள்ளையின் முழுமையான கல்வி
முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். இந்த வகையில் கல்லூரிச்
சஞ்சிகைகள் மாணவர்களின் வளர்ச்சி முன்னேற்றத்தைச்
சமூகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் என்பது திண்ணம்.

கடந்த காலங்களில் சில தவிர்க்க முடியாத
காரணங்களினால் இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவர முடியாது
தயங்கி நின்ற போதிலும் தற்போது அச்சஞ்சிகை புது
மெருகுபெற்று சிறந்த ஆக்கங்களையும் புதுமையான
படைப்புக்களையும் தாங்கி உங்கள் கரங்களில் தவழப்போகிறது
என்றால் எமது கல்லூரி தமிழ் மன்றப் பொறுப்பாசிரியை
திருமதி. விக்கினேஸ்வரி சடாட்சரம் அவர்களின் ஆர்வமும் விடா
முயற்சியுடன் மன்ற ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், திருமதி பா.அழகுதாசன்,

திருமதி.J.J.சுகந்தராஜ், திருமதி. ப. பஸ்காக்குருக்கன் ஆகியோரினதும் மன்றத்தலைவர், செயலாளர்களினதும் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளுமே என்றால் மிகையாகாது.

எமது கல்லூரி மாணவர்களின் ஆளுமை வெளிப்பாட்டுக் களமாக விளங்கும் இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளிவர எனது மனப்பூர்வமான ஆசிகளையும் வாழ்த்துக் களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

செல்வி. ச. சின்னத்துரை

உப அதிபர்

யாழ். வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரி

தமிழ்ப் பேரவைப் பொறுப்பாசிரியரின் வாழ்த்துச் செய்தி

யா. வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேரவையால் வெளியிடப்படும் தமிழ் அலை சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் மிக்க மிழ்ச்சியடைகிறேன்.

**யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்.**

என்று பாரதியார் பாடினார். அவர் இப்படிப்பட்ட மொழியின் இனிமையும் செழுமையுமே காரணமாகும். உலகின் மூத்த மொழியாகிய தமிழ் மொழியின் இனிமையையும் செழுமையையும் தொடர்ந்து பேண வேண்டியது எமது பணியாகும். அந்த வகையில் இச் சஞ்சிகையின் மூலம் மாணவர்கள் இப்பணியை தொடர்ந்துலங்க வைத்துள்ளார்கள்.

தகவல் தொடர்பு உட்கங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு பாடசாலைகளில் மாணவர்களின் கல்விதேடல்களும் புத்தாக்கங்களும் அமைய வேண்டிய இன்றியமையாமை யதார்த்தம் ஆகும். அதற்கேற்ப எமது மாணவர்கள் பல நெருக்கீடுகளுக்கு மத்தியிலும் தம்மாலான ஆக்கபூர்வமான படைப்பாக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளமை வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். இவ்வகையில் இச் சஞ்சிகை ஆக்கத்தின் மூலம் மாணவர்களின் ஆக்கத்திறன், சிந்தனை ஆற்றல், கற்பனாசக்தி, தேடுதல், முயற்சி ஆகியன வளர்ச்சி யடைந்துள்ளமையைக் கண்டு மகிழ் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மேலும் இந்நூல் இனிவரும் காலங்களிலும் சிறப்புடன் மிளிர் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி. வி. சடாச்சரம்
தமிழ்ப்பேரவைப் பொறுப்பாசிரியர்
யா. வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரி

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து.....

எமது பாடசாலையில் தமிழ்ப்பேரவையினால் ஆண்டு தோறும் வெளியிடப்படும் தமிழ் அலைகள் எனும் நூலானது இரண்டாவது தடவையாக வெளிவருவதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன். முதலாவது மலர் வெளியிடப்பட்டு காலதாமதமாக இந்நூல் வெளிவருகிறது. ஒரு நூலை வெளியிடுவதென்பது சாதாரணகாரியமல்ல. அதே போல் நாமும் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும் எமது மாணவரின் இடைவிடாத முயற்சியினாலும் ஒத்துழைப்பாலும் தமிழ் அலைகள் வெளிவருகின்றது. இந்நூலானது பெரியோர்களின் ஆசியுடனும் எம்முடய மாணவர்களின் ஆக்கத்திறமையையும் கொண்டு வெளிவருகின்றது. இந்நூலை நாம் வெளியிட எமக்கு உறுதுணையாக தமிழ்மன்ற ஆசிரியர்களும் அதிபரும் ஏனைய ஆசிரியர்களும் இருந்துள்ளனர். இவர்களுடய வழிகாட்டல் எமக்கு நிச்சயம் தேவை. தமிழ்ப்பேரவையானது இன்னும் பல சஞ்சிகைகளை வெளியிட வேண்டும் என்றும் தமிழ் அலைகள் ஓயாது அடித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று வாழ்த்தி எல்லாம் வல்ல வைத்தீஸ்வரப்பெருமானை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இ. கனிசியஸ் வினோத்

தலைவர்

தமிழ்ப்பேரவை

செயலாளரின் உள்ளத்திலிருந்து.....

யாழ் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியின் தமிழ்ப்பேரவையின் செயலாளர் எனும் பாங்கில் உங்களைச் சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழ் அலைகள் சஞ்சிகையின் வெளியீடு இவ் வருடமும் நிகழ்வதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன். தமிழ் பேரவையின் வெளியீடான தமிழ் அலைகள் சஞ்சிகையானது எமது பேரவை உறுப்பினர்களின் அயராத முயற்சியினாலும் பேரவை ஆசிரியர்களது ஊக்குவிப்பினாலும் உங்கள் மனதை கவரும் வகையில் படைக்கப்பட்டுள்ளது. காலங்கள் மாறினாலும் காட்சிகள் மாறினாலும் எமது தமிழ் மொழியின் புகழை என்றென்றும் இத் தமிழ் அலைகள் பறைசாற்றி நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மேலும் இத் தமிழ் அலைகள் சஞ்சிகைக்கும் கருத்துச் செறிவு மிக்க ஆக்கங்களைத் தந்த மாணவர்கள், ஆசிரியர்களுக்கும் எமது கரும் முயற்சிக்கும் பின்புலமாய் நின்ற அதிபர், உப அதிபர்; பொறுப்பாசிரியர்களுக்கும் இந்நூல் சிறப்புற வெளியீடு செய்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்த விளம்பரதாரர்களுக்கும் மற்றும் இம் மலருக்கு செயல் வழியம் கொடுத்து உங்கள் கரங்களிலே தவளச் செய்த ஜய்ராம் பிறிளரேஸ் ஸ்தாபனத்தினருக்கும் மேலும் அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும் எனது அன்பு கலந்த நன்றியும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகட்டும்.

பா. அரிஹரன்
செயலாளர், தமிழ்ப்பேரவை
யா. வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி

இதழாசிரியரின் பேனாவிலிருந்து.....

யா. வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரி தமிழ்ப்பேரவையினரின் முயற்சியின் விளைவாக தமிழ் அலைகள் 2வது இதழை உங்கள் கரங்களில் சேர்ப்பதையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

ஏட்டுக்கல்வியை விட செயன்முறைக்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இன்றைய கல்வி முறையிலே மாணவர்களிடத்தே மறைந்து கிடக்கின்ற அறிவு, திறன் மனப்பாங்கை வெளிக்கொணரும் நோக்கோடு தகுதி, தரம் வாய்ந்த ஆக்கங்களைத் தாங்கி தமிழ் அலைகள் எனும் சஞ்சிகை வெளிவருகிறது.

இச் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த அதிபர், உபஅதிபர், பேரவைப் பொறுப்பாசிரியர்களுக்கும் ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய எமது சக மாணர்களுக்கும் சஞ்சிகையை அச்சுருவாக்கிய பதிப்பகத்தாருக்கும் மற்றும் விளம்பரதாரர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிப்பதுடன் வெளியாகும் சஞ்சிகை பற்றிய தரமான விமர்சனங்களையும் எதிர்பார்த்து நின்றின்றேன்.

செல்வி.செ. பவதாரணி
இதழாசிரியர்
தமிழ்ப்பேரவை
யா. வைத்தீஸ்வராக்கல்லூரி

தமிழ்ப் பேரவை நிர்வாகிகள்

2009

போஷகர்:

திரு. நா. வன்னியசிங்கம் (அதிபர்)

பொறுப்பாசிரியர்:

திருமதி. விக்னேஸ்வரி சடாட்சரம்

ஆசிரிய ஆலோசகர்கள்:

திருமதி. ஜெ. சுகந்தராஜ்

திருமதி. பா. பத்மஜா

திருமதி. பா. அழகதாசன்

தலைவர் : சி. வினோத்

உபதலைவர் : சி. வஜீஸ்மன்

செயலாளர் : பா. அரிஹரன்

உபசெயலாளர் : யோ. கௌசிகா

பொருளாளர் : ச. பிரசாந்

பத்திராதிபர் : செ. பவதாரணி

நிர்வாக உறுப்பினர்கள்:

க. கங்கைநேசன்

தி. நியோமி

வி. பியூலா

த. நிரோசன்

தமிழ்ப்பேரவை - 2009

இ-வ (இருப்பவர்கள்): திருமதி. கெ.கெ. சுகந்தராஜ்(ஆசிரிய ஆலோசகர்), செல்வி.ச. சின்னத்துரை (பிரதி அதிபர்), செல்வன். பா. அரிஹரன்(செயலாளர்)
 திரு. நா. வன்னியசிங்கம்(அதிபர்), செல்வன். தி. வினோத்(தலைவர்), திருமதி. பா. அழகதாசன்(ஆசிரியஆலோசகர்),
 திருமதி. வி.சடாட்சரம்(பொறுப்பாசிரியர்), திருமதி. ப.பாஸ்கரகுருக்கள்(பெரும் பொருளாளர்)

இ-வ (நிற்பவர்கள்) : செல்வி. பவதராணி (இதழாசிரியர்), செல்வி.வி.பியூலா (நி.உ.), செல்வன். க. கங்ககேநேசன் (நி.உ.),
 செல்வன். சி. வஜீன்மன் (உபதலைவர்), செல்வன். சி.பிரசாந்தன் (பொருளாளர்),
 செல்வன். த. நிரோஜன் (நி.உ.), செல்வி. யோ.கௌசிகா (நி.உ.),செல்வி. தி. நியோபி (நி.உ.)

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
அறிவொளி தருவன நூல்களே	1-3
ஈழத்தில் இலக்கியம் வளர உந்துகோலாய் அமைந்த உயர்திரு. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை(1832-1901)	4-5
தமிழ் மொழியில் இலக்கணத்தின் செல்வாக்கு	6-7
மாணிடம் ஒரு நோக்கு	8-9
தமிழில் புகலிட இலக்கியம்	10-13
வாசம் வீச விரிந்த மலர்	14-15
இணையத்தில் தமிழ்	16-17
தமிழ் நாட்டார் பாடல்கள்	18-20
பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் தமிழ் பணிகள்	21-23
ஒற்றுமை எனும் உயர்ந்த குணம்	24
நாட்டார் இலக்கியம்	25
மனித நேயம்	26-27
இலக்கியம் காட்டும் கல்வி	28-29
தீர்ப்படங்களும் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும்	30-31
முயற்சி திருவினையாக்கும்	32-33
சங்கே முழங்கு	34
கல்வியின் நோக்கம்	35-36
தமிழ் அகராதியின் தந்தை வீரமாமுனிவர்	37-39
தமிழ்க் கவிதையின் சிறப்பு	40-42
தமிழில் புதுக்கவிதையின் வரவு	43-44
ஈழத்துப் பள்ள வளர்ச்சி	45-47
தமிழ் என் உயிருக்கு நேர்	48-49
தெய்வத்தமிழ் அழிந்து போகலாமா?	50-51
இருபது நூற்றாண்டு ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு	52-61
ஈழத்தில் எழுந்த புராண இலக்கியங்களின் வளர்ச்சி	62-64
கற்பனைச் சித்திரம்	65-66
வாழ்வை வளம்படுத்துவது சமயம்	67-68
அறிவியல் தமிழ்	69
தமிழ் இலக்கியங்கள் சினிமாவில் செலுத்திய.....	70-71
இடம் பிடித்த இலக்கியப் பெண்களும் தடம்	
மாரும் தற்காலப் பெண்களும்	72-73
குழந்தை இலக்கியம்	74-76
இலக்கியமும் அழகியல் உணர்வும்	77-78
நாட்டுக் கவிதைகள்	79-80

புத்தகப் பட்டியல்

1-1	புத்தகப் பட்டியல்
2-4	புத்தகப் பட்டியல்
5-7	புத்தகப் பட்டியல்
8-10	புத்தகப் பட்டியல்
11-13	புத்தகப் பட்டியல்
14-16	புத்தகப் பட்டியல்
17-19	புத்தகப் பட்டியல்
20-22	புத்தகப் பட்டியல்
23-25	புத்தகப் பட்டியல்
26-28	புத்தகப் பட்டியல்
29-31	புத்தகப் பட்டியல்
32-34	புத்தகப் பட்டியல்
35-37	புத்தகப் பட்டியல்
38-40	புத்தகப் பட்டியல்
41-43	புத்தகப் பட்டியல்
44-46	புத்தகப் பட்டியல்
47-49	புத்தகப் பட்டியல்
50-52	புத்தகப் பட்டியல்
53-55	புத்தகப் பட்டியல்
56-58	புத்தகப் பட்டியல்
59-61	புத்தகப் பட்டியல்
62-64	புத்தகப் பட்டியல்
65-67	புத்தகப் பட்டியல்
68-70	புத்தகப் பட்டியல்
71-73	புத்தகப் பட்டியல்
74-76	புத்தகப் பட்டியல்
77-79	புத்தகப் பட்டியல்
80-82	புத்தகப் பட்டியல்

அறிவொளி தருவன நூல்களே

**‘கண்ணுடையர் - என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் - கல்லா தவர்’**

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிப் பொருளை உலகம் ஒரு முகமாக ஒப்புக்கொள்ளும் நிலை மலர்ந்துவிட்டது. அவ்வாய்மொழி ஊனக் கண்ணினும் ஞானக் கண்ணே சிறந்தது என்ற கருத்தினைத் தெளிவுறக் காட்டுகிறது. ஊனக் கண்ணின் காட்சிக்கு ஒரெல்லையுண்டு. அவ்வெல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட அது காணல் அரிது அன்றியும் அது நோயாலும் மூப்பாலும் கூர்மை குன்றிக் காட்சிப் பண்பையிழத்தல் கூடும். ஆயின் அறிவுக் கண்ணோ எதனாலும் தடைப்படாது. கண்காணாத் தேசங்களில் நிகழ்வனவற்றையும் எதிர்காலத்தில் நிகழ்வனவற்றையும் காணும் ஆற்றல் பெற்றது. அது நோயாலோ மூப்பாலோ ஒளியிழப்பதில்லை. அதனாலேயே கல்வி கற்று அறிவுபடைத்தோர் ‘கண்ணுடையர்’ எனச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர். கல்லார் அறிவிலராய் ஊனக் கண்ணாலும் பயன்கொள்ள முடியாமையால் முகத்திரண்டு புண்ணுடையார் என இழிக்கப்படுகின்றனர். இக் குறளொன்றே அறிவு வளர்ச்சிக்கு உபகாரப்படுங் கல்வியின் சிறப்பையும் பயனையும் எடுத்துக்காட்டப் போதியதாகும்.

இத்தகைய கல்வியைப் பெற்றுப் பயன் கொள்வதற்கு இன்றுள்ள உலகிற்பலபல சாதனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் நூல்கள், வானொலி, பேசும் படக்காட்சி, தொலைக்காட்சி, சித்திரம், பிரயாணம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. எனினும் கல்வியென்றுந் தீபம் உலகில் ஏற்றப்பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றுவரை அதனை அணையவிடாது நெய்யிட்டு ஒளிகாலச் செய்த பெருமை நூல்களுக்கே உண்டு. மற்றைய சாதனங்கள் கல்வியைப் பரப்பற்கமைந்தகருவிகளனைத்திற்கும் தாயாக விளங்குவது நூலாகும். அன்றியும் வானொலி பேசும் படக்காட்சி போன்றன ஓரளவு வாழ்க்கை வசதி படைத்தவர்களாலேயே பயன்படுத்தப்படுவன; பாமரர்களின் கைக்கெட்டாதன. அவை கல்வித்துறைகளனைத்தையும் அறிவிக்கக்கூடியனவல்ல; கரையில்லாக் கல்வியின் ஒவ்வொரு சிறுபகுதியையே அறிவிக்கக் கூடியன.

ஆனால், நூல்கள் பாமர மக்களாலும் பயன்கொள்ளத்தக்க வகையில் உள்ளன; கல்வித்துறைகளனைத்தையுந் திறம்பட அறிவிக்க வல்லன. எனவே கல்விப் பெருஞ் செல்வத்தை உலகுக்கு வரையாது வழங்கும் வள்ளன்மை நூல்களுக்கன்றிப் பிறிதெதற்குமில்லை.

இன்றுள்ள நிலையில் உலகிலுள்ள நூல்களனைத்தையும் ஒன்று விடாது எரியூட்டியோ கடலிலிட்டோ அழித்துவிட்டால் என்ன நிகழும் என்பதைக் கற்பனைத் கண்கொண்டு கூடக் காணவிரும்பாத அளவுக்கு அவை மக்கள் வாழ்வோடு இணைந்து விட்டன. நூல்களால் மக்கள் காலங்காலமாக அளப்பரிய நற்பயன்கள் பெற்றுவந்தமையே அப்பிணைப்புக்குக் காரணமாகும். அந் நற்பயன்களை மனிதனாலே தேடற்பாலனவாய் பெரும் பொருட்கள் என

ஆன்றோர் கூறுவர். அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நால்வகைப்படும். அவற்றையே புருடார்த்தங்கள் எனவும் அழைப்பர். மனிதன் முழுமையான வாழ்வு வாழ்வதற்கு அவை இன்றியமையாதனவாகையால் அவ்வாறு புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டன. தனிமனித வாழ்வுக்குள் சமூக வாழ்வுக்குமாகத் தீயனநீக்கி நல்லன கொள்ளும் அறங்கள் பலவும் மனிதனுள்ளத்தில் வளர்தல்வேண்டும். இந்த அறவுணர்வே உலக நல்வாழ்வு முனை கொள்ளுமிடல் அறவுணர்வு மிக்கவன் அறவழி நடந்து தீவினை விட்டுப் பொருளீட்ட விழைவான். அவ்வித பொருளை நுகர்தலே மேலான இன்பம் இன்பத்தின் நிலையாமையை உணர்ந்து உலகப்பற்றை நீக்கி தவஞ்செய்து விடுதலையடைய முயலுதலே வீடு எனப்படும். இத்தகைய நெறிமுறை நல்வாழ்வினைப் பெருப்பொருளாகக் கண்டுணர்தற்கேற்ற வாழ்க்கைச் சட்டகம் எனவும் கருதப்படும். நாற்பொருள்களில் ஒவ்வொன்றினையும் விரிவாகவும் மனங்கொள்ளத்தக்க வகையிலும் பலபல முறைகளினால் நூல்கள் அறிவுறுத்துகின்றன. அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத் நூற்பயனே என்ற சூத்திரம் நூல்களின் பயன்களைக் கூறுவதிலிருந்து இவ்வுண்மை புலனாகும். எனவே இகவாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாய் அமைவதே நூல்களின் முதல் பயனும் பெரும் பயனுமாம்.

வேதங்களும் வேதகாலத்து மகரிஷிகள் கண்ட ஆழ்ந்தகன்ற தத்துவ தரிசனங்களுக்கு செவிவழியாகக் கேட்கப்பட்டும் மனத்திற் பதிக்கப்பட்டும் பின்னர் ஏடுகளிற் பொறிக்கப்பட்டும் பிற்காலத்தில் நூல்களாக்கப்பட்டும் காக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. காலத்துக்குக் காலம் உலகிலே தோன்றிய அறிஞர்களின் சிந்தனைகள் தத்துவக் கோட்பாடுகள் அறிவியல் முடிவுகள் ஆய்வுகள் என்பனவற்றை இன்றும் நாம் நூல்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. உலகப் பேரிலக்கியங்கள் யாவும் நூல்வழிவிலமைந்து, காலவெள்ளத்தைக் கடந்து, மக்களின் மனவுணர்வை வளர்க்கக் காரணமாகின்றன. இதனால் அவை காலத்துக்குக் காலம் மலர்ந்த அறிவுத்திரளச் சிதைவும் அழிவும் ஏற்படா வண்ணம் பாதுகாத்துவைக்கும் களஞ்சியங்கள். வேண்டியவர்கள் வேண்டிய போது வேண்டியவற்றைப் பெற்றுத் துய்ப்பதற்கேற்ற வகையில் பூட்டுந் திறவு கோலுமின்றி அடையாத நெடுங்கதவோடு விளங்குங் களஞ்சியங்கள்.

நூல்கள் நல்ல நண்பர்களிலும் பார்க்க ஒருவனுக்கு உறுதுணையாக அமையவல்லன. ஒருவன் நெறியில்லா நெறிச் சென்ற வழி இடித்துரைத்து நன்னெறி காட்டவல்ல நண்பர்கள் கிடைக்கப் பெறுதல் அரிது. அவர்கள் பல நற்பண்புகளோடு பல துறைகள் பற்றிய தம் எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் பரிமாறி வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியக்கூடிய நண்பர்களைப் பெறுதல் அரிதினுமரிது. அத்தகைய நண்பர்கள் வாய்க்கப் பெற்றாலும் அவர்கள் இடத்தாலுங் காலத்தாலுந் தடைப்பட்டுக் கிடைத்தற்கரியராவர். அத்தகைய நண்பர்களின் உதவிகளனைத்தையும் நல்ல நூல்கள் செய்கின்றன. அவை அறநெறி இதுவெனக் காட்டி இடித்துரைக்குத்தகையன. அவை பண்பாடுள்ள சான்றோர்களால் ஆக்கப்பட்டமையால் குன்றக் கூறல் மிகைப்படக் கூறல் முதலிய பத்துக்குற்றங்களுமின்றி சுருங்கக் கூறல், விளங்க வைத்தல் முதலிய பத்தழகும் பெற்றுப் பொலிவன. ஒருவனது பல துறைகள் பற்றிய கருத்துக்களுக்குள் சிந்தனை களுக்கும் உரமளித்து அவனை வளர்த்துவிடுஞ் சிறப்புடையன. அன்றியும் அவை காலத்தாலோ இடத்தாலோ

தடைப்படுவதில்லை. பலபல காலத்திலே பலபல இடங்களிலே எழுந்த நூல்களாயினும் அவை ஒருவன் விரும்பிய போது அவனிடம் பழகும் இயல்பின.

**“நவில்லொறும் நூனயம் போலும் பவில்லொறும்
பண்புடையாளர் தொடர்பு”**

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியை உணன்றியுணரும் போது இவ்வுண்மை புலனாகும்.

ஓய்வு நேரத்தை இன்பமாகவும் பயன்படத்தக்க முறையிலுங் கழிப்பதற்கு நூல்கள் போற் சிறந்தன பிறிதில்லை. ஓய்வுநேர உபயோகத்துக்காக படக்காட்சி போன்ற பலபல அறிவியற் சாதனங்களுஞ் சூதாட்டம் போன்ற பலபல தீய வழிகளும் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. முன்னைய குற்றமற்றனவாயினும் பொருட்செலவின்பாற் படுவன. பின்னைய தீமை நிறைந்தனவாய் பண்பையும் பணத்தையும் அழித்துவிடுவன. ஆயின் நூல்களோ தீங்கற்றனவாய்ச் சுகஞ் செய்கின்றன. பொழுது போக்கிற்காக நூல்களை வாசித்தலால் நாளடைவில் வாசிக்கும் பழக்கமுங் கற்கும் ஆர்வமும் பிறக்கின்றன. இப்பழக்கமும் ஆர்வமும் முதிர்ச்சியடையும் போது பொழுதுபோக்குக்குரிய நூல்களையன்றி அறிவு பயத்தற்கேற்ற நூல்களையும் படிக்கும் பண்பு பிறக்கின்றது. இப்பண்பு அவனிற பதிந்து வாழ்வினைச் செம்மைப்படுத்துகின்றது.

மனித வாழ்வுக்கு மிக இன்றியமையாத கல்வியென்னுஞ் செழுஞ் சுடரை உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பரவச் செய்யும் ஒப்பற்ற கருவிகளாக நூல்கள் மதிக்கப்படுகின்றன. அவை மனிதன் பூரண வாழ்வு வாழ்வதற்கு வழிகாட்டிகளாய் அமைகின்றன. அறிவென்னும் பெரு நிதியத்தை விரும்பியவர்கள் விரும்பிய வேளையில் விரும்பிய அளவு பெற்று, அனுபவித்து இன்புறுதற்கமைந்த களஞ்சியங்களாய் அவை விளங்குகின்றன. நல்ல நண்பர்களிலும் பார்க்க, பேருதவி புரிகின்றன. அவப்பொழுதையுந் தவப்பொழுதாய்க் கழித்தற்கேற்ற அருமருந்துக் கருவிகளாய் மிளிர்கின்றன. சுருங்கக் கூறின் இன்றுள்ள நிலையில் நூல்கள் ஆருயிர் போன்று மிக அருமையாகப் போற்றிப் பயன்கொள்ள வேண்டியனவாம்.

நன்றி!

ப. பதுர்சிகா
(A/L 2010)

**தோல்வியைக் கண்டு அஞ்சாதே அதிலிருந்து நீ
கற்றுக்கொள்ள நிறைய இருக்கிறது.**

ஈழத்தில் இலக்கியம் வளர உந்துகோலாய் அமைந்த உயர்திரு. சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை (1832 - 1901)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்திற் தமிழ் பணி புரிந்தவர்களுள் விதந்து குறிப்பிட தக்கவர் உயர்திரு. சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை. இவரது அயராத உழைப்பு, தமிழின் பழந்தமிழ் நூல்களை காப்பாற்ற வைத்தது. ஆறுமுகநாவலரைத் தொடர்ந்து 19ம் நூற்றாண்டில் முக்கியம் பெறுபவர் இவராவார்.

தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் சிறுப்பிட்டியில் கிறிஸ்தவ சூழலிற் பிறந்தார். ஏறத்தாழ 28 வருடங்களின் பின்பு சைவசமயத்தவரானார். சிறுவயதில் தமது தந்தையான வைரவநாத பிள்ளையிடம் தமிழ் கல்வியை பெற்றார். பின்னர் முத்துகுமார கவிராஜரிடம் நடைதம், கம்பராமாயணம், வில்லி பாரதம், கந்தபுராணம் முதலியவற்றை கற்று தேர்ந்தார். குருவை சிறப்பிக்கும் பொருட்டு தொல்காப்பியம், சூளாமணி போன்றவற்றின் பதிப்புரையிலும் குருவின் நாமத்தை சிறப்பித்தார்.

தனது ஆங்கில கல்வியை தெல்லிப்பழை அமெரிக்க மிஷன் கலாசாலையிற் கற்றார் தொடர்ந்து வட்டுக்கோட்டை சர்வசாஸ்திர கல்லூரியிலும் கற்றார். (யாழ்ப்பாண கல்லூரி) இதனை தொடர்ந்து சென்னை பல்கலை கழகத்திற் பயின்று B.A. பட்டதாரி ஆகினார். அதனை தொடர்ந்து புதுக்கோட்டை சமஸ்தான நீதிபதிகளுள் ஒருவராகவும் திகழ்ந்தார்.

இவ்வாறே தனக்கு கிடைத்த ஒய்வு நேரங்களிற் பழந்தமிழ் நூல்களை ஆர்வத்துடன் கற்று வந்தார். அத்தோடு அவற்றை பரிசோதனை செய்தும் வந்தார். இத்தகைய முயற்சியே பின்னர் இவரை பதிப்பு துறையில் ஈடுபடுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. நாவலரை அடியொற்றியே தனது பதிப்பு துறையை மேற்கொண்டார். முதன் முதலில் குமர குருபரர் இயற்றிய நீதிநெறி விளக்கம் என்ற நூலை தமது உரையுடன் 1854 அச்சிற் பதிப்பித்தார். ஏற்கனவே பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்த போதும். இதனை தொடர்ந்து வாழவைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் மீண்டும் பதிப்பித்தார். இவர் கிறிஸ்தவராக இருந்த போது இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதனால் C.L.W- Kingspari என்ற அவரது கிறிஸ்தவ பெயராலே வெளியானது. 1881 - வீரசோழியம் 1883 - தணிகை புராணம் இறையனார் அகப்பொருள் உரை 1885 தொல்காப்பியம் (பொருள் அதிகாரம்) 1886 - சூளாமணி 1887 - கலித்தொகை 1892 தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் ஆகியவற்றைப் பதிப்பு துறையில் பதித்து வெளியிட்டார்.

பதிப்புப் துறையிற் அதிக சிரமத்தை அனுபவித்தார். ஏட்டு பிரதியை தேடுவது முதற் கொண்டு சிறந்த முறையிற் பதிப்பது வரையிற் பல பிரச்சனையை எதிர்கொண்டார். இவர் அனுபவித்த இன்னல்கள் இவர் பழந்தமிழ் நூலை அழிய விடாது பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற பேரார்வத்தை காட்டுகிறது. தான் மட்டும் பதிப்புத்துறையில் விளங்காமற் முயன்றவர்க்கும் பிரதிகளை வழங்கி உதவினார்.

பதிப்பாசிரியராக மட்டும் திகழாது நூலாசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். கட்டளைக் கலித்துறை, சைவ மகத்துவம் ஆறாம், ஏழாம் வாசுபுத்தகம், நட்சத்திர மாலை ஆகிய நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார்.

மற்றும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ரீதியாக காலகட்டங்களாக பாகுபாடு செய்தவர்களுள் சி. வை. தாமோதரமும் சிறந்து விளங்கினார். தனது வீரசோழியப் பதிப்புரையிற் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை அபோத, அசஹ்ர, இலக்கண, சமுதாய, அநாதார, சமணர், இதிச்ச, ஆதின என கோலகட்டமாக வகுத்தார். இது ஏற்று கொள்ளப்படாது இருப்பினும் இவர் வரலாற்று ரீதியான சிந்தனை உடையவராக விளங்கியமையை அறிய முடிகிறது.

C. Y தாமோதரத்தின் மற்றுமோர் சிறப்பியல்பு இவரது கவியாற்றலாகும். ஓய்வின்றி பதிப்புத்துறையில் ஈடுபட்டு வந்த இவரிற்கு கவி ஆற்றலை வெளிப்படுத்த போதிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும் கிடைத்திருந்த சிறிய சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தினார். அவ்வப்போது பதிப்புத்துறைகளிற் சிறப்புப் பாயிரம், சாற்றுக்கவி சமரசச்சுவி என பாடிய சந்தர்ப்பங்களில் மற்றும் அவர் எழுதிய செய்யுட்களின், பொருட் செறிவும் கவிச்சுவையும் நிறைந்து மலிந்ததாக காணப்படுகின்றன.

உ-ம்: ஆறுமுகநாவலர் காலமான போது சி.வை.தாமோதரம் பாடிய செய்யுள் ஒன்றை நோக்கலாம்.

**நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேற்
சொல்லுதமி ளெங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏந்துபுரா ணாகமங்க ளெங்கே சங்கமெங்கே
ஆத்தனறி வெங்கே யறை**

இவரது பாடலை நோக்குமிடத்து இவர் பதிப்புத்துறையிற் போய் இருக்காமற் விடின் இவரது கவிப்புவன் நன்றே சென்றிருக்கும்.

நாவலரை அடியொற்றியே இவரது பணிகள் காணப்படுகின்றன இவரும் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவி கல்விப்பணிபுரிந்தார். 1876 ஏழாஸையிற் சைவ பிரகாச வித்தியாசாலை நிறுவினார்.

ஆறுமுகநாவலரை தொடர்ந்து 19ம் நூற்றாண்டிலே சிறந்த தமிழ் அறிஞராகவும், பதிப்புத்துறையில் உச்சத்திற்கு சென்றவராகவும், கவித்துவ ஆற்றல் மிக்கவராகவும், தமிழ் ஆய்வின் வளர்ச்சிக்கு உதவியவராகவும் C. Y. தாமோதரம்பிள்ளை விளங்கினார். இவர் தக்கவேளையிற் முனைந்து பதிப்பு துறையிற் ஈடுபட்டு இருக்காவிடின் பழந்தமிழ்நூல்கள் மறைந்திருக்கும். இவரது பதிப்புத்துறைப் பணி அவரது மற்றைய பணியை விட மேலோங்கி காணப்படுகிறது.

பா. ஹரிகரன்

தரம் 13

தமிழ் மொழியில் இலக்கணத்தின் செல்வாக்கு

தமிழ் மொழியில் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாத பல துறைகளில் ஈழநாட்டுப் பெரியாரே தமிழ் நாட்டவருக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கின்றனர். தமிழ் நாட்டுத் தமிழின் உயர்வினை மறந்த காலங்களில் அதனை நினைவூட்ட பலர் புதிய இலக்கண நூல்களை எழுதியும் பழைய தொண்டாற்றினார்கள். ஒரு மொழிக்குச் சிறப்புக்கொடுப்பது இலக்கணம். வயலுக்கு வரம்பு எவ்வாறு இன்றியமையாததோ குளத்திற்கு அணைக்கட்டு எவ்வாறு அவசியம் தேவைப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே மொழிக்கு இலக்கணம் இல்லாதவிடத்து மொழி சிதைந்து, அழகு குன்றி, சீர்கெட்ட நிலையை எய்தும். ஆகவேதான் இலக்கணம் ஒரு மொழிக்கு முதுகெலும்பு போலக் கருதப்படுகின்றது. 19ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஈழத்துப் பேரறிஞர் பலர் இதனை நன்கு உணர்த்தியுள்ளனர். தமிழ்மொழி சீர்குலையாமல், தமிழ் இருப்பதற்கு தமிழ் இலக்கண நூல்களில் சிலவற்றை அச்சு வாகனம் ஏற்றி அவற்றை மக்களுக்குப் பயன்படும் வண்ணம் செய்வதற்குப் பலர் முன்வந்தனர். அவர்களிலே சிறந்தவர் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை. இலக்கண நூல்களைப் பொதுமக்கள் கற்கமாட்டார்கள் அந்த நூல்களின் விலை மிகக்குறைவு என்றும், தமிழ்மொழி மேலுள்ள பற்றினால் ..... வழக்கறிஞராக இருந்தபோது அச்சிடும் பெறாத அருமையான பழந்தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை இவர் பணையோலைச் சுவடிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்தார். தமிழ் மொழிக்கு இன்று கிடைத்துள்ள மிகப்பழைய இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். பேராசிரியர் ச.விமலாத், இலக்கியம் தாய் என்றால் இலக்கணம் சேய் எனலாம். முன்னது எனை பின்னது எண்ணெய் பேரகத்தல் மேற்கொள்ளப்பட்டு இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

**இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இல்லை
ஏனெனில் எள்ளின் றாத்தில் எண்ணெயும் இன்றே
எள்ளில் எண்ணை எடுப்பது போல
இலக்கியத்தில் நின்று எடுப்பது இலக்கணம்.**

இலக்கியம் பல்கிப் பெருகிய காலத்தில் மொழியினை ஒழுங்குபடுத்த முனைந்த மூதறிவாளர் கண்ட ..... இலக்கணம், இலக்கியம் உடல் என்றால் இலக்கியம் குருதி என்றார். கால்ட்டுவேலர் இலக்கணம் 'லக்ஷணம்' எனும் வட சொல்லில் தமிழ் வழிவழி இலக்கணம் = இலக்கு + அணம் இச்சொல்லை முதலில் ஆண்டவர் தொல்காப்பியரே. புலம், இயல் என்பனவும் வட சொல்லில் சியாகரணம் என்பர். ஏற்றம் :- பிழையாப் போகவும் எழுதவும் உதவுவது எழுத்தையும் பேச்சையும் ஒழுங்குபடுத்தும் உயர் கருவி ஒரு மொழியில் கட்டுப்போப்பு மாறாது கட்டிக் காத்து செம்மை செய்ய்கின்றது. நூற்றுக்கு நான்கு படித்துரை உதவும் பொருளினை நன்கு பிரித்துக் கொள்ளச் செய்யும் செய்யுள் வளக்கிற்கும் மிக இன்றியமையாதது.

இலக்கணத்தைக் கற்பதற்கு அஞ்சவேண்டியதோ அகல வேண்டியதோ இல்லை. இவர்கள் இலக்கணத்தை விளக்கெண்ணை ஆக்கி விடுகின்றனர். வெறுப்பை விளைத்து விடுகின்றனர். காற்றின் கரை போனது கதை வேண்டா என்பர் உண்டோ? இலக்கணம்

இன்றியமையாதது, மிக மிக இன்றியமையாதது மாந்தர் வளர்வது போன்றே மிக விரைவில் மொழியும் வளர்ச்சி பெறும். எனவே தான் பழைய கழிதலும் புதியன புகுதலும் வலவல காலவகையானனே என்கிறது நல்நூல். இலக்கண நூல்களில் மிகுந்த மொழி தமிழ். தமிழில் கிடைக்கும் நன் நூல்களான பழம் நூல்கள் யாவும் இலக்கணங்கள். ஆகவே உள்ளனம் சிறப்பாக சமனத்தின் கொடை மிகுதி எனலாம். இருக்கும் நூல்களோ 32 மறைந்த நூல்களே 53 இத்தனை துணை நூல்கள் வந்தும் இக்காலத்திற்கு ஏற்ப மிக குணமாபெரும் குணா காலங்கள் மாறிவிட்டன. பழம் அளவுகோல் கொண்டு பைந்தமிழை இன்று அளப்பது இலக்கணம் ஆகும் எதையும் இன்று பிற்கால தற்காலப் போக்கினைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கணங்கள் எழுதுதல் வேண்டும்.

அண்ணாமலை தமிழித்துணை இலக்கணக் கருத்தரங்கும் நிகழ்த்தில் புது இலக்கணப் பனுவல்கள் வரையில் ஆராய்ந்து வருகின்றது. இலக்கணச் சிந்தனை என நூல்களும் வெளியாகின்றது. சோழ குழவரசர் இலக்கணத்துக்கே வரலாறு வரைந்து விட்டனர். இலக்கணத்தை எளிமைப்படுத்திக் காட்டுவதும் புத்தரை காண்பதுமான முயற்சிகள் முனைந்து நடக்கின்றன. சிக்கல்கள் சிந்தித்துப் பெறுகின்றன. வினா விடைகள் விளக்கங்கள்; வரையப்படுகின்றன. இத்துறையில் ஈடுபட்டு உழைத்த சிலரை போற்ற வேண்டும். செந்தமிழ் செந்தமிழ்ச் செல்வ தமிழ்மொழி செய்யுள்கோவைகளில் கட்டுரைகள் வந்துள்ளன. தமிழ்மொழியிலும் இலக்கணம் நன்றிலை பெற்று வருகின்றது. தொட்டுத் தயங்கும் தொல்காப்பியத்தை மிக எழிமைப்படுத்தி வே.சுப்பிரமணியார் எழுதியுள்ளார். இலக்கணச் சுவையை நன்கு பயன்படுத்தி வெற்றிகரமானதாகத் தமிழை வளர்த்தெடுத்தல் நமது கடமை ஆகும்.

சி.நித்தியா
தரம் 13

**தவறை ஒப்புக்கொண்டு அதனைத்
திருத்திக்கொள்பவன் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம்.**

மானிடம் ஒரு நோக்கு

இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உயிரினங்களில் சிறப்பு நிலையில் இருப்பவன் மனிதன். அவனை ஏனையவற்றில் இருந்து வித்தியாசப்படுத்துவது அவனுக்கு அருளப்பட்ட ஆற்றிவு ஆகும். இன்று உலகம் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் உச்சநிலையில் இருக்கின்றது. இதனை மேலோட்டமாக பார்க்கையில் மனிதன் வளர்ச்சியடைந்ததாக எண்ணத் தோன்றும். ஆனால் நுணுகி ஆராயும்போது மனிதன் புறப் பொருட்களில் மட்டுமே அபிவிருத்தி கண்டுள்ளான். மனிதனில் மாணுடத்தைக் காணமுடியாது உள்ளது.

மானிடம் எனும் போது இயற்கையாகவே மனிதனில் அமையும் நற்குணங்களைக் குறிக்கும்.

**“அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு”**

இது மனிதனுக்கு வள்ளுவன் வகுக்க வரைவிலக்கணம் அதாவது முக்கியமாக அவன் மற்றைய உயிர்களில் கொண்டுள்ள அன்பு, பணிவு, பொறுமை, இரக்கம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மானிடம் என்பது மனிதனில் இருக்கும் வரையிலேயே அவன் மனிதனாகக் கணிக்கப்படுவான். அது இல்லாவிட்டால் அவனுக்கும் விலங்குகளுக்கும் வேறுபாடு காண்பது கடினமாக இருக்கும்.

முதலில் இன்றைய மனிதனுக்கு வாழ்க்கைக்கான தேவைகள் அதிகம். எனவே அவன் இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றான். இதனால் உறவுகளில் பல விரிசல்கள் ஏற்படுகின்றன. மனிதனில் மானிடம் மறையாது இருந்திருந்தால் முதியோர் இல்லங்களும் குழந்தைகள் காப்பகமும் தோன்றியிராது. ஆனால் இன்று மனிதனுக்கு அவனது பெற்றோரே பாரமாகி விட்டனர். அவனுக்குத் தன் குழந்தைகளைவிட அதிகரித்து விட்ட தன் வாழ்க்கைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதில் ஆர்வம் அதிகமாக உள்ளது.

மனிதன் தன் சகமனிதனை இட்டு சிந்திக்க மறுக்கின்றான். எவ்வாறு விலங்குகள் தமக்குள் சண்டை இட்டு தமது இரையை எடுத்துக் கொள்கின்றனவோ அதேபோல மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு அசைவிலும் நடந்து கொள்கின்றான். அதாவது அவனது சுயநலம் மேலோங்கி உள்ளது. மனிதனில் மரபாகவே மலர்ந்த மானிடம் மறைந்து கொண்டு இருக்கின்றது. அவனில் மானிடம் தழைத்து ஓங்கியிருந்தால் இன்றைய உலகை போர்மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்காது. அம்மா என்று கையெந்தும் பிச்சைக்காரர்கள் அருகிப்போயிருப்பார்கள். செய்தித்தாள்களில் அரைவாசிதாள்கள் குறைந்து போயிருக்கும். ஏனெனில் அன்றைய நிரப்புபவையே மனிதனின் அவல ஓலங்கள் ஆகும். மனிதன் தன்னைப் பற்றி மட்டும் சிந்திப்பதால் அவனது அயலவனுக்கு ஏற்படும் இன்னல்கள் ஏராளம் ஏராளம்.

இன்று மனிதன் தனது மனிதத்தன்மையை மறந்து மிருகத்தனமான இச்சைகளுக்கு உள்ளாகியுள்ளான். பஸ்வண்டிகளிலும், பேரூந்து நிலையங்களிலும் பள்ளியறை சமாச்சரங்கள் பகிரங்கமாக அரங்கேறுகின்றன. தகாத இடங்களில் பள்ளிச்சீருடைகள் பளிச்சிடுகின்றன. வேலியே பயிரை மேய்வது போல தடுத்து நிறுத்த வேண்டியவர்களே தடுக்கி விழுந்து கிடக்கின்றனர்.

மறைந்தவரும் மானுடம் மனிதனில் ஒவ்வொரு பருவத்தினர் வாழ்க்கை பாதையிலும் இருளை இறைக்கின்றது. தாய் தந்தையரின் ஒற்றுமையின்மையால் அவதிப்படும் குழந்தைகள் பற்பல தமது பிள்ளைகளின் ஆதரவு இன்மையால் கலங்கி தவிக்கும் பெற்றோரும், தமது இளம் பிள்ளைகளின் நடவடிக்கை புரியாது தினமும் சாகும் பெற்றோரும் நம்மிடையேதான் நடமாடிக்கொண்டு இருக்கின்றனர்.

ஆரம்பத்தில் இறைவன் மனிதன் என்ற ஒரு ஜாதியை மட்டுமே படைத்திருந்தான். ஆனால் அவன் தானும் ஒரு படைப்பாளியாகி மனிதகுலத்தையே பல ஜாதிகளாக பிரித்து விட்டான்.

இதனால் வேற்றுமைகள் வேர்விட ஆரம்பித்தன. நன்றிமறந்த மனிதன். தனக்கு நன்றி செய்யும் தாவரங்களையும் விலங்குகளையும் அழிக்க முனைகின்றான்.

இன்று எமது இளைஞர் சமுதாயம் எந்தெந்த வழிகளில் கெட்டுப் போக முடியுமோ அந்தந்த வழிகளிலெல்லாம் போதையும் பேதையுமாக அலையும் இளைஞர்கள் எண்ணில் அடங்காதவர்கள். தினமும் நாம் காணும் கேட்கும் குற்றச்செயல்களில் சம்பந்தப்பட்ட இருப்பவர்கள் பெரும்பாலும் இளைஞர்களே.

இன்றைய சூழ்நிலையில் ஆன்மீக வார்த்தைகளையே நம்பமுடியாது உள்ளது. பக்தியே வியாபாரமாகிவிட்டது. பக்தி என்ற போர்வையில் பல பிரம்மானந்தாக்கள் நடமாடிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். யாரை நம்புவது என்பதே இன்றைய உலகில் கேள்விக்குறியாகி உள்ளது.

எனவே இன்றைய உலகில் மனிதனைத் தேடி அலைய வேண்டி உள்ளது. மானுடம் கிலோ என்ன விலை என்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஒரு உண்மை உறவை, உரிமையான நட்பை, மென்மையான காதலை காண முடியாது உள்ளது. மனிதன் மனிதனாக வாழ மானிடம் மலர வேண்டுமாயின் இறுதியும், உறுதியுமாக

திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்
தெளிந்த நல்லறிவும் வேண்டும்
நல்லனவே எண்ணல் வேண்டும்
எண்ணியது முடித்தல் வேண்டும்.

என்ற கூற்றுடன் அமைகின்றேன்.

கு. சகானா

12 (2011)

தமிழில் புகலிட இலக்கியம் (புலம்பெயர் இலக்கியம்)

தமிழ் இலக்கிய பரப்பில் புலம்பெயர் தமிழர்களுடைய இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் காத்திரமான இடத்தைப் பெறத் தொடங்கியுள்ளன. 1980 - 90 களில் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், ஸ்கண்டிநேவிய நாடுகள், கனடா, அவுஸ்ரேலியா, நெதர்லாந்து போன்ற அந்நிய தேசங்களுக்கு தமது இருப்பை திசைப்படுத்திக் கொண்டோரின் இலக்கிய முயற்சிகளுள் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம் எனவும், புலம்பெயர் இலக்கியம் எனவும் இரு தொடர்களால் வரையறை செய்யப் படுகின்றன. புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் பண்புகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் பரந்து குடியேறியுள்ள இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் சமூகப் பின்னணியைத் தெரிந்துகொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

இலங்கையில் 70களின் பிற்சுறுகளிலிருந்து கூர்மையடைந்து, இனப்பகைமை நிலை 1877, 1983 களில் நிகழ்ந்த இனக்கலவரங்கள் 1879ம் ஆண்டுப் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் அவற்றின் தொடர்ச்சியாக நீண்டு கொண்டேயிருக்கும். உள்நாட்டு யுத்தம் போன்ற காரணங்கள் தாம் ஒதுக்கும் சிறுபான்மை இனத்தவர் எனும் உணர்வு நிலையைத் தமிழரிடையே தோற்றுவித்தது. இத்தகைய பின்னணியில் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் பெருமளவான இளைஞர்கள் புலம்பெயரத் தொடங்கினர்.

இலங்கையுடன் ஒப்பிடுகையில் மொழி, கலாச்சாரம், பொது அபிவிருத்தி போன்றவற்றில் பாரிய வேறுபாடுள்ள அந்நிய நாடுகளில் வாழுகின்ற நிலை இப்புலம்பெயர்ந்தோரிடையே சில குறிப்பிட்ட தேவைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது. இவற்றில் ஒன்று வாசிப்புத் தேவையாகும். தமிழில் வாசிப்பதற்கும், தகவல் பெறுவதற்கும், பொழுது போக்கிற்கும் கூட நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் தேவைப்பட்டன. அத்துடன் தமது சிந்தனைகளையும், உணர்வுகளையும் வெளியிட ஆக்கத் திறமைகளை வெளிக்காட்ட பொருத்தமான களங்கள் தேவைப்பட்டன. இலங்கையில் இருந்தபோது தயராகியிருந்த ஆர்வங்களையும், ஆற்றல்களையும் இங்கு தொடரவும் விரும்பினர். சிலமுக்கியமான இளங்கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் என்போர் இடம்பெயர்ந்து சென்றோரும் நாடுகளிலும் தொடர விரும்பினர். இவ்வாறு பல்வேறு காரணங்கள் ஒழுங்கு சேர்ந்ததன் விளைவாக உருப்பெற்றவையே புலம்பெயர் தமிழர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களாகும்.

இப்புலம்பெயர் இலக்கியத்தொகுதியுள் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், கவிதைத் தொகுதிகள், சிறுகதைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள், நாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்புகள் நூல் வெளியீடுகள் என்பன அடங்குவனவாகும். சமகாலத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒருபகுதி என இனங்காணக்கூடிய அளவில் இவை கணிசமான தொகையினராகவும் காத்திரமானவையாகவும் வெளியாகின்றன.

சஞ்சிகைகளைப் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 30க்கும் அதிகமானவையாக புலம்பெயர் தமிழர் மத்தியிலிருந்து பிரசுரமாகின்றன. ஓசை, மௌனம், கண், சமர் (பிரான்ஸ்), சுவடுகள், சக்தி (நோர்வே), மனிதம் (சுவிஸ்லாந்து), தாகம், நாழிசை, பனிமலர் (இங்கிலாந்து), அஆஇ (நெதர்லாந்து), காலம், தேடல், பொதிகை, நான்காவது, பரிமாணம் (கனடா), மரபு, அக்கினிக் குஞ்சு அவுஸ்ரேலியா), சஞ்சீவி (டென்மார்க்), தூண்டில், நமது குரல், புதுமை, தேன், சிந்தனை, ஊதா (ஜேர்மனி), உலகத்தமிழர், மஞ்சரி, தாயகம், லண்டன், முரசு, ஈழகேசரி என்பன குறிப்பிடத்தக்கன வாகும். இவை தனிநபர்களின் முயற்சிகளாக மாத்திரமல்லாது கலை இலக்கியக்குழுக்களின் வெளியீடுகளாகவும் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது. கனடாவில் காலம் இலக்கியக்குழு தேடல், பதிப்பகம், நோர்வேயில், சுவடுகள், பதிப்பகம், பிரான்சில், ஆசியா அமைப்பு, நெதர்லாந்தில், இலங்கைக் கலாச்சாரக் குழு என சிலவற்றை உதாரணமாகச் கூட்டலாம். ஜேர்மனியிலிருந்து 1985ம் ஆண்டில் வெளிவரத் தொடங்கிய “சிந்தனை” எனும் சஞ்சிகை தமிழ் மக்களின் இருள் சூழ்ந்த நிச்சயமற்ற நிகழ்காலத்தில் தெளிவான சிந்தனை முறை ஊடாக முறையான அரசியல் கோட்பாடுகளை ஆராய்ந்து ஸ்திரமான பாதையில் செல்வதே நமது குறிக்கோளாகும் எனக் கூறி ஆரம்பமாகியது. இவ்வாறு பல சஞ்சிகைகளுக்கு இலக்கிய நோக்கங்களுடன் கூடிய சமூக அரசியல் அக்கறையும் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும்.

இச்சஞ்சிகைகள் புலம்பெயர்ந்தோரின் கவிதைகளையும், சிறுகதைகளையும், நாவல்களையும் வெளியிடும் கனங்களாக திகழ்கின்றமையால் ஏராளமான சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றமையை அவதானிக்கலாம். ஆரம்பத்தில் சஞ்சிகைகள் இலங்கையில் வெளியான சிறுகதைகள், கவிதைகளை மறுபிரசுரம் செய்தாலும் கணிசமான எழுத்தாளர் புலம்பெயர் நாடுகளில் உருவாகி விட்டதனால் இந்நிலை தற்போது மாறி விட்டது. சுவடுகள், தூண்டில் போன்ற சஞ்சிகைகளில் நாவல்கள் தொடராகவும் வெளியிடப்பட்டன.

கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக சேரன், வஜ.ச.ஜெயபால திருமாவளவன், பிரதீபா, சுகன், சக்கரவர்த்தி, நட்பத்திரன், செவ்விந்தியா, செழியன், கி.பி.அரவிந்தன், அருந்ததி, செல்வம், தமயந்தி, இளவாலை விஜயேந்திரன், மைத்திரேயி போன்றோர் விளங்குகின்றனர். இக்கவிதைகள், பலருடைய கவிதைகள் தனித் தொகுப்புகளாகவும், கூட்டுத்தொகுதிகளாகவும், நூல் வடிவிலும் வெளிவந்துள்ளன. அந்த வகையில் அரவிந்தனின் “கனவின் மீதி” அருந்ததியின் “சமாதானத்தின் பகைவர்கள்” கல்யாணியின் “மறையாக மறுபாதி” என்பன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் சஞ்சிகைகளில் தொடர் நாவல்களாகவும், தனிநூல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. பொ. கணேசமூர்த்தியின் “அசதி உருவாகும் நேரம்” வாழ்வு வீசப்படும் தியாகவாங்கத்தின் “நாளை அழிவின் அழைப்பிதழ்” ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் “தேமஸ்நதிக்கரையில், தில்லையாற்றங்கரையில்”

என்பன கனதியானவையாக அமைந்துள்ளன. அருண், விஜயராணி, இராஜேஸ்வரி, பாலசுப்பிரமணியம் போன்றோர் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்களாக இனங்காணப் பட்டுள்ளனர். நாடகங்கள், தொடரும், கற்புடைய விபச்சாரி, நாளைக்கு இன்னொரு நாள் போன்ற சிறுகதைகளை இராஜேஸ்வரியும், நதியின் தேடல், செக்குமாடு என்பனவற்றை அருண் விஜயராணியும் எழுதியுள்ளனர். இவை தவிர நாடக இலக்கியங்களும் தோன்றியுள்ளன. லண்டனில் இயங்கிவரும் அவைக்காற்றுக்கலைக்கழகம் நாடக நூல்களை வெளியிடுவது மட்டுமின்றி வருடத்திற்கு ஒரு நாடக நிகழ்வினையும் ஆற்றுகின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இவ்வாறான இலக்கியப் படைப்புகள் அனைத்தையும் ஒருங்கு சேர நோக்கும் போது அவற்றின் உள்ளடக்கம் சில முக்கிய பண்புடையனவாக விளங்குகின்றமையை அவதானிக்கலாம்.

- ▷ தாயகத்தை விட்டுப் பிரிந்த ஏக்கம்
- ▷ வதிவிடப் பண்பாட்டுப் பிரச்சனை
- ▷ அகதி வாழ்வின் சிக்கல்கள்
- ▷ எதிர்காலம் பற்றிய எண்ணம்
- ▷ தாயக அரசியல் பற்றிய விமர்சனம்
- ▷ மொழி பற்றிய சிந்தனை
- ▷ பெண்களது விழிப்புணர்வுகள்

என்பன மேற்படி இலக்கியங்களில் கருப்பொருளாய் அமைந்துள்ளன.

சொந்த நாட்டு நினைவு, அது தோற்றுவிக்கும் ஏக்கம் இலக்கியங்களில் முனைப்பாக விஞ்சி நிற்கின்றன.

**“நெஞ்சில் சுமந்து சுமந்து நான் ஏங்குவது
நாட்டேக்கம் என்னுயிரை நஞ்சாய் சபிக்கிறதே”**

எனும் ஜெயபாலனின் கவிதையில் நாட்டைப் பறித்த ஏக்கம் வெளியிடுகின்றமையை அவதானிக்கலாம். அகதிவாழ்வின் பல்வேறு சிக்கல்களும் இலக்கியங்களாக எழுதப்பட்டுள்ளன. சட்டரீதியாகவும், கலாசாரரீதியாகவும், நிறரீதியாகவும், அந்நாட்டு மக்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்பதனை துன்பச் சித்தரிப்புகளாக இலக்கியங்களில் வெளியிட்டுள்ளனர். “அழையும் தொலைவு” எனும் கார்த்தி நல்லையாவன் சிறுகதை நிறத்தாலும், முதலாளித்துவத்தாலும் தாக்கப்படும் விடயங்களைக் கூறுகின்றன. அருண்விசயராணி எழுதிய “கன்னிகாதானங்கள்” முருகபூபதி எழுதிய “மொழி” என்ற சிறுகதைகள் மாறதலுக்குள்ளாகி வரும் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை சுட்டிக் காட்டுகின்றன. அடிப்படை இருப்பிட வசதியற்ற சுவடிகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

“யாழ்ப்பாணத்து நடைப்பணம் சிலது
எகிப்திய மம்மியாய் அடுக்கிக் கிடக்கும்

எனும் கவிதை நடைப்பணத்துடன் ஒப்பிடப்படும் தமிழனது அவலநிலையைக் கோழிட்டுக் காட்டுகின்றது. இலங்கையின் அரசியல் பற்றிய விமர்சன உணர்வும் இப்புலம் பெயர் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பொதுவாகத் தொகுத்து நோக்குமிடத்து தமிழரது புலம்பெயர் இலக்கியம் படைப்புக்களில் ஒரு துன்பியல் தன்மை இழையோடுவதனை காணலாம். தமது சொந்தநாடு பற்றிய நினைவு, ஏக்கம் புதிய நாட்டின் நிச்சயமற்றநிலை எதிர்கொள்ளும் நிறுவாதம் வேலைப்பளு ஆகியவை துன்ப உணர்வோட்டங்களை இலக்கியத்தில் சித்தரித்துள்ளன.

தமிழ் இலக்கியங் களிப்பில் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் காத்திரமானவையாகவும் கனதியானவையாகவும் விளங்குகின்றன. ஆயினும் நிகழ்காலத் தலைமுறையினர் தமிழ் மொழியைப் பேசுவதனால் வெற்றி பெற்றுள்ள இவ்வகை இலக்கியம் எதிர்காலத்தில் தமிழ்மொழி மூலம் இலக்கியத்தை உருவாக்குதல் என்பது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமானது என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளது. ஏனெனில் தமிழ்மொழி பேசுதல் எழுதுதல் என்பது இரண்டாவது தலைமுறையினருக்கு பெரும் பிரச்சனையாகவே இருந்து வருகின்றது என்பதையும் அவதானிக்கும் போது புலம்பெயர் இலக்கிய வெளியீடுகள் தமிழில் தொடர்ந்தும் வெளியாகுமா? என்பதை பொறுத்திருந்தே பார்க்க வேண்டும்.

சோ. பிரசாந்தன்
தரம் 13

உங்கள் எண்ணங்களை ஒரு போதும் ஒழித்து வையாதீர்கள்
அவற்றை வெளியே சொல்லுவது இழிவாகுமெனில்
அவற்றை எண்ணுவது அவற்றை விட இழிவானது

- மகாத்மா காந்தி-

வாசம் வீச விரிந்த மலர்

அன்று பெள்ணமித்திருநாள். யாத்திரிகர் கூட்டம் வழக்கத்தைவிட சற்று அதிகமாக இருந்தது. யாத்திரிகர்களில் சிலர் கேணியை நோக்கி நீராடுவதற்காக சென்று கொண்டிருந்தனர். சிலர் கடற்கரையில் நின்று கடலைப் பார்த்து ரசித்துக்கொண்டு நின்றனர். நீராடியவர்கள் கேணிக்கு அருகாமையில் வரிசையாக நின்றுகொண்டிருந்த புவரசமரங்களில் ஆடைகளை உலர வைத்து விட்டு அந்த நிழலில் அமர்ந்துகொண்டு பல வகையான கதைகளையும் கதைத்துக் கொண்டு இருந்தனர். ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே கூத்தும் கும்மாளமாக இருந்தனர்.

கடற்கரையில் நின்றுகொண்டிருந்தவர்களின் மத்தியில் ஒரே பரபரப்பு. எல்லோரும் கடற்கரையில் இருந்து பற்றையைய நோக்கி ஓடினார்கள். புவரசமரங்களின் அடியில் இருந்து கதைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டனர். அங்கே பற்றைக்கருகில் ஓர் இளம் பெண் மல்லாந்த நிலையில் கிடந்தாள். அவள் உயிர் அவள் உடலைவிட்டு பிரிந்திருந்தது. யாத்திரிகர்கள் அனைவரும் அங்கு ஓடிவிட்டனர். அவர்கள் மத்தியில் இருந்த ஒரு இளம் பெண் லதா நீயா என்று கதறிக் கொண்டு சடலமாகக் கிடந்த அந்தப் பெண்ணை நோக்கி ஓடினாள்.

விமலா அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து சற்றும் யீளவில்லை. வட்டநிலவு பேரல பிரகாசித்த அழக முகம் உணர்ச்சியற்று உருவிழுந்து கிடந்தது. அவள் நெஞ்சை ஏதோ செய்தது. அந்தச்சனக் கும்பலையும் பொருட்படுத்தாத அவள் ஓடுவென்று கதறியழுதாள். ஆம் விமலாவின் அந்தரங்கத்தோழியல்லவா லதா. அவளின் அந்தத் தீமர் முடிவு நிட்சயம் விமலாவைக் கலங்கவைத்ததில் வியப்பில்லைத்தான் சிறுவயது தொட்டு சிங்காரமாய்த் திரிந்த அந்த அழியாத நினைவுகள் அவள் கண் முன்னே விரிந்தன. லதா ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் மூன்றாவது பெண். அவள் தந்தை அரசாங்க ஊழியராக கடமையாற்றினார். லதா சிறு குழந்தையாக இருக்கும் போதே தந்தை இறந்துவிட்டார். அவளின் ஓய்வூதியப் பணத்தைக் கொண்டு மூன்று பெண்பிள்ளைகளை கஷ்டப்பட்டு வளர்த்தாள் தாய் பூரணம். கடைக்குட்டியான லதாவை கல்லூரிவரை படிப்பித்தாள் பூரணம்.

லதா கஷ்டப்பட்ட குடும்பத்தில் பிறந்தாலும் அவளுக்கு அழகை ஆண்டவன் அள்ளிக் கொடுத்திருந்தான். கல்லூரிக்குச் சென்று வரும் போது பல இளைஞர்கள் அவள் அழகை ரசிப்பார்கள். அவள் வருவதைக் கண்டதுமே தங்கள் நிலை மறந்து நிற்பார்கள். லதா தன் அழகைப் பற்றி பெருமைப்பட்டுக்கொள்வாள். எத்தனையோ பேர் அவளைப் பார்த்து ரசிக்கும் போதும் பக்கத்து வீட்டு ரஞ்சன் மீது அவளுக்கு உள்ளார்ந்த காதல் பிறந்தது. எப்படியாவது ரஞ்சனைத் தன் அழகுக்கு அடிமைப்படுத்தி விட வேண்டும் என்பதையே முடிவாக எடுத்துக் கொண்டாள். அவள் எண்ணமும் பலித்தது.

காதலர்கள் இரவில் சிறகடித்துப் பறந்தனர். ஒருநாள் ரஞ்சன் லதாவை வீட்டுக்கு வரும்படி அழைத்திருந்தான். முதலில் மறுத்த லதா பின்னர் வீட்டிற்குச் சென்றாள். அன்று

வீட்டில் யாரும் இல்லாததை அறியும் போது அவளுக்கு முதலில் பயமாக இருந்தது. இருந்தும் அவனின் காதல் வார்த்தைகளை நம்பினாள் அந்த நாளே அவர்களின் முதல் இரவாக இருந்தது. அதன் பின்னர்தான் அவள் தன் சுயரூபத்தைக் காட்டத் தொடங்கினாள். தொடர்ந்து பழப்பில் அவளால் ஆர்வம் காட்ட முடியவில்லை. வீட்டில் மூத்த இரு சகோதரிகளும் திருமணத்திற்காக காத்திருக்கும் போது தன் பழப்பிற்காக தாய் பூரணம் கஷ்டப்படுவதை லதா விரும்பவில்லை. பழப்பை நிறுத்திக்கொண்டாள். வீட்டிலேயே சிறை இருந்தாள் லதா. லதாவின் வீட்டிற்கு அருகில் வெகு நாட்களாகவே வாடகைக்காக காத்து இருந்த வீட்டிற்கு சிலநாட்களாக யாரே புதிதாக குடிவந்து இருந்தனர். அவர்களைப் பற்றி அறிவதற்கு லதாவும் அவளின் சகோதரிகளும் விரும்பி அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றாள். அங்கு நின்ற பெண்ணிடம் தன்னை முதலில் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, லதா அவர்களைப் பற்றி கேட்டறிந்து கொண்டாள். இருவரும் புதிதாகத் திருமணம் செய்து வீட்டிற்கு குடிவந்திருப்பதாகக் கூறி தன் கணவனையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தாள் அந்தப் பெண்.

கடைகளுக்குச் சென்று தனது வீட்டுச் சாமான்கள் வாங்கி வரும் பொறுப்பை லதாவே எடுத்து வந்தாள். ஒருநாள் கடையில் இருந்து வரும் பொழுது கார் ஒன்று திடீரென்று அவள் அருகில் வந்து நின்றது. அவள் பயந்துவிட்டாள். காரில் ஏறும்படி கேட்டவாறு கதவைத் திறந்து விட்டாள் இந்திரன். லதாவும் காரில் ஏறிக்கொண்டாள். லதா தான் காரில் வந்ததைத் தாயிடம் கூறினாள். அதன் பின்னர். லதா இந்திரனின் வீட்டிற்கு அடிக்கடி போய் வந்தாள். ரீ.வி பார்ப்பது ஒரு சாட்டாக அமைந்தது. ரீவி யில் படம் பார்த்த பின்னர் இந்திரன் லதாவைக் கூட்டிக்கொண்டு அவள் வீடுவரை வருவான். இது வழக்கமாகி விட்டது. ஒருநாள் லதாவின் கையை இந்திரன் திடீரென்று பற்றினான். இதை லதா எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் எதிர்ப்புத்தெரிவிக்கவில்லை. நாளடைவில் இந்திரன் அவளை இரண்டாந் தாரமாகத் திருமணம் செய்வதாக ஆசை காட்டினான். அவளுடைய மனைவிக்கும் இவர்களுடைய தொடர்பு தெரியவந்தது. இதனால் கணவனுடன் வீட்டையே காலி செய்து வேறிடத்துக்கு வீடு மாறிவிட்டது இந்திரன் குடும்பம். அயலவர்கள் லதாவைப் பற்றி வாய்க்கு வந்தபடி கதைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அதை சகித்துக் கொள்ள முடியாத பூரணம் லதாவுடனும் மற்றைய இரு பிள்ளைகளுடனும் மிகவும் கண்டிப்பைக் காட்டத் தொடங்கினாள். லதாவை பழைய நினைவுகள் வாட்டத் தொடங்கினாலும் புதிய வாழ்வை வாழவே விரும்பினாள். விலகி விலகிச் சென்றவளை விதி வீதிக்கே கொண்டு வந்தது. பல பொதுத் தொண்டுகளில் ஈடுபடத் தொடங்கினாள். விதி விளையாடியது. பொதுத்தொண்டுகளில் ஈடுபட்ட லதாவிற்கு லிங்கம் என்ற இளைஞனின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. லிங்கத்தின் தொடர்பை முதலில் லதா விரும்பவில்லை. லிங்கத்திற்கு லதாவின் பழைய கதை ஓரளவு தெரிந்திருந்தது. பலர் உங்களை ஏமாற்றியதினால் என்னையும் அப்படி நினைக்காதீர்கள் என்ற அவனின் பசப்பு வார்த்தைகளால் லதா மனம் மாறினாள். இறுதியில் அங்கும் அவள் தழுவினாள் ஏமாற்றமே.

இந்த ஏமாற்றங்கள் ஆண் இனத்தையே பழிவாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை லதாவின் மனதில் உருவாக்கின. அதன் பயன் அவள் ஒரு மன நோயாளியானாள். ஓ! வாசம் வீச விரிந்த மலர் வாடியுதிர்ந்தது.

(முற்றும்)

தமிழ் அலைகள்

இணையத்தில் தமிழ்

21ம் நூற்றாண்டில் காலடி எடுத்து வைத்துள்ள இக்காலகட்டத்தில் தகவல் தொழில் நுட்பம் வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. இணையம் என்பது தகவல் தொழில்நுட்பம் தொலைத்தொடர்பு எனும் இரு இராட்சதத் தொழில்நுட்பத் துறைகள் கைகோர்த்ததால் உருவானது. கணினிப் பொறித்துறையிலும் தொலைத்தொடர்பு துறைகள் ஏற்பட்ட தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியால் உலகின் பல பாகங்களிலும் வியத்தகு முன்னேற்றம் நூதன சேவைகள் உருவாகி வருகின்றன. செய்திப் பரிமாற்றம், கல்வி, வணிகம், சுற்றுலா, தொலைத்தொடர்பு, நூலகம், அருங்காட்சியகம், செய்திப் பரிமாற்றம், கல்வி வணிகம், மனித இனத்தின் முதல் பன்மொழி ஊடகம் இணையமாகும். உலகம் முழுவதும் உள்ள குறிப்பிட்ட இனத்தவரை அல்லது குறிப்பிட்ட விடயங்களில் ஒற்றுமை உள்ளவரை இணையம் போல இணைக்க ஒரு ஊடகம் இல்லை.

குறிப்பிட்ட வலையம் ஒரே சமயத்தில் பல மொழிகளை பேசமுடியும் அதுவே இணையம். அழிந்து போகும் நிலையிலிருந்து தமிழ்மொழிக்கு இணையம் கைகொடுத்து உதவியுள்ளது. இன்று நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் வலயங்களிற்கு இலட்சக்கணக்கான வாசகர்கள் இருக்கின்றனர். இணையம் மூன்று விதமான தகவல் தொடர்பு முறைகளைக் கொண்டுள்ளது. 1வது இரு தனிநர்களுக்கு இடையே மட்டும் நடக்கும் தனிநபர் நிலைத்தொடர்புகள் 2 வது ஏதோ ஒரு வகையில் ஒன்றுபட்டவர்களுக்கு நடக்கும் ஒரு குழப்ப்ட தொடர்புகள். 3 வது ஒரு தனிநபர் அல்லது நிறுவனம் தகவல் ஒன்றைப் பெறுவதற்காக நடத்தப்படும் வெகுசன ஊடகங்கள் எந்த மொழி மேற்கொண்ட 3 அடிப்படைத் தகவல் தொடர்பிலும் வளமாகக் கையாளப்படுகின்றதோ அந்த மொழியை நிகழ்கால மொழி, உயிருள்ள மொழி, வளரும் மொழி என அழைக்கின்றோம். இம்மூன்று தளங்களிலுமுள்ள பயன்பாட்டினாலேயே தமிழ் உயிருள்ள மொழியாகவுள்ளது.

மொழியின் வளர்ச்சியும் இருப்பும் இன்று தொழில்நுட்பத்தின் கையில் தங்கியுள்ளது. இது சாதகமா? பாதகமா? என்பதே பிரச்சினை இத்தகவல் தேவையை நாம் மொழிக்காக நிறைவேற்ற முடியுமா? ஆம் முடியும் என்ற சாதகமான பதிலையே நாம் பார்க்கிறோம். அது தான் கணினித்தமிழ் வளர்ச்சி இது ஒரு காலத்தின் கட்டாயம் 20 நூற்றாண்டின் தமிழ் வளர்ச்சி குறித்துப் பிற்காலத்தில் திரும்பிப் பார்க்கும் எந்த ஒரு ஆராய்ச்சியானதும் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நடைபெற்ற ஒரு திடீர் திருப்பத்தை கண்டுகொள்ளாமல் போக மாட்டாது. அந்தத் திருப்பம் தான் தமிழும் கணினிபொறிநுட்பமும் கைகோர்த்துக் கொண்ட ஒரு அற்புத நிகழ்வாகும்.

மொழி ஊடகங்களின் மூலமாகவே நிலைத்து நிற்கின்றது. தொடர்ந்து நிலவுகின்றது. பேச்சும் எழுத்தும் அவற்றிற்கேயுரிய ஊடகங்களின் மூலமாக பயணித்து மொழிவள சமூகங்களை நிலைச் செய்கின்றன. ஆரம்பத்தில் கல்வெட்டிலும் ஓலையிலும் இருந்த தமிழை அச்சுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அச்சுப்பொறி கண்டுபிடிப்பு உதவியது. இந்த நூற்றாண்டில்

கணினி நடைமுறைக்கு வந்தது. இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்ப யுகத்தில் ஒரு புதிய மொழிச் சாதனம் உருவாக போது முடிவும் என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது. இன்று வீட்டுக்கு வீடு இணையம் வந்து விட்டது. எனவே இந்த வேகத்தில் தமிழ் மொழியும் வளரவேண்டும் இதற்குத் தமிழைக் கணினிமயமாக்குதல் அவசியமானதொன்றாகும். எனவே கணினியில் எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய விதமான கணினித்தமிழ் உருவாவது அவசியமானது. தற்போது உலகளாவிய முறையும் விசைப்பலகையும் தராதரப்பட்டுள்ளதால் தமிழை இணைத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதில் இருந்த முக்கிய தடை நீங்கி விட்டது.

செல்வி - இ. சோபிகா

(2010) கலைப்பிரிவு

சிந்தனைத் துளிகள்

உண்மையை விலை கொடுத்து வாங்குங்கள்

ஆனால் விற்று விடாதீர்கள்

பழத்துக் கெட்ட ஆணில்லை

பணிவால் கெட்ட பெண் இல்லை

சுயநலம் என்பது குழிசை

பொது நலம் என்பதே அரண்மனை

அழிவுக்கு முந்தியது அிகந்தை

வீழ்ச்சிக்கு முந்தியது வீண் பெருமை

கடலலைகள் உன் கால்களை முத்தமிடுவதால்

அதை ஆபத்தற்றது என்று நினைத்துவிடாதே

வெற்றி என்பது பெற்றுக் கொள்வதற்கு

தோல்வி என்பது கற்றுக்கொள்வதற்று

நினைத்தது கிடைக்கவில்லை என்று வருத்தப்படாதே

கிடைத்ததை நினைத்து பெருமைப்படு

எல்லோருக்கும் சொர்க்கத்துக்குப் போக விரும்புகிறார்கள்

ஆனால் யாருக்கும் இறப்பதற்கு விருப்பமில்லை

சி. சங்கீதா

A/L 2009

தமிழ் நாட்டார் பாடல்கள்

உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் உள்ளது போலவே தமிழ் மொழியிலும் நாட்டார் பாடல்கள் பன்னூற்றுக் கணக்கில் நிலவிவருகின்றன. இவற்றை இயற்றியவர் யார் என்பது தெரியாது . இவை ஏட்டில் எழுதிப் பாதுகாக்கப்பட்டாலும் மக்களின் வாய்மொழி மூலமே நீண்டகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்றன. மக்களின் பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளால் இப்பாடல் விளங்குவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மொழியறிவு, யாப்பறிவு, இலக்கண அறிவு என்ற எவையுமின்றி நாட்டில் வழங்கும் பேச்சுவழக்குச் சொற்களையே பெருமளவு கொண்டு நாட்டுப்பாடல்களை மக்கள், கவிஞர் இயற்றியுள்ளனர். இருப்பினும் ஓசையினிமை, இசைவளம், செயற்கைத் தன்மையல்லாத இயற்கை வருணனைகள், உணர்ச்சிச் செழுமை என்பவற்றால் இப்பாடல்கள் சாகாவரம் பெற்று இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிறப்புத்தொடக்கம் இறப்பு வரை மனித வாழ்வில் இடம் பெறும் எல்லாவகை நிகழ்வுகளும் நாட்டார் பாடலில் கருப்பொருளாக அமைவது பெருஞ்சிறப்புக்குரியது. வேறுவகையில் சொல்வதானால் சாமானியரின் உணர்ச்சிகளின் வழக்காளே நாட்டார் பாடல்கள் எனலாம். குழந்தையின் பிறப்பு வேளையில் மருத்துவம் பார்க்க வரும் மருத்துவிச்சி, தன்குழந்தையைத் துயில்விக்கும் தாய், கூடி ஒன்றாக விளையாடும் சிறுவர் சிறுமியர் கடலிலே படகோட்டியும் தலையில் உழவு முதலாகப் பல்வகைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுவரும் தொழிலாளர், காதல் வயப்பட்ட தலைவன், தலைவி, பிள்ளையைப் பறிகொடுத்த தாய், கணவனைப் பிரிந்த மனைவி, கோயிலில் வழிபாடு நடத்தும் அடியார்கள், கூடத்தில் பாத்திரங்களாகக் கலந்துகொள்ளும் நடிக்கர்கள், அவர்களைப் பயிற்றி அரங்கேற்றும் அண்ணாவி என்ற பல திறத்து மக்களும் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங் களுக்கேற்ற சந்தங்களிலே பாடியுள்ள நாட்டார் பாடல்கள் கல்லாதவர்களை மட்டுமன்றிக் கற்றவர்களையும் கவர்ந்து கனிவிக்கும் ஆற்றல் பொருந்தியுள்ளனவாய் விளங்குகின்றன. யுக்கவிஞனான பாரதி கூட இத்தகைய பாடல்களிலே தன்மனதைப் பறி கொடுத்தான் என்பதற்கு அவன் பாடிய பின்வரும் பாடல் அடிகள் சான்றாகும்.

ஏற்றநீர்ப் பாட்டின் இசையினிலும் நெல்லிழக்கும்
கோற்றொடியார் குக்குவனைக் கொஞ்சும் ஓவியனிலும்
சுண்ணம் ஆழப்பார்தம் சுவை மிகுந்த பண்புகளிலும்
பண்ணை மடவார் பழுவார் பழகுபல பட்டினிலும்
வட்டமிட்டுப் பெண்களை துளைக்கரங்கள் தாமொலிக்கக்
கொட்டி இசைத்திடுமோர் கூட்டமுதப் பாட்டினும்
..... நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தேன் பாவிபோன்.

[குயிற்பாட்டு]

நாட்டார் பாடல்களின் சத்தங்கள் அவை தோன்றிய சூழல்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தித் தத்தம் குறிக்கோள்களை நிறைவுசெய்யக் கற்ற வல்ல கவிவல்லாரும் பின்னிற்கவிலலை

என்றால், அவற்றின் பெருமை எத்துணை என்பது புலனாகும். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் தேவாரங்களிற் பல நாட்டார் பாடல் மெட்டுக்களைப் பின்பற்றி ஆக்கப்பட்டன. பெண்கள் விளையாடும் போது பாடிய பாடற்பணிகளைப் பயன்படுத்தி திருக்கோத்தும்பி திருவந்தியார் முதலிய பாசுரங்களைப் பாடியருளினார். பின்வந்த சித்தர் கணத்தினர் நாட்டார் பாடல் மெட்டுக்களைப் பயன் செய்தமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. நந்தன் செல்வாக்குக் காணப்படுகின்றது. புதுமைக் கவிஞர் பாரதி, தொடர்புபட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் வரை நாட்டார் பாடல்களின் சிந்துக்களையும் கண்ணிகளையும் தமது பாடற்கருத்துக்களின் தூங்கிகளாகக் கையாண்டுள்ளனர். சுருங்கச் சொன்னால் படித்தறியா மிகவேழைப் பாமரர் தம் நாட்டார் பாடல்கள் படித்தோராலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளமை அவற்றின் மேன்மைக்கு எடுத்துக் கொள்வதில் தவறில்லை.

நாட்டார் பாடல்கள் பாடியோரின் நல்லுள்ளப் பாங்கினையும் நன்கு புலப்படுத்துவன வாகும். மருத்துவிச்சியின் பாடல் இவ்வுண்மைக்கு உதாரணம்

அயலும் புடையும் வாழவேண்டும்
அன்னமும் சுற்றமும் வாழவேண்டும்
ஆச்சியும் அப்புவும் வாழவேண்டும்
ஆம்மானும் மாமியும் வாழ வேண்டும்

என்ற பாடல் அடிகளில் எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நிறைப்பதல்லால் வேறொன்றறியேன் பராபரமே என்ற தாயுமானவரின் குரலும் வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினும் என்ற சம்பந்தப்பெருமானின் குரலும் யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்னும் திருமூலர் திருவாக்கும் எதிரொலிக்கின்றன.

யாப்பறி புலவர் உவமை உருவகம் முதலாகிய அணிநலன்களையும் உணர்ந்து கையாள்வதில் வல்லவராய் இருப்பார். இவ்வாறு கையாள்வதற்கு அவர்களின் கல்வியும் கற்பனையும் கவித்துவ ஆற்றலும் துணைபுரியும். ஆனால் கல்வியோகவித்துவமோ இல்லாத நாட்டார் பாடற் புலவனும் இவ்வணிகளைத் தன்னுணர்வின்றியே கையாள்வதில் வல்லமை பொருந்தியிருப்பதை நாம் மறுத்தல் இயலாது.

**கச்சான் அடித்தபின்பு காட்டில் மரம் நின்றுது போல்
உச்சியில் நானுமயிர் ஓரமெல்லாம் தான் வழுக்கை**

என்ற பாடல் அடிகளிலே கச்சான் காற்றடித்த பிள் எஞ்சிநிற்கும் மரங்கள் போன்று சிலவாகிய மயிர்களும் வெறுமையான தரை போன்ற வழுக்கையும் உவமைபணியால் அமைந்து இலக்கிய சுவையோடு நகைச்சுவையும் வழங்குகின்றன.

காதலரின் களவுநிலை நிறைவேறாக் காதலில் உண்டாகும் ஏக்க நிலை முதலாகிய உணர்வுகளுக்கும் நாட்டார் பாடல்களிலே குறைவில்லை.

**கைவிடுவேன் என்று எண்ணிக்
கவலைப் படாதே கண்ணார்
அல்லாமேல் ஆணை உன்னை
அடையாட்டி காட்டுப்பள்ளி**

என்ற பாடல்களிலே காதல் போயின் சாதல் என்ற தத்துவம் எவ்வளவு அழகாக உணர்ச்சிகளோடு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

பிள்ளைகளுக்கும் கடும் நோய் கண்டது வைத்தியரிடம் தாய் மருந்து வாங்கி வந்தாள். அதை வைத்து அரைத்த அம்மி இன்னமும் காயவில்லை. அதற்கிடையில் பிள்ளை மாண்டு விட்டான். தாயின் சோகம் எத்தகையதாய் இருக்கும்.

**அரைத்த மருந்தோ - இங்கே
அம்மிபாழ் போகுதெனை
உரைத்தமருந்தோ - இங்கே
உருக்கலைந்து போகுதெனை
பொன்றும் அழிவாச்சே - உன்
பொன்சையிரும் தீங்காச்சே
காசும் அழிவாச்சே - உன்
களத்த உயிர்தீங்காச்சே**

இவ்வாறு பல உணர்ச்சிகளையும் எதார்த்தமாகவும் நெஞ்சைத் தொடும் வண்ணமாகவும் புற அழகுகள் அதிகமின்றி எடுத்துச் சொல்வதில் தமிழிலுள்ள நாட்டார் பாடல்கள் தலைசிறந்து விளங்குகின்றன என்பதற்கு ஐயமில்லை. அண்மைக் காலத்தில் வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம், பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன், பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா, முகாந்திரம் சதாசிவஐயர் முதலான பலரும் நாட்டார் பாடல்களை போதிய விளக்கங்களோடு நூல்வடிவில் வெளியிட்டு வருவது தமிழ் நாட்டார் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியினை சுட்டுவதைக் காணலாம்.

கு. நிதர்சனா
A/L 2011
கலைப்பிரிவு

பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் தமிழ் பணிகள்

பேராசிரியர் கலாநிதி க.கைலாசபதி அவர்கள் 1933ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் ஐந்தாம் நாள் மலேசியாவில் கோலம்பூர் நகரிலே பிறந்தார். இவருடைய தந்தையின் பெயர் இளையதம்பி கனகசபாபதி. தாயின் பெயர் தில்லைநாயகி. இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை கோலம்பூரில் பெற்று யாழ்ப்பாணம் வந்து யாழ்ப்பாணம் இந்து கல்லூரியில் இடைநிலை கல்வியைத் தொடர்ந்தார். பின்பு தனது உயர்தரக் கல்வியை கொழும்பு நோயல் கல்லூரியில் பயின்றார். 1953ம் ஆண்டில் இலங்கை பல்கலைக்கழக பேராதனை வளாகத்தில் பட்டதாரி மாணவனாக சேர்ந்து தமிழை சிறப்பு பாடமாக பயின்று 1957ம் ஆண்டில் கலைமாணிப் பட்டத்தினை பெற்று B.A (HOUS) முதல்தர மாணவனாக சித்தியடைந்தார்.

1961ம் ஆண்டில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் துணை விரிவுரையாளராக பணிபுரிந்து 1963ல் பர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தினை பெற்றுக்கொண்டார். அப்பட்டத்திற்காக அவர் எழுதிய 'தமிழ் வீர ஊழிக்காலக் கவிதை' என்ற ஆய்வேடானது 1968ம் ஆண்டு ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்தினால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. இங்கிலாந்தில் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்ற இவர், 1966ல் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்திற்கு திரும்பி 1969ல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திற்கு இடமாற்றப்பட்டு 1974ல் வித்தியாலங்கார இந்து நாகரீகத்துறை தலைவரானார். இவர் யாழ் வளாகம் பல்கலைக்கழகமான போது அங்கு கலைப்பீடத்தின் பீடாதிபதி (DEAN) ஆகவும் பதவி வகித்தார்.

திரு.கைலாசபதி அவர்கள் 1970ல் யுனெஸ்கோவுக்கான இலங்கை தேசிய ஆணைக்குழுவிலும், இலங்கை பாடநூல் ஆலோசனைச் சபையிலும், 1971 முதல் 1974 வரை இலங்கை பல்கலைக்கழக மக்கள் தொடர்பு ஆய்வுக்கழகத்திலும், 1973ல் இலங்கை வானொலித் தமிழ் நிகழ்ச்சி ஆலோசனைக் குழுவிலும், நியமனம் பெற்று பணியாற்றினார். அத்துடன் 1972 முதல் 1976 வரை இலங்கை கலைக்கழகத்தின் தமிழ் இலக்கிய குழு, நாட்டியக்குழு என்பவற்றிற்கு தலைமை வகித்து வழி நடத்திச் சென்றார். கலாநிதி கைலாசபதி பல்கலைக்கழக தமிழ் ஆசிரியர் என்ற வகையில் தாம் எடுத்துக் கொண்ட பாடப்பகுதியின் பொருண்மைக்கு ஏற்ற வகையில் தகவல்களைத் திரட்டவும், அவற்றினூடாக கருத்துக்களைக் கட்டிமைக்கும் வகையில் எடுத்துரைக்கவும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்.

1957ம் ஆண்டில் தினகரன் இதழின் துணையாசிரியராக பணியாற்றி 1958 இலிருந்து தினகரனின் பிரதம ஆசிரியராக பணியாற்றிய இவர் இப்பத்திரிகையினூடாக மேற்கொண்ட பணிகளை மூன்று வகைப்படுத்தலாம்.

கவிதை, நாவல், சிறுகதை எழுதியவர்களை ஊக்குவித்தமை
இலக்கியப் படைப்புகளை விமர்சிக்கும் படிக்கத்தை ஊக்குவித்தமை
தமிழ் இலக்கிய மாணவர்களிற்கு பல்வகைப்பட்ட செய்திகளை
தினகரனூடாக அளித்தமை.

புதிய இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியதுடன் இலங்கையில் திறனாய்வுத்துறை நன்கு வளர்ச்சியடைய தினகரனை பயன்படுத்திய இவர் 'புதன் மலர்' மாணவர் பகுதி ஆகியவற்றையும் தினகரனில் வெளியிட்டு பலரின் இலக்கிய அறிவினையும் வளர்ச்சியடைய செய்தார். சிறுகதைப்போட்டிகளை நடத்தி இளையவர்களின் எழுத்தார்வத்தை வளர்த்து 'இளங்கீரன்' போன்ற எழுத்தாளர்களின் தொடர்கதைகளை வெளியிட்டு வாசகர்களுக்கு வாசிக்கும் ஆற்றலை தூண்டியுள்ளார். 'நீதியே நீ கேள்' என்னும் தொடர்கதை தினகரனிலே வெளிவந்தபோது அதன் முடிவிலே கதாநாயகி பத்மினி சாகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்ட போது பத்மினி சாகக்கூடாது என்று பல தந்திச் செய்திகள் தனக்கு வந்தன என்று இவர் எழுதியுள்ளார். கைலாசபதி அவர்களால் சிறுகதை நாவல் கவிதை நூல்கள் பற்றிய மதிப்பீட்டு கட்டுரைகள் தமிழ் இலக்கியங்களை பொதுவாக மதிப்பிடும் கட்டுரைகள், நாடகம், திரைப்படம் ஆகியன பற்றி திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் தினகரனில் வெளிவந்தன.

பேராசிரியன் தமிழ்ப்பணிகளில் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுப்பணியானது விதந்து போற்றக் கூடியது ஆகும். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகியவற்றில் புலமை செய்திருந்த இவர் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களின் சிறப்புக்களையும், தமிழ் இலக்கியப் போக்கினையும், தமிழ் பண்பாட்டினையும், நன்கு விளங்கவும், தனிப்பண்புகளை இனங்கண்டு கொள்ளவும், ஒப்பியல் அணுகுமுறை அவசியம் என கருதினார். இவர் மகாகவி பாரதியையும் இரவீந்திரநாத் தாகூரையும் ஒப்பிட்டு 'இரு மஹாகவிகள்' என்னும் நூலை எழுதி சங்கப்பாடல்களை கிரேக்க வீர ஊழிக் காலத்து பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். இவருடைய ஒப்பியல் ஆய்வுகள் மாக்ஷிஷ கண்ணோட்டத்திலேயே பெரும்பாலும் அமைந்திருந்தன.

ஒரு இலக்கியத்தின் நலனைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதே திறனாய்வு ஆகும். இந்த வகையில் கைலாசபதியின் திறனாய்வு பற்றி ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் இவர் இலக்கிய திறனாய்வு பற்றி பெருந்தொகையான கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். உரையும் விமர்சனமும் பொருள் மரபும் விமர்சனக் குரல்களும் இலக்கியத்திறனாய்வும் உணர்வு நலமும் தமிழ் திறன் ஆய்வு, கலை முதலான கட்டுரைத் தலைப்புக்கள் குறிப்பிடத்தக்கன ஆகும். கைலாசபதியின் திறனாய்வு நூல்களில் கவிதை நயம் இலக்கிய திறன் ஆய்வும் திறனாய்வு பிரச்சனைகள் நவீன இலக்கியங்களின் அடிப்படைகள் 'பாரதி நூல்களும் பாடபேத ஆராய்ச்சியும்' 'இருமஹாகவி கவிதைகள்' என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

மார்க்சிய பேரறிஞர் ஜோர்ஜ் தொம்சன் அவர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட கைலாசபதியவர்கள் மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் மேற்கொண்ட திறனாய்வுகள் இலக்கியத் திறனாய்வினை வளர்ச்சிப் பாதைக்கு இட்டு சென்றன. கைலாசபதியவர்களின் இலக்கிய கோட்பாடுகளில் முக்கியமானது 'புதுத் திறனாய்வு' என்பதாகும். இது அனுமானங்களை விடுத்து அறிவுபூர்வமான அணுகுமுறைகளை மேற்கொள்வதாக இருக்கும். மேலை நாட்டுத் திறனாய்வுக் கொள்கைகளான 'அநுகரணக் கொள்கை' 'பயன்வழிக் கொள்கை' போன்றன கைலாசபதியின் விமர்சன கொள்கையாக அமைந்தது.

பண்டைய இலக்கியங்களிலே ஆழமான அறிவும், ஈடுபாடும் கைலாசபதிக்கு இருப்பினும் அவருடைய முனைப்பான சிறப்பு நோக்கு நவீன தமிழ் இலக்கிய பக்கமாகவே அமைந்திருந்தது. பல்கலைக்கழகத்திலும் மாணவர்களுக்கு பண்டைய இலக்கியங்களுடன் நவீன இலக்கியங்கள் பற்றியும் விரிவுரை ஆற்றியுள்ளார். இவர் முன்னைய கால இலக்கியங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொள்வதன் காரணம் நவீன இலக்கியங்களின் போக்கினை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதற்கேயாகும். நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் அடிப்படைகளைத் தெளிவாகக் கட்டுரைகள், நூல்கள் மூலமாகவும் விளக்கியுள்ளார்.

மேலைத்தேயத்தவருடைய வருகை ஆங்கிலக்கல்வி வரலாறு பற்றி புதிய உணர்வு ஆகியன எப்படித் தமிழ் இலக்கியப் போக்கினை மாற்றியமைத்துள்ளன என்பதை நுணுகி ஆராய்ந்து மூலப்பாடத்திறனாய்வு எவ்வாறு நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கேற்ற படி நவீனத்துவம் பெற்றது என்பதை உணர்ந்து பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பாட விதானத்தில் மூலப்பாடத்திறனாய்வு என்றொரு பயில் நெறியினை அறிமுகப்படுத்தினார். அனைத்து இலக்கியங்களையும் தரிசித்ததோடு நவீன தமிழ் இலக்கியத்தினையும் இனங்காட்டினார். இவருடைய விமர்சனங்கள் இலக்கியங்களிற் பேசப்பட்ட சமூகப் பிரச்சனைக்கான விமர்சனங்களாக அமைந்தன. ஈழத் தமிழருடைய இலக்கியம் என்றொரு தனிப்பாகுபாடு உருவாகி அது மிக ஆழமாகவும் அகலமாகவும் ஆராயப்பட வேண்டும் எனக் கைலாசபதி எண்ணங் கொண்டிருந்தார். புராதன இலக்கியங்களில் ஆழமான அறிவும் ஈடுபாடும் கொண்டவர் கைலாசபதி. கைலாசபதி தமிழர்களின் மொழி இலக்கியம் ஏனைய பண்பாட்டுக் கூறுகள் என பலவற்றில் கவனம் செலுத்தினார். ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் நவீன தமிழ் இலக்கியம் என்பவற்றிலும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இவர் 1955ல் சாந்தி எனும் தமிழக இதழில் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் எனும் கட்டுரையை எழுதினார். இவர் ஈழத் தமிழரின் இலக்கியங்கள் ஆராயப்பட வேண்டும், இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியம் என்றொரு தனிப்பகுதி உருவாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவராகச் செயற்பட்டார்.

பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் மாணவனாக தமிழை சிறப்புப் பாடமாக அவரிடம் படிக்கும் போது தொல்காப்பியம், இலக்கிய விமர்சனம் ஆகியவற்றை கைலாசபதி கற்றார். நிறைய வாசிக்கும் பழக்கத்தையுடைய கைலாசபதி வாசிப்பவற்றை நினைவிலே வைப்பதுடன், அவை பற்றி ஆழமாகச் சிந்திப்பவருமாவார். கைலாசபதியவர்களின் விமர்சனங்களை ஏற்கும் நிலை பலரிடம் இருந்தது. இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள், கல்போர்னியா பல்கலைக்கழகம் போன்றன இவரது ஆளுமையை மதித்து வரவேற்றுக் கௌரவித்தன.

பண்டைத்தமிழ் இலக்கியம் நவீன தமிழ் இலக்கியம் இலக்கியத்திறனாய்வு ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வு ஈழத்து இலக்கியம் என்பவற்றிலே மிகுந்த ஈடுபாடுடையவராக பேராசிரியர் கைலாசபதி திகழ்ந்தார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பீடாதிபதியாக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் 1982ம் ஆண்டு மார்ச்சு ஆறாந்திகதி 49வது வயதில் விண்ணூலம் எய்தினார்.

த. வினாயகம்
A/L (2010)

ஒற்றுமை எனும் உயர்ந்த குணம்

காலில் போட்டான், குருவுக்குச் சொல்ல முடியாத வலி, வேதனை, முழுவதுமாகக் கீழே சாய்ந்தார். எப்படிப்பட்ட சீடர்கள் பார்த்தீர்களா? உடம்பின் இடப்பகுதி, வலப்பகுதி, இடதுகால், வலதுகால் என்று பிரித்துப் பார்த்த அவர்களால் குருவை முழுமையாகப் பார்க்க முடிய வில்லை. இன்று நம் நாட்டையும், நாட்டு ஒற்றுமையும் கூறுபோட்டுக் கொண்டிருக்கும் பல அறிவாளிகளிடம், இந்தச் சீடர்களின் பணிவிடையைப் பார்க்கமுடியும். இப்படிப்பட்ட பணிவிடைகளால், வேலைகளால் எவருக்கும் பயனில்லை. பழிவாங்கும் செயலுக்குப் பணிவிடை என்று பெயர் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். குழிவெட்டும் வேலைக்குக் 'கொள்ளை' என்று விளக்கம் தருகிறார்கள். இந்தப் பணிவிடையும் இந்தக் கொள்ளையும் நமக்கு வேண்டாம்.

ஒரு நிகழ்ச்சி! இரண்டு வீடுகள். வீட்டு உரிமையாளர்கள் மோகன், முருகன் இரண்டு வீடுகளுக்கும் இடையே ஒரு சந்து இந்தப் பகுதி மோகனுக்கு உரிமையானது. அதில் ஒரு கொய்யாமரம் அது வளர்ந்து கிளைவிட்டு முருகன் வீட்டு மாடிக்கும் தாவி யது. காய் காய்த்துப் பழம் பழுத்தது. மோகன் வீட்டார் சொன்னார்கள்; முருகன் வீட்டுப் பகுதியில் இருக்கும் பழங்களை அவர்களே உண்டு மகிழ்ந்தும். நம் பகுதியில் உள்ளவற்றை நாம் உண்டு மகிழ்வேம். சிவசமயம் ஒரு பகுதியில் பழம் மிகுந்த பகுதி குறைந்த பகுதிக்கு உதவும். இது வாழும் கலை! வளரும் நிலை! இதே சந்து...; இதோ கொய்யாமரம் வேறு விதமான மனிதர்களிடம் சிக்கித்தவிக்கும் கதைகளும் உண்டு. அவனுடைய மரம் அவனுடைய எல்லைக்குள் இருக்க வேண்டும். எல்லை தாண்டிய கிளைகளை வெட்ட வேண்டும். இது ஓர் அறிவிப்பு. 'இந்தப் பகுதியில் உள்ள பழங்களை நாம் பறித்துக் கொள்வோம்'. இது ஒரு நியாயம் 'நம்முடைய மரத்துப் பழங்களை அவர்கள் எப்படிப் பறிக்கலாம்'. இப்படி ஒரு கேள்வி. சிவசமயங்களில் சண்டை பெரிதாகி மரத்துக்கு உரியவரே மரத்தை வெட்டி விடுவதும் உண்டு.

இது தாழும் நிலை பண்பு இன்மைக்கும், அன்பு இன்மைக்கும், மக்கள் தரும் விலை! மோகன் போன்ற அன்புடைய மனிதர்கள் வாழும் சூழலும் அன்பில் திளைக்கும். முருகனைப் போன்ற பண்புடைய மனிதர்கள் செயல்படும் இடங்களும் சிறக்கும். அன்பும், பண்பும் ஒற்றுமையை வளர்ப்பன. ஒருவர் தம்முடைய மகிழ்ச்சியை அடுத்தவரோடு பகிர்ந்து கொள்வது நல்ல இயல்பு. அந்த இயல்புடையவருக்குத் துன்பம் வரும் போது அதைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் நல்லவர் ஒருவர் வருவார். மகிழ்ச்சியடையும் தன்மையையும் பகிர்ந்து கொள்ளாமல் துன்பம் வரும் போது மட்டும் அதைப் பகிர்ந்து கொள்ள எவராவது வருவாரா என எதிர்பார்ப்பது அறியாமை. முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்த பாரியைப் போல, மயிலுக்கு போர்வை நல்கிய மோகனைப் போல, அன்பின் இமயத்தைத் தொடுபவர்கள்! 'இமயச்சாரலில் ஒருவன் இருமினான் குமரியிலிருந்தவன் சாறு கொண்டு ஓடினான்.' என்று பாவேந்தர் சொன்ன ஒற்றுமை உணர்வுக்கு இலக்கணம் ஆனவர்கள்! பெருந்தன்மையாலும், சகிப்புத் தன்மையாலும் இந்த ஒற்றுமை என்னும் ஆலமரத்துக்கு உரம் போட வேண்டும். பொறாமை உணர்வைக் களைந்து முழு மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒற்றுமையால் நட்பு சிறக்கும், இல்லம் சிறக்கும், நிறுவனம் உயரும், சமுதாயமும் நாடும் மேன்மையுறும். அன்பும், அமைதியும், மகிழ்ச்சியும் பூத்துக்குலுங்கும் இடமாக உலகம் மாறும்.

ப. நிக்கலா

(A/L 2011)

நாட்டார் இலக்கியம்

இலக்கியங்களில் காலத்தால் முந்திய இலக்கியம் நாட்டார் இலக்கியம் என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். இவ் இலக்கியமானது மனிதன் பேசத் தொடங்கிய காலத்தில் அவன் வாய்மொழி மூலம் தன் உள்ளக்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்திப் பாடிய பாடலாக இவை காணப்படுகின்றன.

செவிவழியாகவே அமைந்த பாடல்களாகவும் மக்களின் வாழ்க்கை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்ற இலக்கியங்களாகவும் இவை அமைந்துள்ளன. மக்கள் வாழ்க்கையின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒன்றாகப் பிணைந்துள்ளன. இவ் இலக்கியங்கள் காலத்தினால் மருவி வழக்கிழந்த போதிலும் இன்றும் மக்கள் மனதைக் கவரக்கூடியதாக அமைகின்றன.

குழந்தை பிறந்ததும் மருத்துவீச்சு எனும் 'நெல்லும் பொதியோடு வந்தாயோ தம்பி' என்ற பாடலைப் பாடுவார்கள். அதேபோல குழந்தையைத் தாலாட்டுப் பாடும் போது 'ஆராரோ ஆரிவரோ' என்ற பாடலைப் பாடுவார். இதே போல் குழந்தை விளையாடுகின்றபோது விளையாட்டுப் பாடலும் அவன் காளை ஆன பின்பு காதல் பாடல்களும் பாடி மகிழ்வார்கள்.

அதேபோல் தொழில் செய்கின்ற பொழுது பாடும் பாடல்கள் தொழிற்பாடல்கள் என அழைக்கப்படும். இவை உழவுப்பாட்டு, நீர்ப்பாட்டு, அருவி வெட்டுப் பாடல், தோட்டவேலைப்பாடல், சாலை போடும் பாடல்கள், கடற்றொழில் பாடல்கள் போன்ற பல்வேறு வகையான தொழிலைக் குறிக்கும் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

இதேபோல வேடிக்கைப் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக 'ஏன்டிக்குட்டி என்னடி குட்டி என்னடி செய்தாய், அம்மியடியில் கும்மியடிச்சன் சும்மா வாயிருந்தன்' எனும் பாடலாகும்.

இறை பக்தியை வெளிப்படுத்தும் 'முயிற்றுவுசந்தன்' பாடல்கள், பக்திப்பாடல்கள் பல பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இதே போல மழை வேண்டிப் பாடப்படுகின்ற கொடும்பாவிப் பாடல்களும், மனிதனின் இறுதிப் பயணமாகிய மரணத்திற் பின் பாடப்படும் பாடல்களும், ஒப்பாரிப் பாடல்களும், நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் அடங்கும்.

உ-ம்:- தங்கமான ரங்குனை தங்கமென்று சொன்னீரே. தங்கம் கசந்ததென்ன தனித்து வளி போனதென்ன. இவ்வாறு நாட்டார் பாடல்கள் மக்களின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன.

கி. சதீஷா
A/L 2011

மனித நேயம்

அன்பான மாணவச் செல்வங்களே மனித நேயம் அனைவரிடமும் வளரவேண்டும் அவ்வாறு வளர்ந்தாலே அது மனித நேயம் ஆகும். பிறரிடம் நாம் மனித நேயத்தை காட்டவேண்டும். மனித நேயம் எனும் போது தான் உங்களுக்கு நான் ஒன்றைக் கூறலாம் என நினைக்கிறேன்.

ஒரு ஊரிலே சிவநேசன் என்பவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் பிறப்பால் ஏழை, இருந்தாலும் அந்த கஷ்டத்திலும் தன்னைப்பற்றிச் சிந்திக்காது, பிறரிடம் அளவிலாத அன்பு செலுத்துவான். அவர்களது தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவான். சிவநேசன் கல்வி கற்றதில்லை, ஆனால் அவனது புத்தி மிகவும் கூர்மையானது. அந்த ஊரிலுள்ள அனைத்து சிறுவர்களும் அவர்களது பெற்றோர்கள் விருப்பப்படி தமது பிள்ளைகள் அனைவரும் பாடசாலை செல்ல வேண்டும், நன்றாக கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, தான் கல்வி கற்காமல் இருந்தாலும் பரவாயில்லை, என்ற ஒரு உயர்ந்த மனித நேயத்துடன் இரவு, பகல் பாராமல் கஷ்டப்பட்டு ஓடி ஓடிவேலை செய்கிறான். அவனது நல்ல குணம் கடவுளால் உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுகிறான். இவனது மனித நேயப் பண்பினால் இவனது தொழில்துறையில் இவன் உலகை வியக்க வைக்கும் அளவுக்கு வளர்ச்சி பெறுகிறான். தைப்பொங்கல், வருஷம், தீபாவளி என்ற விசேட தினங்களில் மட்டுமல்லாது வருடம் முழுவதும் கோடிக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்களுக்கு சமைத்த உணவு வழங்குகிறான்.

இவன் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து இளமைப்பருவத்தை அடையும்பொழுது, இவன் ஓர் யாருமில்லாத அநாதைப் பெண்ணை அதுவும் ஏழைப்பெண்ணைத் திருமணம் முடிக்கிறான். அவளும் கணவனின் குணமறிந்து அவனுக்கு ஏற்றவள் போல் நடந்து கொள்கிறாள். இவ்வாறு இருவரும் நல்வாழ்க்கை நடத்தி வருகின்றனர். இவர்கள் இருவருக்கும் இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. அந்த பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் முருகன், கணபதி எனப் பெயரிட்டனர். சிவநேசன் ஏன் அந்தப் பெயர்களை தன் பிள்ளைகளுக்கு வைத்தான், அவர்கள் இருவரும் குணத்திலும் கணபதி, முருகன் போல இருக்க வேண்டும் என்றே. அவர்கள் வளர வளர பழக்க வழக்கங்கள் தவறாகப் போயின. அதில் முருகன் தனது தந்தை உலகிலேயே பெரிய செல்வந்தர் இவர் ஏன் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் உதவி செய்கிறார் என்ற ஒரு எண்ணம் இருந்தது. ஆனால் கணபதி தந்தை யாருக்கு உதவினாலும் சரி, தனக்குப் பணம் தராமல் இருந்தால் சரியில்லை தனக்கு பணம் தரவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு இருந்தது. இவர்கள் இருவருக்கும் ஒற்றுமை துளி கூட இல்லை. எப்பொழுதும் சண்டை செய்வார்கள். தனது பிள்ளைகள் இவ்வாறு ஏன் உன்னார்கள் என்பது கூட தாய்க்குத் தெரியாது. ஒரு நாள் முருகன் பாடசாலை சென்றால் அந்த நாள் கணபதி பாடசாலை செல்லமாட்டான். இவ்வாறு இவர்கள் இருவரும் கீரியும் பரம்பும் மாதிரி எதிர் எதிர் குணம்சங்கல் கொண்டவர்கள். ஆனால்

இருவரிலும் ஒரே ஒரு ஒத்த பழக்கம் உண்டு என்னவென்றால் பிறருக்கு உதவமாட்டார்கள். இதன் பின்னர் சிவநேசனுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தப் பெண்குழந்தை சிவநேசனை ஒத்தது. சிவநேசனிடம் உள்ள அனைத்து மனிதநேயப் பண்புகளும் இவளிடம் உண்டு. இந்த பெண்குழந்தைக்கு சிவநேசன் “லக்ஷ்மி” எனப் பெயரிட்டார். ஆனால் அவள் உண்மையில் லக்ஷ்மியைப் போலவே அழகானவள். இவள் வளர்ந்து குமரிப்பருவத்தை எய்யும் பொழுது இவளது அழகில் மயங்கி எத்தனை வாலிபர்கள் இவளை திருமணம் செய்ய விரும்பினர். ஆனால் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பது போல அவளுக்கு ஓர் வாலிபன் வாழ்க்கை துணைவனானான். அவளும் சிவநேசனைப் போல ஏழை, பணக்காரன் என்ற பாகுபாடு இல்லாதவள். தனது வீடு தேடிவருகின்ற ஏழைகளை இன்முகம் கொண்டு வரவேற்று இனிய சொற்களால் உரையாடி அவர்களது வயிற்றுப்பசியை நீக்கி வழி அனுப்பி வைப்பவள். இவை எல்லாம் பைத்தியக்காரிகள் தான் செய்வார்கள். தற்போது உலகில் நவீன மயமாகிக் கொண்டு செல்கிறது. இதனால் இந்தப்பழக்கம் தங்களுக்குச் சரி வராது என்று லக்ஷ்மியின் அண்ணன்மார்களான கணபதி மற்றும் முருகன் இருவரும் எண்ணுவார்கள். ஒருநாள் முருகன் மோட்டார் வாகனத்தில் சென்றுகொண்டிருந்த பொழுது ஒரு சிறுவன் குறுக்கே வந்தான். அவனை மோட்டார் வாகனத்தால் மோதி கொலை செய்தான். இதனை அறிந்த இறந்த சிறுவனின் தாய் சிவநேசனிடம் சென்று முறையிட்டு கதறி அழுதாள். பெற்ற தாயின் அந்த அழுகை சிவநேசனின் நெஞ்சைப் பிளந்தது. உடனே தனது மகனையும் அவ்வாறு கொலை செய்யுமாறும் இந்ததாயின் மனவேதனையை தன் பிள்ளையை இழந்து தானும் பெறவேண்டும் எனவும் கட்டளையிட்டான். இவ்வாறு சிவநேசனின் ஆணை பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. பின் ஒரு நாள் கணபதி பறவைகள் விலங்குகளை பிடித்துக் கொண்டு தின்றதனால் அதைக் கண்ட மக்கள் சிவநேசனிடம் முறையிட்டனர்.

தனது பிள்ளையின் உடலை நான்கு துண்டாகப் பிரித்து பறவைகளுக்கும் விலங்குகளுக்கும் உணவாகப் போடுங்கள் என்று உத்தரவிட்டார். இதன் மூலம் சிவநேசனின் நீதி வழுவாமையும் மனிதநேயப்பண்பும் தெள்ளத் தெளிவாக காட்டப்படுகின்றது. இறுதியில் ஓர் நாள் தனது சுயநலத்துக்காக செயற்பட்டேன் என்ற குற்ற உணர்வால் சிவநேசன் தனது இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார். சிவநேசன் வாழ்ந்த காலத்தில் ஏழைகள் மிகவும் சந்தோஷமாக வாழ்ந்தனர். ஆனால் சிவநேசன் இறந்ததும் அவனது மகளால் அவ்வாறே இறுதி வரை வாழ்கின்றனர். எனவே மனிதநேயத்துடன் வாழ்வவனே சுகவாழ்வு வாழ்வான் என்பது விளங்குகின்றது.

இ. ராமஜி

தரம் - 12 (கலைப்பிரிவு)

இலக்கியம் காட்டும் கல்வி

சீழன்று கொண்மருக்கும் பூமியின் சொத்து என்று கூறப்படும் கல்வி இன்று எல்லோர் வாழ்விலும் நிரப்ப முடியாத ஒரு இடத்தை பிடித்து விட்டது.

மாறி வரும் உலகின் வேகத்திற்கும் விவேகத்திற்கும் ஏற்ப தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் கல்வி உலகின் கரையைத் தொட வீறு நடை போட வேண்டும். கல்வி கற்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது அதற்கேற்ற செயலையும் செய்ய வேண்டும் என்பதை வள்ளுவப் பெருந்தகை

**“கற்கக் கசடறக் கற்றவை கற்றபின் நிற்க
அதற்குத்தக”**

என்று தன் சொல்லியலில் எடுத்தியம்பினார்.

கல்வியின் சிறப்பும் பெருமையும் கூற வந்த சான்றோர் மழை வாழையல்லவோ கல்வி நீ வாயாரப் பாடுவாய் வா என்பதல்லி சிலைபோல் ஏன் அங்கு நின்றாய் சிந்தாத கண்ணீரை ஏன் சிந்துகின்றாய் என்று கல்விக்குச் சிறப்புச் சேர்த்தனர்.

கல்வியின் சிறப்பினை காட்ட வந்த இலக்கியங்கள் கல்வி என்பது ஏடு எடுத்துப் படிப்பது அல்ல பாடு அறிந்து ஒழுகுவது என்று கூறி மனிதனைப் பக்குவப்படுத்தின.

அன்பு என்பது ஒரு கல்வி

பொறுமை என்பதும் கல்வி

மன்னித்தல் என்பதும் கல்வி

பெரியோரை மதிப்பதும் கல்வி என்று உலகு உணர் வேண்டிய பல கருத்துக்களை மனித மனதில் உருவாக்குவதற்காக இலக்கியங்கள் அதிகளவில் தோற்றம் பெற்றன.

வளைந்து செல்லும் உலகத்தில் வாழ்வியல் இது தான் என்று கூற வந்த இலக்கியங்களுள் சடையப் வள்ளலின் கடைக்கண் பார்வையுடன் கம்பனாடான் பத்தாயிரம் கவி எடுத்து முத்து முத்தாகத் தொகுத்து தமிழ் இலக்கியங்களின் சொத்தாக வைத்து எம் மனங்களில் சத்தாக இட்டானே கம்பராமாயணம்.

அந்த இலக்கியத்திலே குகன் இராமன் சந்திப்பு முகம் தெரியாது. இராமனின் முகவரி மீது மட்டும் அன்பு வைத்திருந்த குகன் இராமனை சந்திக்க வரும் பொழுது மீனும் தேனும் கொண்டு வந்து தன்னுடைய அன்பு; அந்த வாணை விட உயரமானது; இந்த மண்ணை விட ஆழமானது என்று மாணிடர்கள் வியக்கும் மாண்புமிகு கல்வித் தத்துவத்தை உணர்த்துவான். இதனை கம்பன்

**“சுற்றம் அப்புறம் நிற்க சுடுகனை விற்துறந்து
செற்றம் நீக்கிய வான் ஒழிந்து”**

என்னும் பாடல்களில் தன்னுடைய கவித்திறமையால் மனித மகத்துவம் பேசுவான்.

இவ்வாறு இலக்கியக் கல்வி காட்டிய கம்பன் மறம் துறந்து அறம் காத்த மாவீரன் கும்பகர்ணனை கொண்டு அரக்க இனத்தில் ஒரு இரக்க குணம் காட்டுவான். நித்திரை வேளையிலும் மனித மனதில் முத்திரை பதித்தவன்.

**துயில் விட்டெழுந்து அழகில் யானகி துயர்
இன்னும் தீரலையோ.**

என்று கம்பன்கவி வடிப்பான். போர்க்கோலம் செய்தனுப்பிய அண்ணனுக்கு நீர்க்குமிழிபோல் நிலையற்ற வாழ்க்கையை விரும்பி பிறருக்கு துன்பம் செய்து உன் வாழ்க்கையை அழித்து விடாதே. நான் மாண்டு போனாலும் நீ மீண்டு விடு என்று செஞ்சோற்றுக்கடன் தீர்த்து செஞ்சுடர் கொண்ட சூரியனாய் எம் மனங்களில் இடம் பிடித்து விடுகிறான். கம்பன் காட்டிய கல்வியை விட மகாபாரதம் மாறுபட்ட கல்வியைக் காட்டுகிறது. அதர்மம் அவசரத்தில் வெல்லும் நிலையற்றது. ஆனால் தர்மம் தாம் மதித்தே வெல்லும் நிலையானது என்பதை மகாபாரதத்தில் காணலாம்.

துரோணர் ஏகலைவன் என்ற துல்லிய பாத்திரங்களினூடாக ஆசிரிய மாணவ மகத்துவம் காட்டப்படுகிறது. ஒரு ஆசிரியர் எப்படி இருக்கக்கூடாது என்பதற்கு துரோணரையும் ஒரு மாணவன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஏகலைவனையும் காட்டி குருவை மனதிலே கடவுளாகக் கொண்டு குருதட்சணையாக தான் கற்ற கல்வியை அழித்து மாணவக் கல்வி என்பது மாயம் நிறைந்தது அல்ல மந்திரசக்தி வாய்ந்தது. மாழும் காலன் ஆனாலும் அழிந்து விடாது என்று கல்வியின் சிறப்பினை காட்டி மகாபாரதம் மங்காப் புகழ் பெற்றது.

தேன் தமிழ் சொட்ட செந்தமிழ் மணம் பரப்ப மனங்களை கொள்ளை போக வைத்த அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் இலட்சியப் பாதை காட்டிய பெரிய புராணம் மனுநீதி காட்டிய மனதை உறைய வைக்கும் செங்கோல் ஆட்சி பற்றிக் கூறுகின்றது. ஓர் உயிருக்கு துன்பம் ஏற்பட்டால் அத்துன்பம் நீக்க முடியாத நிலையில் தானும் அத்துன்பத்தை அனுபவித்தல்தான் சிறந்த வழி என்று காட்டி மகனைத் தேர்க்காலில் இட்டான்.

**இதனை சேக்கிழார் ஆங்கு மணிநெடுந்தேர் மேல் ஏறி அரசுவாந்
தெருவில் போங்கால்**

என்னும் பாடலில் அமைச்சர்கள் வாதாடி இயலாமல் போனதை இலகு தமிழில் விளக்குகின்றான். செங்கோல் மாறாமை என்பது கல்வியில் மாற்றம் காணாத ஏற்றம் மிகுந்த வாழ்வு காட்டிய அவனை மனுநீதி கண்ட சோழன் என்று தோற்றம் பெற வைத்தது.

இவ்வாறு புத்தகப் பூச்சிகளாகப் பாடப் புத்தகங்களை புரட்டும் மாணவச் செல்வங்களை கைப்பிடித்து அழைத்து இலக்கியக் கல்வி என்பது வெறும் புத்தகங்கள் அல்ல. அவற்றுள் புதைந்து கிடக்கும் மனித வாழ்க்கைப் பண்புகள் என்று எழுச்சி மிகு கல்வி பற்றிப் பேசி எப்படியும் வாழலாம் என்ற மனித இனத்தை இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று வாழ்ந்து காட்டி மனித இனத்தை தேவா குலமாக தத்தெடுத்துக் கொடுக்க வழிகாட்டிய கல்வி இலக்கியச் கல்வி.

பா. ஹரிகரன்
தரம் 13 (2009)

திரைப்படங்களும் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும்

திரைப்படங்கள் வர்த்தக ரீதியானவை திரைப்படங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் தாம் இடுகின்ற பாரிய முதலீட்டைப் பன்மடங்கு இலாபமாக ஈட்டுவதிலேயே பெரும்பாலும் நாட்டம் செலுத்துகின்றனர். பிறமொழிகளில் இந்நிலை வேறாக இருக்கலாம். தமிழைப் பொறுத்தவரை திரைப்படம் அறிமுகமான 1931ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரை பெரும்பாலான தயாரிப்பாளர்களிடையே இத்தகைய மனப்பான்மையே நிலவி வருகின்றது. இவர்களின் நோக்கில் திரைப்படம் ஒரு பொழுதுபோக்குச் சாதனமே. பாமர மக்களின் சுவைகளை அறிந்து அவர்களின் பசியைப் போக்குவதே இவர்களின் முதலும் முடிவுமான குறிக்கோளாய் விளங்குவதை நாம் நோக்காகக் கொண்டு படம் தயாரித்த சிலரின் தொண்டுகளையும் நாம் மறந்துவிடல் இயலாது. இத்தகையவர்களால் திரைப்படத்திற்கேற்ற எதார்த்தமான கதைகள் கதைகளுக்கேற்ற உரையாடல்கள் நல்ல பாடங்கள் என்பன கையாளப்பட்டன. அவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்டவற்றின் மூலம் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியும் ஓரளவு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை மறுத்தல் இயலாது.

ஆரம்பகாலத்தில் திரைப்படங்கள் மேடை நாடகங்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்தன. அக்கால நாடகங்கள் இசைப்பாடல்களுக்கே முதன்மையளித்தன. வசனங்களில் இலக்கியச் சுவையினைக் காண்பது அரிதாகவேயிருந்தது. காலப்போக்கில் இந்நிலை சிறிது மாறியது. இசையின் ஆதிக்கம் குறைவுறாத போதிலும் முன்னரிலும் பாடல்களில் இலக்கியமணம் கூடுதலாகக் கமழலாயிற்று. இந்நிலைக்குக் காரணமாயிருந்தவர்களிற் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் பாமநாசம்சிவன், உடுமலை நாராயணக்கவி, கம்பதாசன் முதலியோர் பெரும்பாலும் சமய புராண இதிகாசக் கருத்துக்களைப் பாடற் கருப்பொருளாகக் கொண்டபோதிலும் இவர்களின் பாடல்களில் சிறந்த சொல்லாட்சியும் நல்ல கருத்தமைதியும் நிறைந்து விளங்கின. இளங்கோவன் கம்பதாசன், பி.எஸ். இராமையா முதலான வசனகர்த்தாக்கள் சினிமா உரையாடல்களில் இலக்கிய வளத்தையும் சேர்த்தனர்.

ஐம்பதுகளுக்குப் பிறகு திரையுலகில் சிலகாலம் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் கோலோச்சத் தொடங்கியபொழுது அறிஞர் அண்ணாதுரை கலைஞர் மு.கருணாநிதி, ஏ.பி.பி. ஆசைத்தம்பி முதலானோர் சிறந்த வசனகர்த்தாக்களாக விளங்கித் திரையிலே இலக்கியச் சுவைக்கும் கூடிய இடம் வழங்கினர். கட்டிபுல் சாதனமாகவே பெரிதும் விளங்க வேண்டிய வெள்ளித்திரையைப் பிரகாசமேடையாகவும் எதுகைமோனை வசனங்களின் தாயகமாகவும் மாற்றிச் சொற்சிலம்பம் விளையாடிய குறை இவர்களுக்கு உண்டு. எனினும் இவர்களின் அலை சொற்பொழிவு மேடைகளில் இலக்கிய வளத்தினைச் சேர்ந்தது போலவே திரையிலும் இலக்கியச்சுவைக்கு உணக்கமளித்து இவர்களின் வசனத்திற்கு உயிரூட்டித் திரைப்படத்தைச் செவிப்புலசாதனமாகவே மாற்றிவிட்ட பணியில் நமது திலகம் சிவாஜிகணேசன், எஸ்.எஸ். இராஜேந்திரன், எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் பாடல்கள் பலப்பல. எனவே தமிழர் வணிகராயிருந்த வாழ்வு மிகுந்ததை இந்தச் சான்றுகள் இனிதே காட்டும்.

‘திரைகடலோடித் திரவியம் தேடு’ என்ற முதுமொழியை தமிழறிஞர் தம் தாரக மொழியாகப் பேணினர். உள்நாட்டிலும் சரி, வெளிநாட்டிலும் சரி எம் தமிழ் மூதாதையர் வணிகம் செய்து வளம் பெற்றனர். தனம் மிகுந்திடத் தானம் செய்தனர், தருமம் செய்தனர். இதனால் வறியவர் தம்மை வளமுளதாக்கினர், தமிழ் தழைத்தது, தமிழ்நாடு திளைத்தது.

**சீன மிசிரம்யயவனரகம் இன்னும்
தேசம் பலவும் புகழ்விசிக் - கலை
ஞானம் படைத்தொழில் வாணிபமும் மிக
நன்றுவளர்ந்த தமிழ்நாடு**

என பாரதியார் தமிழரின் கலைகளைப் பேசியுள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடலாகாது. தலைமுறை தலைமுறையாக வாணிபத் தொழில் செய்யும் தமிழர் கூட்டம் தளர்வின்றி வாழ்ந்தமையும் இங்கு குறிப்பிடப்படலாகாது. சீனம், மிசிரம், யவனம், கிரேக்கம், உரோமம் முதலிய தேசங்களில் வணிக நிமிர்தமாய்ச் சென்று வந்த தமிழர் தமது உயர் கலாரத்தைப் பிரதிபலித்தமை வரலாறும் உதாரணமாக பண்டைய ஈழத்திலிருந்து இராசையா எனும் பெயருடைய தமிழன் தூது சென்ற உரோமில் அவனிற்குப் பெருத்த வரவேற்பு கிடைத்தது.

இவ்வாறு தமிழகத்தின் புகழ்பூத்த துறைமுகங்களாக காவிரிப்பூம்பட்டினம் முதலிய பட்டினங்களும் ஈழம் முதலிய நாட்டுத்துறைமுகங்களும் தமிழ் வாணிபரால் நிரம்பியிருந்தன எனவும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆண்ட கனகசூரிய சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி காலத்தில் வந்த இபின்தூத்தா எனும் யாத்திரிகர் ஐம்புகோள துறைமுகத்திலிருந்து பல கப்பல்கள் வியாபார நிமித்தம் புறப்பட்டுச் சென்றன எனவும் கூறுவதிலிருந்து தமிழர்கள் திரைகடலோடித் திரவியம் தேடினர் என்பது வெளிப்படும்.

ஆழ்கடலெங்கும் சோழமகாராசன் ஆட்சி புரிந்தான் என ஆழிப்பாடும் தமிழன் தன்னைப்பற்றி பாடுகையில் என்ன சொல்கிறான் தெரியுமா?

**முன்னாளில் உலகமெல்லாம் கப்பலூர்ந்தோம்
முச்சங்கம் தனை வளர்த்தோம் தொழில் வளர்த்தால்**

“பொன்னாறு நாட்டில் பொங்க வைத்தோம்” எனப் பாடி மகிழ்ச்சியால் ஆடுகிறான். இனிவரும் காலத் தமிழன் தன் தொழில் வளத்தால் தமிழை வாழ வைப்பான் என்றால் மிகையாகாது.

ம. வெறுசாந்தி
தரம் 13

முயற்சி திருவினையாக்கும்

தனிமனிதனாயினும் சமுதாயமாயினும் முன்னேறுவதற்கு முயற்சி மிகவும் அவசியம் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. முயற்சியில்லாச் சோம்பல் மனம் பிசாசின் தொழிற்சாலை என்ற ஆங்கிலப்பழமொழி முயற்சியின்மையால் விளையாடக்கூடிய தீமையை இரத்தினச் சுருக்கமாக விளக்குகின்றது. எனக்கு செயல் புரியவேண்டிய தேவை ஒன்றும் இல்லை. செயல் புரிவதால் எனக்கு ஆவது ஒன்றும் இல்லை, இருந்தும் நான் எந்நேரமும் செயல்புரிந்த வண்ணமே உள்ளேன். ஏனெனில் நான் செயல்புரியாவிட்டால் உலகுயிர்கள் செயலற்று இயக்கம் ஒழிந்துவிடும் என்பது பகவத்கீதையில் வரும் கண்ணனின் அருள்வாக்கு. சர்வவல்லமை பொருந்திய பரம்பொருளை எப்பொழுதும் செயல்புரிவதனால் சக்தி குறைந்த மனிதராகிய நாம் செயலற்று வாழ்வது எங்ஙனம்? அவ்வாறு வாழ்வது அழிவை நாமே அறைகூவி அழைப்பதை ஒக்கும்.

எமது பொருளாதார முயற்சிகள், கல்வி முயற்சிகள், சுதந்திரப் போராட்ட முயற்சிகள், தனிமனித முன்னேற்ற முயற்சிகள் யாவிலும் ஓர் அசமந்தத்தனம் பலகாலமாக நிலவி வருகின்றது. ஒருநாளின் பெரும் பகுதியை வீண் பேச்சுக்களிலும் பயனற்ற பொழுதுபோக்குகளிலும் எம்மிற் பெரும்பாலானோர் கழித்து வருகின்றனர். சந்திகளிலும் மதகுகளிலும் பொதுநூல் நிலையங்கள் சமூக முன்னேற்ற நிறுவனங்களிலும் சென்றிருந்து வம்பளப்பவர்களாக இளைஞர்கள் பலர் காட்சி தருகின்றனர். ஓடிய ஆறு மீள்வதில்லை சென்ற காலம் திரும்பப் போவதில்லை. இழந்த நாட்களை மீண்டும் பெறுதல் இயலாத காரியம். ஆனால் இவற்றைப் பலர் சிந்தியாது சோம்பேறிகளாய் முயற்சியற்றவர்களாய் விளங்குவதைக் காணப்பெருங்கவலை ஏற்படுகின்றது. இத்தகையவர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட சமுதாயம் முன்னேறுமா? என்ற கேள்வி நியாயபூர்வமாக எழுகின்றது.

உலகில் முன்னேறிச் சாதனைகள் புரிந்து தம் பெயர்களை வரலாறுகளிலே பொன்னெழுத்துக்களிலே பொறித்தவர்கள் யாவருமே மெய்வருத்தம் பாராது கண்தூஞ்சாது பசி நோக்காது கருமமே கண்ணாக உழைத்தவர்களே தங்கள் உழைப்பின் பயனை அவர்கள் தங்களுக்கு மட்டும் உரிமையாக்காது தமது சமுதாயமும் முன்னேறின. நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மலையு என்ற முதுமொழியை இவர்கள் பொருட்டுச் சிறிது மாற்றி (முயற்சியில்) வல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பயனுண்டாகும் என்ற புதுமொழியினை ஆக்கிக் கொள்வது சாலவும் பொருந்துவதே.

நெப்போலியன், ஆபிரகாம் லிங்கன், மகாத்மா காந்தி, ஜவகர்லால் நேரு போன்ற உலகின் பெருந்தலைவர்களின் வரலாறுகள் 'முயற்சி திருவினை ஆக்கும்' என்பதற்கு வலுவான உதாரணங்களாகும். உலகியல் மட்டுமன்றி ஓர் ஆண்டு அஞ்ஞானவாசமும் செய்து பலவாறு இடருற்ற போதிலும் பாண்டவர்க்கே இறுதியில் வெற்றி கிட்டியது. எனவே தருமம் இறுதியில் வெல்லும் என்பதை நாம் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் மறவாது இருக்க இந்த இரு பெரும் இதிகாசங்களும் கலங்கரை விளக்காக வழிகாட்டுகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

இதிகாசங்கள் கற்பனை என்று சிலர் ஒதுக்கிவிடல் கூடும். ஆனால் வரலாறுகள் காட்டும் உண்மையும் இதிகாசம் போதிக்கும் உண்மையே என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள ஆதாரங்கள் பல உள்ளன. சென்ற நூற்றாண்டிலே உலகம் முழுவதையும் தன்னடிமைப் படுத்திப் பேரரசனாய் விளங்கிட நெப்போலியன் முனைந்த கதை யாவரும் அறிந்ததே. உயிர்களைத் துச்சமாக மதித்து ஆதிக்க வெறியில் தலைப்பட்டு நின்ற அவன் முடிவு என்னவாயிற்று. ஆரிய இனமே உலகைக் கட்டி ஆள வேண்டும், ஜேர்மனிய உலக அரங்கில் பேரரசாக மலர வேண்டும், மற்றைய நாடுகள் அதன்கீழ் கைகட்டி சேவகம் புரிதல் வேண்டும் என்று கணக்கண்டு இலட்சக்கணக்கான மக்களைக் கொன்று குவித்த சர்வதிகாரி ஹிட்லர் முகவரியே இன்றி மறைந்து போனதை நாம் கண்கூடாகக் கண்டு கொண்டோம். அதர்மத்தின் மொத்த உருவமான அவன் உலகம் முழுவதையும் ஒரு கலக்கு கலக்கியது உண்மை தான். இதனூடாக அதர்மமே கொடிகட்டி பறக்கப் போன்றதோ என்று நல்லவர்கள் எல்லாம் அஞ்சி நடுங்கியது உண்மைதான். ஆனால் முடிவு என்னவாயிற்று?

இன்று நமது நாட்டிலே ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்துள்ளவர்கள் தாம் பெரும்பான்மையர் என்பதால் சிறுபான்மை இனத்தினரான தமிழரை அடக்கி, ஒடுக்கி அடிமைகளாக்கும் அதர்மத்தைக் கண்டு நாம் அஞ்சியொடுங்க வேண்டியதில்லை. தார்மீகத்தை வாயுடையக் கூறியபடி, அநியாயத்தையும் அக்கிரமத்தையும் கட்டவிழ்த்து விட்டு அப்பாவி மக்களை வதைத்து வரும் அதர்மம் என்னும் அரக்கன் ஒருநாள் நிச்சயம் அழிவான் சூது தருமத்தை கிரணமாகக் கல்விக் கொண்டு இருப்பது மறக்க முடியாதது. ஆனால் இது நிலைக்கப் போவது இல்லை. இறுதியில் தர்மம் வெல்லும் என்பதை நாம் இருந்து பார்க்காவிட்டாலும் எமது சந்ததியினர் நிச்சயம் காண்பர். ஏனெனில் தருமம் என்றொரு பொருள் உண்டு.

தி. நியோமி

சங்கே முழுங்கு

தமிழ் எங்கள் உயிர் மூச்சே
தலை சிறந்த மொழியாச்சே
தரணியில் இன்பத் தமிழ் மெல்ல
தரம் குன்றிப் போய்விடுமோ?

தென் பொதிகை மலை தோன்றி
தேனமுதம் பொழிந்திடும் இனிய
வண்டமிழை வழப்பதற்கே
வையத்துள் சொல்வளம் அதிகம்

இன்னமுத மொழியே தமிழாம்: அது
இண்டர் நெட்டிலும் விளையாடுதிங்கே!
இன்னுயிராய் அதையான் மதித்தே
இன்புறுவன் கவிதைகள் வழத்தே

வள்ளுவப் பெருந்தகை மடி விளையாடி
வானுயரப் புகழ் எய்தனை தமிழே!
வாடாமலரே என்றதனை - இன்று
வாசம் அற்று போய் விடுமோடா:

சக்கரைப் பாகின் சுவை விஞ்சிட
தித்திக்கும் தீந்தமிழ் திரவியமாக
சித்தரும் ரிஷிகளும் மாமுனிகளுமே
சிறப்புற அழகாய் வழிமொழிந்ததுவே!

அங்கத் தமிழையே வளர்த்திடாய் - இராய
சபையிலும் சார்ந்தோர் தமிழ் வளர்த்தார்!
சிங்களத் தீவிலும் செந்தமிழ் இன்றே
சிம்மாசனம் ஏறி அமர்ந்ததைப் பாரீர்!

மங்களம் நிறை பைந்தமிழோடு
சங்கமமாகவே உன் உயிர் துடிக்கும்
எங்கள் எதிலும் தமிழ் ஒலித்திருக
சங்கே முழுங்கு தமிழ் வாழியென்று.

அ. அர்ரணி நிரோஜன்

தரம் 12

A/L (2011)

கல்வியின் நோக்கம்

கல்வியின் நோக்கம் ஒழுக்கமும் பண்புமுள்ள ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதாக அமைதல் வேண்டும். கல்வியின் பயனாக மாணவர் நல்லொழுக்கம், பெரியாரைப் பேணல், நல்லோர் சகவாசம், சத்தியம், அறம், அன்பு, மனிதநேயம் போன்ற பண்புகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லையானால் எதுவித பயனுமில்லை. நல்லொழுக்கம் நற்பண்பு பற்றி போதிப்பதற்கு பல நூல்கள் உண்டு. அவற்றுள் ஆத்திகூடி, கொன்றை வேந்தன், மூதுரை, வாக்குண்டாம், நல்வழி, திருக்குறள் போன்ற நீதி நூல்கள் பல உண்டு.

இவ்வாறான பல நூல்களை கற்க வேண்டும் என்று ஔவையார் கூறினார். எவ்வாறெனில் 'நூல் பல கல்' என்று அவ்வாறான நூல்களை கற்கும் போதுதான் நற்குணங்களை வளர்க்க முடியும். நூல்களைத் தொடர்ந்து படிக்கும் போது விவேகிகளாயும் சிலவற்றில் வல்லவராயும் வரலாம். கற்ற நூலை கற்றல் கையிலே கிடைத்த பொருளை அரிப்பரித்து தேடல் போலும் இருக்கும். ஆகவே நல்ல நூல்களை கற்றல் வேண்டும்.

கற்றவர்களைப் பற்றிய ஔவையார் கூறுகிறார்.

'கற்றோருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு'

இவ் ஔவையார் வாக்கை நாமெல்லாம் நன்கறிவோம்.

நம் அனைவரினதும் ஆசையில் ஒன்றுதான் சிறப்பாக வாழ வேண்டும் என்று அவ்வாறு வாழ வேண்டுமாயின் கல்வி கற்க வேண்டும்.

இவ்வாறான சிறப்புமிக்க கல்வியை எப்போது கற்க வேண்டும் என்று ஔவையார் கூறுகிறார் என்றால் 'இளமையிற் கல்' என்று அருளிச் செய்தார். வாழ்க்கை பருவத்திலே பொன்னான பருவம் என்று வர்ணிக்கப்படுவது இவ் இளமை பருவத்தையே ஆகும். இப் பருவத்தில்தான் நற்குணங்களையும் நற்பண்புகளை பழக முடியும். கற்றதின் படி வாழ முடியும் ஆகவே இளமையிலே கற்க வேண்டும்.

ஔவையார் கல்விக்கு எப்போதும் முதலிடம் கொடுத்தார் அதனால் தான் கூறினார்.

மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின்
மன்னனில் கற்றோன் சிறப்புடையான் - மன்னனுக்கு
தன் தேசமல்லாமல் சிறப்பில்லைக் கற்றோர்க்கு
சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு

என்பது ஓளவை வாக்கு. மாசறக்கற்றவனிடம் ஒழுக்கமும் பண்பும் கட்டாயம் இருக்கும். செல்வந்தனிடம் அது இருக்கலாம் இல்லாது போகலாம். அதனால் தான் ஓளவையார் கற்றவனுக்கு முதலிடமும் அரசனுக்கு இரண்டாமிடமும் கொடுக்கிறார்.

நாம் எதைக் கற்றாலும் அதில் ஒரு குறிக்கோள் இருத்தல் வேண்டும். குறிக்கோள் இருந்தால்தான் மனத்தெளிவு உற்சாகம் முயற்சிக்கான விருப்பம் தானாக வரும் அப்போதுதான் கல்வியிலும் முன்னேற முடியும் அதோடு கல்வியில் உயர ஊக்கம் அவசியம்.

‘ஊக்கமது கைவிடேல்
ஊக்கம் உடமை ஆக்கத்திற்கு ஆழகு’
‘சோம்பித்திரியேல்’

போன்ற ஓளவை வாக்குகளை மனதில் வைக்க வேண்டும். அப்போது சாதனைகள் புரிந்த கல்வியின் மூலம் நாட்டுக்கு நல்லதொரு பிரஜையாக வாழ முடியும்.

கல்வியின் உண்மையான இறுதி நோக்கம் ஒழுக்கமும் பண்பும் என்பது ஏற்கனவே வலியுறுத்தப்பட்டது. கல்வியுடன் ஒழுக்கமும் பண்பும் இருந்தால் மட்டுமே அடக்கம், அருளுடமை, அவா இன்மை, இனிய பேச்சு, இன்னாபொய்யாமை போன்ற நற்குணங்கள் வளரும் ஆகவே கல்வியை கற்று நற்பிரஜையாக வாழ்வோமாக!.

ம. டிவினியா
(A/L 2010)

எவன் ஒருவன் தன்னுடைய கடமையை உணர்ந்து
செயலாற்ற நினைக்கின்றானோ அவன் தான் உண்மையான
வாழ்வு வாழ்கின்றான்.

தமிழ் அகராதியின் தந்தை வீரமாமுனிவர்

செய்யுள் நூல்களில் புரியாத சொற்களுக்குரிய பொருளை அறிந்து கொள்ள அகராதியைப் பார்க்கிறோம்.

இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்மொழியில் அகராதி தோன்றவில்லை! அந்தக் காலத்தில் தமிழர் அருஞ்சொற்களின் பொருளை எவ்வாறு அறிந்துகொண்டனர் என்று கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா?

தமிழில் அகராதி தோன்றுவதற்கு முன் சொற்பொருள் அறிந்துகொள்ள நிகண்டுகளையே பயன்படுத்தினர்.

அதென்ன நிகண்டு?

பல பொருட்சொற்களைச் சிலமுறைகளைப் பின்பற்றித் தொகுத்து நூற்பா, வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை போன்ற பாக்களில் அமைத்திருப்பர். ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உரிய பல பெயர்களைத் தொகுத்தும், ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உரிய பல பொருள்களைத் தொகுத்தும் தொகைப் பெயர்கள் இன்னிள்ள பொருள்களை உணர்ந்துவனவென்று விவரித்தும் உருக்கொண்டவையே நிகண்டுகள்.

“திவாகரம்”, “பிங்கலம்” எனும் நிகண்டுகள் தமிழில் முதன் முதலாகத் தோன்றியவை பின்னே “கூடாமணி”, “கயாதரம்”, “பாரதி”, “தீபம்”, “பொதிகை”, “தீபிகை” முதலிய பல நிகண்டுகள் தோன்றின.

பாக்களால் அமைக்கப்பெற்ற நிகண்டுகளில் சொற்களின் பொருள் அறிய எல்லார்க்கும் இயலுமா? புலமை பெற்றவரே பொருளினைப் புரிந்து கொள்ளலாம்! மற்றவர் சொல்லுக்குப் பொருள் காண மல்லுக்கு நிற்க வேண்டியது தான்!

இத்தகைய நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால் தமிழறிந்த பேரறிஞர் வீரமாமுனிவர் மேல்நாட்டு மொழிகளில் உள்ளது போல் தமிழில் அரியதோர் அகராதியை உருவாக்கத் திட்டமிட்டார். “அகர முதல எழுத்தெல்லாம்” எனும் திருவள்ளுவர் ஆணையின் வண்ணம் தமிழ்ச் சொற்களைத் தொகுக்கத் தொடங்கினார். நிகண்டுகள் அனைத்தையும் நீக்க மறப் படித்தார்! இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றையும் எழுத்தெண்ணி, சொல் எண்ணிக் கற்றார்!

பகல் இரவு பாராது, ஊன் உறக்கமின்றிப் பல்லாண்டுகள் உழைத்துத் தொகுத்த பல்லாயிரம் சொற்களை நான்கு வகையாகப் பகுத்தார். “பெயர்”, “பொருள்”, “தொகை”, “தொடை” என வகுத்த தனித்தனி ஏடுகளில் ஏற்றினார். பின்னர் முழுச் சுவடியாக்கி “சதுரகராதி” எனத் தலைப்பிட்டு தமிழன்னைக்கு புதியதோர் அணிகலன் ஒன்றைப் பூட்டி மகிழ்ந்தார்!

சொல்லுக்கு எளிமையாகப் பொருள் காணப் பயன்பட்டதோடு சொல்லைக் கொண்டு செய்யுள்ள இயற்றும் புலவர்களுக்குத் சதுரகராதி பெரிதும் துணையானது. எனவே தமிழ்ப் புலவர்கள் இல்லங்களிலெல்லாம் சதுரகராதி ஏட்டுருவில் இடம்பெற்றது. பின்னர் அச்சிடப்பட்டு நூல் உருவில் புகழும் போற்றுதலும் பெற்றுத்திகழ்ந்தது! பேரறிஞர் வீரமாமுனிவர், தமது நாற்பத்தைந்தாவது வயதில் தொடங்கிய அகராதிப் பணி ஐம்பத்திரண்டாவது வயதில் தான் நிறைவு பெற்றதாம்! தமிழ்மொழியின் வரலாற்றில் 1732ஆம் ஆண்டு ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைப் பதியச் செய்தது! ஆம் அந்த ஆண்டில் தான், தமிழ்மொழி முதன்முதலான அகர முதலியனதோர் அகராதியைப் பெற்றது!

“செறிந்த காடுகளைப் போல் விளங்கிய நிகண்டுகளை சதுரகராதி சிங்காரத் தோட்டமாக்கி உள்ளது எனத் தமிழ் புலவர்கள், பேரறிஞர் வீரமாமுனிவரைப் போற்றிப் பாராட்டி, வாழ்த்தி வணங்கினர்.

வீரமாமுனிவர் சதுரகராதியைத் தவிர “தமிழ் இலத்தீன் அகராதி போர்த்துக்கீசியம் - தமிழ் - இலத்தீன் அகராதி எனும் வேறு இரண்டு அகராதிகளையும் உருவாக்கி வழங்கியுள்ளார். ஒன்பதாயிரம் தமிழ்ச் சொற்களுக்கு இலத்தீன் மொழியில் பொருள் விளக்கம் செய்துள்ள அப்பெருமகனா, நான்காயிரத்து நானூறு போர்த்துக்கீசியச் சொற்களுக்குத் தமிழிலும், இலத்தீனிலும் உரை எழுதியுள்ளார். இந்த அரிய செயல்களால், அயல்நாட்டினர் தமிழைக் கற்கவும் தமிழர் பிறமொழிகளைப் பயிலவும் வாய்ப்பின் வாயில்கள் திறந்து சிறந்தன! போதே, ஜோசப் பெஸ்கி, அருள் உள்ளம் கொண்டு அன்பின் திருவடிவான இயேசு பெருமானிடத்து மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். பதினெட்டுவயதான போது துறவு புண்ட ஜோசப் பெஸ்கி தம்மை முழுவதுமாகக் கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு அர்ப்பணித்தார்.

ரோம் நகரிலிருந்து கத்தோலிக்கப் பாதிரிமார் கழகத்தில், சமயம் பரப்புனர்க்குரிய பயிற்சி பெற்ற ஜோசப் பெஸ்கி, கிறிஸ்து சமயப் பெருநூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்து, தமது இருபத்தொன்பதாம் வயதில் சமயத்துறையில் குருப்பட்டம் பெற்றார். ஜோசப் பெஸ்கியின் சமய உணர்வும் நாவன்மையும் ஆழ்ந்த இறைப்பற்றும் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தமிழகத்தில் கால் கொள்ளச் செய்யப் பெருந்துணைகளாக அமையுமெனக் கருதி இத்தாலி நாட்டு இயேசு சபையினர் அப்பெருந்தகையைத் தமிழ்நாட்டிற்குத் தத்துவப் போதகராக அனுப்பி வைத்தனர். கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பரப்புவதில் கருத்தூன்றி உழைத்து வந்த மிஷன் ஜோசப் பெஸ்கியைத் தலைமைப் போதகராக 1711ஆம் ஆண்டு ஏற்றுக் கொண்டது தமிழ் மக்கள் பரந்த உள்ளத்தோடு அன்பு காட்டும் அனைவரிடமும் இனிமையாக உறவாடும் இதயப் பண்பு கொண்டவர்களென்பதை அறிந்த காள்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி தமிழரின் பெரும்பான்மையினர் தமது பெயரை உச்சரிக்க இயலாதிருந்ததை எண்ணிப் பார்த்து, தம் பெயரை தைரியநாதர் என மாற்றி அமைத்துக் கொண்டார்.

[இத்தாலிய மொழிச் சொல்லான “கான்ஸ் டன்டைன்” என்பதற்குத் தைரியம் என்பது பொருள்] தமிழைக் கற்றுத் தமிழ் மக்களோடு உரையாடி உறவாடுகிற நிலை ஏற்படின் பல்லாயிரம் மைல்கள் கடந்து வந்த பயணை, எளிமையாக ஈடேற்றிக் கொள்ளலாமெனச் சிந்தித்துத் தமிழ்மொழியைக் கற்கத் தொடங்கினார் தைரியநாதர். பயிலத் தொடங்கிய தமிழ் அப்பண்பாளரைப் பற்றிப் படர்ந்து தன் மீது ஆழ்ந்த பாசமும் ஆர்வமிக்க நேசமும் கொள்ளத்

தூண்டியது! தமிழ்மொழியை முறையாகக் கற்றுக் கொள்ளப் பேரார்வம் கொண்டார் தைரியநாதர்! சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு தமிழைச் சாதனமாகக் கொள்ளவே அப்பெருந்தகை தமிழ் படித்தார்! ஆனால் நடைமுறை வேறாகிப் போனது! தமிழை அமிழ்தெனத் தெரியாமலா சொன்னார்கள்? தெள்ளுற்ற தமிழுழதின் சுவை படிக்கப் படிக்கத் தைரியநாதரின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது! சுப்பிரதீபக் கவிராயரைத்தம் தமிழாசானாகப் பெற்றது. தாகத்துடனும் மோகத்துடனும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் ஐயமறக் கற்றார் அருளாளர் தைரியநாதர்.

தமிழ் அப்பெருமானை மெல்ல மெல்ல உணவால் தமிழராக்கியது! உடையால் தமிழராக்கியது! உள்ளத்தால் தமிழராக்கியது! உணர்வாலும் தமிழராக மாறிப் போனார் தைரியநாதர்! சமயம் பரப்புவதை ஒரு கண்ணாகவும் சங்கத்தமிழ் வளர்ப்பதை மற்றொரு கண்ணாகவும் பெற்றிருந்த பேரறிஞர் தைரியநாதரைத் தமிழ்மக்கள் வேண்டி விரும்பி வீரமாமுனிவர் என அழைத்து மகிழ்ந்தனர்! தமிழ்ப் புலமையும் தவவாழ்வும் கொண்டு தமிழ் முனிவராய்த் திகழ்ந்த வீரமாமுனிவர் மழைமொழிவாயின. மலி தவத்து இறைவன் நிறைமொழிக்கு குரவன் நிகரில் கேள்வியன்! என்றெல்லாம் வாழ்த்தினர் தமிழ்ப்புலவர்கள்.

தமிழில் ஒவ்வொரு சமயத்தாரும் பெருங்காப்பியம் இயற்றியிருந்த நிலையைக் கண்டறிந்த வீரமாமுனிவர் கிறிஸ்தவ சமயக் காப்பியமாகத் தமிழ்மொழி காப்பியமாம் ஒன்றைப் பெறவேண்டுமென்ற பேராவல் அப்பெருமகனாரின் உள்ளத்தே முகிழ்ந்தது.

இராம கதையைப் பாடிய கவிச்சக்கரவத்தி கம்பர் “வால்மீகி” ராமாயணத்தை முதல் நூலாகக் கொண்டது போல வீரமாமுனிவர் “மரி அகிர்தான்” எனும் கன்னிப் பெண் எழுதிய சூசை முனிவரின் வரலாற்றை முதல் நூலாகக் கொண்டார்.

3615 பாடல்களைக் கொண்ட பெருங் காப்பியம் “தேம்பாவணி”! வீரமாமுனிவர் தமிழுக்கு வழங்கிய அருட்கொடை! தேம்பாவணியின் பாடல் நலமும் கருத்து வளமும் உணர்ந்த தமிழறிஞர்கள் அதனை “தேன் பா அணி” எனப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். திருக்குறள் அறத்துப் பாலையும் பொருட்பாலையும் இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்து வழங்கிய வீரமாமுனிவர் வெளி உலகுக்குக் குறளை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்திய அரிய பெருமையைப் பெற்றார். “திருக்காவலூர்க் கலம்பகலம்”, “கித்தேரியம்மாள் அம்மாணை” போன்ற பல பிரபந்த நூல்களையும் “பரமார்த்த குர கதை”, “வேதியர் ஒழுக்கம்” “வேத விளக்கம்”, “பேதக மறுத்தல்”, “ஞானமுணர்த்தல்”, “வாமனகதை” ஆகிய உரைநடை நூல்களையும் படைத்தளித்த வீரமாமுனிவர் தொன்னூல் ஒன்றை உருவாக்கி அளித்ததோடு தமிழின் எழுத்துக்களுக்கும் திருத்தங்களும் கண்டார். இயேசு நெறியைப் பரப்பும் திருப்பணிக்காகத் தமிழகம் வந்த இத்தாலியன் தமிழின் நலமுணர்ந்து மனமிறந்து உணர்வால் தமிழராகி ஆற்றிய அரிய தமிழ்ப் பணிகளால் பேரறிஞர் வீரமாமுனிவரென்ப பெரும் பெயர் பெற்று தம் அறுபத்தேழாம் வயதில் 1747ஆம் ஆண்டு அமரர் ஆனார். ஆம் அவர் அமரர் தான்! தமிழும் தமிழரும் இருக்கும் வரை அவரும் அமரர் தான் அப்பெருமானின் பணிகளும் அமரத்திருப்பணிகள் தான்!

இ. கனிசியுஸ்வினோத்
தரம் 13

தமிழ்க் கவிதையின் சிறப்பு

கவிதை புனைவது ஒரு கலை, புவைக் கட்டுவதும் ஒரு கலை. சொற்களைக் கட்டுவதும் பூக்களைக் கட்டுவதும் ஒன்று போன்றதே. கட்டப்பெற்ற பூக்களுக்குச் சரம் என்று பெயர். கட்டப்பெற்ற சொற்களுக்குக் “கவிதை” என்று பெயர். உரைநடையிலுள்ள சொற்கள் உதிரிப்பு போன்றவை. கவிதையிலுள்ள சொற்கள் சரம்போன்றவை. உதிரிப் பூக்களில் ஒன்றைத் தொட்டு எடுத்தால் அது மட்டுமே வரும். அடுத்த பூ வராது. கட்டப்பெற்ற பூக்களில் ஒன்றைத் தொட்டெடுத்தால் அதைத் தொடர்ந்து ஆயிரம் பூக்களும் வரும். உரைநடைச் சொற்களில் ஒன்றை நினைத்தால் அதுமட்டுமே நினைவுக்கு வரும். கவிதையிலுள்ள ஒரு சொல்லைத் தொட்டால் கவிதையின் கடைசிச் சொல்வரை நினைவுக்கு வந்து விடும்.

நேற்றுப்படித்த பாடத்திலுள்ள உரைநடை இன்று நினைவிலிராது. ஆனால் நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்னே படித்த ஒரு கவிதை நமது நினைவில் இருக்கும். தமிழ் புலவர்களில் பலர் ஊராற் புலவர்கள். அவர்கள் கண்ட கனவே கவிதை. அது சொற்களைக் குறைப்பதற்காகவும் நினைவுக்கு கொண்டு வருவதற்காகவும் தோன்றியது.

உரைநடையில் நாற்பது வரிகளில் வரும் சொற்கள் கவிதையில் நான்கு வரிகளில் உள்ளடங்கிவிடும். உரைநடையில் நூறு சொற்களை ஓலையில் எழுதி வைப்பதை விட அவற்றைப் பத்துச் சொற்களில் கவிதையாக்கி ஓலையில் எழுதி வைப்பது நல்லதெனக் கண்டனர். அதில் ஓலையும் குறைவு வேலையும் குறைவு மேலும் மனப்பாடம் பண்ண உரைநடையை விடக் கவிதை எளிது.

பழந்தமிழ் மக்கள் வீரத்தை காதலை கொடையைப் பொன்னைப் போல் போற்றினர். ஒழுக்கத்தை பண்பாட்டை உயிரைப்போல் போற்றினர். இவை பற்றி அவர்கள் ஆராய்ந்து கண்ட உயர்ந்த கருத்துச் செல்வங்களைத் தமக்குப்பின் வரும் தலைமுறையினருக்கும் வழங்க எண்ணினர். அதற்காக அவர்கள் கண்டுபிடித்து அமைத்த சிறந்த பாதுகாப்புக் கருவூலங்களே கவிதைகள் பூக்களைக் கட்டுவதற்கு நார் அமைதல் போலச் சொற்களைக் கட்டுவதற்கு சந்தி அமைகிறது. சந்தி என்பது ஒரு சொல்லோடு மற்றொரு சொல்லை ஒட்டுகின்ற பசையாகும். அங்கு + இருக்கும் என்பதை அங்கிருக்கும் என ஒன்றாக்கும். சங்கு + ஊதும் என்பவற்றை சங்குதும் என ஒன்றாக்கும். பங்கு + ஆளி என்பவற்றைப் பங்காளி என ஒன்றாக்கும்.

இச்சந்தியினால் கவிதைக்கு இரண்டு வித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. ஒன்று முதல் சொல்லின் இறுதி எழுத்தையும் வரும் சொல்லின் முதல் எழுத்தையும் சேர்த்து ஒரு சொல்லாக ஒட்டுவது. மற்றொன்று இச்சொற்களின் பொருள் கெடாமலும் அவற்றிலுள்ள ஓசை கெடாமலும் அதிலுள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தைக் குறைத்து விடுவது மேலே கூறப்பட்ட உதாரணங்களில் எட்டு எழுத்துக்கள் ஏழானதையும் ஆறெழுத்து ஐந்தானதையும் ஐந்தெழுத்து நான்கானதையும் கண்டு இவ்வண்மையை உணரலாம்.

நினைவாற்றலுக்கு கவிதைகள் துணை செய்கின்றன என்பதை மேலே கண்டோம். கவிதைக்குத் துணைசெய்வன அதிலுள்ள எதுகையும் மோனையுமே ஆகும். எதுகையும் மோனையுமின்றிக் கவிதை அமையாது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு கவிதையிலுள்ள முதல் சொல்லைத் தொடுங்கள். அதுவும் புவாகவே இருக்கட்டும். மல்லிகையைத்தான் எழுத்துக்கொள்வோமே

**“மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்டுத வான்கரும்பு
வில்லி கணதெரிந்து மெய்காப்ப - மூல்லை மலர்
மென்மாலை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே
புன்மாலை அந்திப் பொழுது”**

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு படித்த புகழேந்தியின் இந்த வெண்பா மல்லிகையைத் தொட்டதும் பொழுதில் தான் வந்து நின்றது. இடையில் எங்கும் தடைப்படாமல் ஆற்றொழுக்காகச் சொற்கள் பின்னிப் பின்னி நடந்து, “பொழுதில்” வந்து நின்றதற்குக் கவிதையிலுள்ள எதுகையும் மோனையுமே துணை செய்தன. மல்லிகை - வண்டு, வில்லி - மெய், மென் - மெல்ல, புன் - பொழுது என்பன மோனைகள். மல்லிகை - வில்லி மென்மாலை - புன் மாலை என்பன எதுகைகள் இத்தகைய எதுகையும் மோனையும் சந்தியும் பிற மொழிகளுக்கில்லை. ஆங்கிலத்தில் எதுகை கடைசி எழுத்தாக மட்டுமே அமையும்.

“தன் கணவன் கொலையுண்டான் எனக் கேள்விப்பட்ட கண்ணகி தெருவிலுள்ள புழுதியெல்லாம் தன் மேனியில் பட, உடல் பதைபதைக்க மன்னன் அரண்மனை நோக்கி ஓடியதால் அவளது கூந்தல் அவிழ்தலைந்தது. மற்றொரு சிலம்பையும் கையோடு கொண்டு போனாள். கண்களிலிருந்து நீர் பெருகி வழிந்துகொண்டிருந்தது. அவளது கணவன் அவனை விட்டுப் போய்விட்டது போல அவளது உடம்பை விட்டு அவளது ஆவியும் குடிபோனது போல தோன்றியது. இவற்றையெல்லாம் பாண்டிய மன்னன் அரசவையிலிருந்து கண்டான். கண்ட உடனேயே அவளது தோற்றத்திலிருந்து தனது ஆட்சியில் ஏதோ தவறு நேர்ந்துவிட்டது என கலங்கினான். தேரா! மன்னா என அழைத்த கண்ணகி உண்மையை விளக்கியதை அவன் தன் காதுகளில் கேட்டான். கேட்ட அளவிலேயே உயிரையும் நீத்து விட்டான்” என்பது சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள ஓர் அரசவைக் காட்சி.

மேலேயுள்ள காட்சியை விளக்கி எழுதப்பட்ட சொற் தொடர்களின் எழுத்துக்களை எண்ணிப் பார்த்தால் 320 எழுத்துக்கள். இவற்றை 74 எழுத்துக்களாகச் சுருக்கி பொருள் கெடாமல் கட்டப் பெற்ற கவிதையே இது.

**“மெய்யிற் பொழியும் விரித்த கருங்குழலும்
கையிற் தனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும் - வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றான் அக்காரிகைதன் சொற்செவியில்
உண்டளவே தோற்றான் உயிர்”**

சரி இதிலுள்ள சிறப்புத்தான் என்ன? விளக்க முயன்ற காட்சியை 320 எழுத்துக்களில் உரைநடையில் அமைந்த காட்சியமைப்பு இவ்வெண்பாவில் 74 எழுத்துக்களாகக் குறைந்தும் அதன் பொருளோ சுவையோ எந்தவிதத்திலும் குறைவுபடவில்லை. கவிதையாக அமைக்கப்பெற்றதால் நினைவாற்றலுக்குள் அடங்குகிறது. ஆனால் நீண்ட உரைநடை இலேசில் நினைவில் அடங்காது.

எதுகை மோனை பொருள்நயம் கருத்து நயம் என்பன கவிதையின் சிறப்பிற்கு வளம் சேர்ப்பனவாக அமைந்துள்ளன. அந்த வகையில் ஏழுவகை நயங்களை இந்த வெண்பாவிற் காணலாம். பிறமொழிக்கவிதைகளில் இவற்றுள் இரண்டொன்றை மாத்திரமே காணலாம். சிலவற்றிலே மூன்றும் காணலாம். இந்த ஏழையும் காண வேண்டுமானால் தமிழ்க் கவிதைகளில்தான் காண முடியும்.

என்னே தமிழ்மொழியின் கவிதைச்சிறப்பு! பழந்தமிழ்ப் பெருமக்கள் சொற்களைக் குறைத்து எழுத்துச் சுருக்கமாகக் கவிதைகளாகக் கட்டிவைக்க மட்டும் கற்றுக் கொண்டிருந்தாரில்லை. கட்டப்பட்ட கவிதைகளை விரிக்கவும் கற்றிருந்தனர். ஓலைச்சுவடியின் கட்டை அவிழ்த்து விரிப்பது மட்டும் அல்ல அதன் விரிவு. அதிலுள்ள கவிதையின் பொருளை விரிப்பதும் விரிவாகும். அவ்வாறு செய்வது விரிவுரை, செய்பவர் விரிவுரையாளர் என்னே தமிழ் மக்கள் கண்ட கவிதை!

ஸ்ரீ. நிருபா
கலைப்பிரிவு 2010

பணத்தால் பெற முடியாதவை

படுக்கையை வாங்கலாம்

ஆனால் உறக்கத்தை வாங்கமுடியாது

புத்தகத்தை வாங்கலாம்

ஆனால் அறிவை வாங்கமுடியாது

உணவை வாங்கலாம்

ஆனால் பசியை வாங்கமுடியாது

பகட்டை வாங்கலாம்

ஆனால் பண்பாட்டை வாங்கமுடியாது

கேளிக்கையை வாங்கலாம்

ஆனால் மகிழ்ச்சியை வாங்கமுடியாது

ஆயுதங்களை வாங்கலாம்

ஆனால் வீரத்தை வாங்கமுடியாது

வேலைக்காரனை வாங்கலாம்

ஆனால் சேவைமனப்பான்மையை வாங்கமுடியாது

அமைதியான சூழலை வாங்கலாம்

ஆனால் மன அமைதியை வாங்கமுடியாது

தமிழில் புதுக்கவிதையின் வரவு

தமிழுக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டு கவிதை மரபு ஒன்று உண்டு. ஆனால் இது எல்லாக் காலங்களிலும் ஒன்றாக இருந்ததாக வரலாறு இல்லை. காலத்திற்குக் காலம் கவிதையானது நெகிழ்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. அகவலும் வஞ்சியும் சிறப்புப் பெற்ற ஒரு காலம் தமிழ் மரபில் இருந்தது. பின் அவை வழக்கிழக்க வெண்பா மேற்கிளம்புகிறது. கால மாற்றத்தில் காப்பியப் புலவர்கள் விருத்தப்பாவில் கவி பாடத் தொடங்கினார்கள். புகழேந்தி வெண்பாவிலும் கம்பன் விருத்தத்திலும் கைதேர்ந்த புலவர்களாயினர். பாரதி சிந்துவுக்குத் தந்தையானாள். மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி குறுப்பாவினைக் கொண்டு வந்தார். இத்தகைய நெகிழ்ச்சிகள் காலம் காலமாகத் தொடர்ந்து வருவன. இந் நெகிழ்ச்சிகளில் இன்னொரு கட்ட வளர்ச்சியாகவே புதுக்கவிதை அறிமுகமாகிறது. இத்தகைய பரிணாம வளர்ச்சியில் இன்று நிலைத்துவிட்ட வழவமாக இது விளங்குகிறது.

பாரதி நவீன கவிதைக்குத் தந்தை என்று கொள்ளப்படுகின்றார். பண்டிதர்களின் யாப்புச் சிறைக்குள் நலிந்து கிடந்த கவிதைப் பெண்ணை சிறையுடைத்து மீட்டு வைத்தவர் பாரதி. யாப்புப் பிடியில் இருந்து நெகிழ்ச்சி பெற்று

**“கவை புதிது பொருள் புதிது வளம் புதிது
சொற் புதிது சோதி மிக்க
நவ கவிதை”**

என பாரதி கூறுகின்ற நவ கவிதையே நவீன கவிதை. உள்ளத்தெழுந்த உணர்வுகளை கனவுகளை கற்பனைகளை சமுதாய அலவங்களை மரபு முற்றிலும் கெடாத வகையிலே எளிமையானதும் புதுமையானதுமான ஓர் யாப்பிலே வெளிப்படுத்திய கவிதைகளே நவீன கவிதைகள். பாரதியும் ஈழத்துக் கவிஞர் மகாகவியும் இத்தகைய நவீன கவிதைக்காரர்களாகவே நோக்கப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்கள் மரபுக்குள் நின்று புதுமை செய்தவர்கள்.

பாரதி காட்டிய தடத்தில் வந்து மேலைத்தேச கவிதைப் பரீட்சையத்தோடு இன்றைய புதுக்கவிதையை முதலில் தந்தவர்கள் ந.பிச்சமூர்த்தி, குபரா, புதுமைப்பித்தன் முதலானவர்களே. இவர்களுள்ளும் ந.பிச்சமூர்த்தி இவ்விடத்தில் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் கவிதையின் உயிர் அதனுடைய உணர்வுதான் எனத் திடமாக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர்.

பாரதி பாரதிதாசன் வழியில் சூமார் பத்து வருடங்கள் வரை சென்ற கவிதை பிச்சமூர்த்தியிடம் முப்பதுகளிலே இன்னொரு பரிமாணத்தைக் காண்கின்றது. இதன் திருப்பமுனையாக இவரது காட்டுவாத்து என்ற தொகுதி விளங்குகிறது. இவரது ஏனைய கவிதைத் தொகுதிகளாக பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் வழித்துணை என்பன காணப்படுகின்றன. இதனால் தான் பிச்சமூர்த்தியே இன்றைய புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும்

முயற்சி செய்த முதல்வர் எனக் கூறலாம். பாரதி தொடக்கி வைத்த கவிதைப் புரட்சி பிச்சைமூர்த்தியிடம் புதுக்கவிதையாக பரிணமித்தது. தமிழில் புதுக்கவிதையின் பிதாமகராக இவர் கொள்ளப்படுகிறார்.

மேலும் புதுக்கவிதை வளர்ச்சியில் மணிக்கொடியின் மறைவுக்குப் பின் வந்த எழுத்துப் பத்திரிகைக்கு கணிசமான இடம் உண்டு. எழுத்துருவில் சுமார் இருநூறு கவிதைகள் வரை வெளிவந்துள்ளன. இவை பெரும்பாலும் கருத்தாகவும் உணர்வோட்டம், கற்பனை நயங்கள் நிரம்பியனவாகக் காணப்பட்டன. இக்காலத்திலேதான் சிட்டி வல்லிக்கண்ணன், தி.சோ.வேணுகோபாலன், தருமு, சிவராமு, சி.மணி, எஸ். வைத்தீஸ்வரன், கஸ்தூரி ரங்கன் முதலானவர்கள் புதுக்கவிதை வளப்படுத்தினார்கள்.

இவற்றைவிட “எழுத்து” இதழ்களில் வெளிவந்த புதுக்கவிதைகளின் தொகுப்பாகவே “புதுக்குரல்கள்” வெளிவந்தது. இத்தொகுதிக்கு புதுக்கவிதை வரலாற்றிலே ஒரு தனியிடம் உண்டு. “எழுத்து” வில் எழுந்து புதுக்கவிதை “வானம்பாடி” யில் சிறகு விரித்துப் பறக்கத் தொடங்கியது.

ஆரம்பத்தில் ஒரு சிலரது கையில் இருந்த புதுக்கவிதை இன்று பல நூறு கவிஞர்களிடத்திற்கு கைமாறிச் சென்று புதிய வீச்சுக்களையும் பெற்று வளர்ந்து வந்துள்ளது. புதுக் கவிதைத் தொகுப்புக்களை மட்டிடிக் கூற முடியாத அளவிற்கு நாளுக்கு நாள் அகராதியில் இவை வெளி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்று புதுக்கவிதை பற்றிய விமர்சனங்களும் பல்கிப் பெருகி வருகின்றன.

இன்றைய புதுக்கவிதைக் கவிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக புவியரசு, பாலசிற்றி, கங்கை கொண்டான், தமிழ்நாடன், இரவீந்திரன், வைத்தீஸ்வரன், காலப்பிரியா, அப்துல்கரீம், மு.மேத்தா ஞானி, பகவய்யா (சுந்தரராமசாமி), நா. காமழரசன், இன்குலாப், ஞானகூத்தன், நீல பத்தமநாதன்.... என பலரைக் கூறிக் கொள்ளலாம்.

ஈழத்திலும் இப்புதுக்கவிதை தமிழகத்துக்கு எந்த விதத்திலும் குறையா வகையில் என்று சொல்லத்தக்கதாக வேகம் பெற்று வந்துள்ளது. இதனால் அண்மைக்காலங்களில் கவிதை விமர்சனங்களின் பார்வையும் ஈழத்துக் கவிதைகள் பக்கம் திரும்பி வருகின்றன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

க. வினோத்
A/L (2009)

அளவில்லாத வேதனைகளைத் தாங்கிக்
கொண்டு சாதனை படைக்கின்றவன்
மேதை

ஈழத்துப் பள்ளு வளர்ச்சி

விவசாய சூழ்நிலையை களமாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற பிரபந்த வகைகளில் ஒன்றாக பள்ளு பிரபந்தம் மிளர்கின்றது. இது ஆரம்பத்தில் விவசாய தொழில் கூலியாளரிடம் முதலில் வாய்மொழி வழுவில் காணப்பட்டது. காலப்போக்கில் இது உழுத்திப் பாட்டாக மருவி ஈற்றிலே பள்ளுப்பிரபந்தமாக மாற்றம் பெறுகின்றது.

பொதுவாக பள்ளுப் பிரபந்தங்கள் குடியானவன் அவனது மூத்த மனைவி, இளைய மனைவி, பண்ணைக்காரன் ஆகிய பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டு நாடகச் சார்புடன் நகர்த்தப்படும். எல்லா பள்ளு இலக்கியங்களும் பொதுவாக மேல்வரும் கதைப் போக்கினை உடையதாக காணப்படும். அக்கதைப்போக்கு வருமாறு:—

- 1) முதலில் பாத்திர வரைபு நிகழ்த்தப்படும்.
- 2) பண்ணைக்காரனின் வயலில் குடியானவன் வேலை செய்வதாய் காட்டப்படும்.
- 3) குடியானவன் மூத்தவனை விடுத்து இளையவன் மேல் மோகம் கொள்ளுவான்.
- 4) பண்ணைக்காரன் குடியானவனை விசாரித்து புத்திமதி சொல்லி அனுப்புவான்.
- 5) சிறிது காலம் ஒழுங்காக இருக்கும் குடியானவன் திரும்பவும் இளையவனை நாடிச் செல்லுவான்.
- 6) இதனை அறிந்த மூத்தவன் பண்ணைக்காரனிடம் முறையிடுவான்.
- 7) பண்ணைக்காரன் குடியானவனை தொழுவில் மாட்டி துன்புறுத்துவான்.
- 8) இதனைப் பார்த்த மூத்தவன் மனம் இரங்குவான்.
- 9) பண்ணைக்காரன் வழங்கும் கூலி நெல் அதிகமானவற்றை குடியானவன் இளையவளுக்கே வழங்குவான்.
- 10) இதனை அறிந்த மூத்தவன் அயலவனிடம் முறையிடுவான்.
- 11) பின் இளையவனை நாடிச் சென்று ஒருவரை ஒருவர் ஏசிக்கொள்வார்கள்.
- 12) இறுதியில் உண்மை தெரிந்த தலைவனை வாழ்த்துவார்கள்.

பொதுவிலே இவ்வாறு காணப்படுகின்ற பள்ளு இலக்கியங்களில் அவற்றுக்கென்றே உரித்தான தனித்துவமான இயல்புகள் காணப்படுகின்றன. ஈழத்துப் பள்ளு இலக்கியங்களிலே மேல்வரும் இயல்புகள் நோக்க முடிகின்றது.

- 1) பொதுவாக ஈழத்துப் பள்ளு இலக்கியங்களில் இசைப் பண்பினை காண முடிகின்றது.
- 2) இவை நாடக கூறுகளை தம்மகத்தே தாங்கியவையாய் மிளர்கின்றது.
- 3) ஞானப்பள்ளு தவிர்ந்த ஏனைய பள்ளு இலக்கியங்களில் சிருங்காரச் சுவை காணமுடிகின்றது.
- 4) ஈழத்துப்பள்ளு இலக்கியங்களில் குறிப்பாக கதிரை மலைப்பள்ளு பறாணை விநாயகர் பள்ளு போன்றவற்றிலே தேசிய உணர்வுட்டும் போக்கு காணப் படுகின்றது.
- 5) ஈழத்துப் பள்ளு இலக்கியமாகிய கதிரை மலைப்பள்ளு பறாணை விநாயகர் பள்ளு போன்றவற்றில் சமயப் பொருள் உண்மையை நோக்க முடிகின்றது.

- 6) ஞானப்பள்ளு இலக்கியத்தில் கிறிஸ்தவ பொருள் உண்மைகள் சிறப்பிக்கப் படுகின்றது.
- 7) தண்டுகை கனகராஜன் பள்ளிலே தனி மனிதர் போற்றப்படுவதைக் காண முடிகின்றது.
- 8) ஈழத்துப் பள்ளு இலக்கியம் கிராமிய விவசாய அழகை விபரிக்கின்றது.
- 9) கிராமிய விவசாய மாந்தரின் மொழி பயில்கையை சுட்டி நிற்கின்றன.

இத்தோடு ஈழத்தில் எழுந்த பள்ளு இலக்கியமாக கதிரை மலைப்பள்ளு ஞானப்பள்ளு பறாளை விநாயகர் பள்ளு தண்டுகை கனகராஜன் பள்ளு போன்றன தோற்றம் பெற்றன.

அதாவது கதிரை மலைப்பள்ளு உற்று நோக்கும் போது இது யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற முதலாவது பள்ளு இலக்கியமாக கதிரைமலைப் பள்ளு இலக்கியம் மிளர்கின்றது. இது சைவசமயத்தை சார்ந்ததாக காணப்படுகின்றது. இதனை கதிரையப்பர் பள்ளு கதிரையாண்டவர் பள்ளு என அழைக்கப்படும். இதன் சிறப்பம்சமாக இசைப்பண்பு மிகுந்தவை நாடகப்பண்பு மிகுந்தவை சிருங்கார சுவை அதிகம் காணப்படுகின்றன. இதில் வருகின்ற பண்ணைக்காரன் குடியானவன் மூத்தவள் என்பவர் மகாவலி கங்கை வயல் பகுதியை சார்ந்தவர்களாகவும் இளையவள் பீரத கங்கை வயல் பகுதியைச் சேர்ந்தவள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இவ்விலக்கியத்தில் வருகின்ற மூத்தவள் நாட்டுவளம் உரைக்கும் பகுதியில் தேசிய உணர்வுட்டும் போக்குக் காணப்படுகின்றது. அதாவது.

அணியினம் கதிர் ஆயிரமுள்ள
அருக்கண் போய் குட பாலிடை மேவ
மணிகொணர்ந்து மணி விளக்கேற்றிடும்
மகாவலிகங்கை நாடெங்கள் நாடே

என்னும் பாடலடி குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

ஈழத்திலே போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற பள்ளு இலக்கியத்தில் ஞானப்பள்ளு குறிப்பிடத்தக்கது. இது வேதப் பள்ளு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதில் வருகின்ற மூத்தவள் எருசேலத்தை சேர்ந்தவளாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளாள். இது இசைப்பண்புடனும் நாடகப்பண்புடனும் விளங்கும் அதேவேளை சிருங்கார சுவையற்றது. இது கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்ததாக விளங்குகின்றது. இதில் கிறிஸ்தவ பொருள் உண்மைகளையும் யேசு கிறிஸ்தவின் பெருமைகளையும் போற்றுவதாய் காணப்படுகின்றது. இவ் இலக்கியத்தில் போர்த்துக்கேய தேசாதிபதி போற்றப்படுவதை காணமுடிகின்றது. அதாவது

பேரான பாராளும் பிடுத்துக்கல் மனுவென்றன்
பிறதானம் வீசவே கூவாய் குயிலே.

என்னும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம். அத்தோடு மன்னர் பிரதானிகளும் போற்றப் படுவதை காணமுடிகின்றது. அதாவது

**நேரான மன்னவர்கள் நேய அதிபதிகள்
நீடுழி வாழுவே கூவாய் குயிலே!**

என்னும் பாலுக்கூடாக அறியமுடிகின்றது. இது மாத்திரமன்றி கிறிஸ்தவ மக்களும் போற்றப்படுவதை நோக்க முடிகின்றது. அதாவது

**யாழ்ப்பாண சத்திய கிறிஸ்தவர்கள்
சந்தமும் வாழ கூவாய் குயிலே!**

ஈழத்து பள்ளு வளர்ச்சியிலே ஒல்லாந்தர் காலமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இக்காலத்தில் இலக்கிய சுவை பொலிந்ததாகவும் விளங்குகின்றது. இதில் வருகின்ற மூத்தவள் ஈழ மண்டலத்தையும் இளையவள் சோழமண்டலத்தையும் சேர்ந்தவர்களாக காணப்படுகின்றார்கள். இது சைவசமய பொருண்மை மிகுந்தவையாகக் காணப்படுகின்றது.

ஒல்லாந்தர் காலத்திலே தோற்றம் பெற்றதொரு பள்ளு இலக்கியமாக தண்டிகை கனகராஜன் மிளர்கின்றது. இது மாவை சின்னக்குட்டி புலவரால் பாடப்பட்டது. தமிழகத்தை அழிப்படையாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டது. இதில் வருகின்ற மூத்தவள் தமிழகத்தின் வடகரைப் பகுதியை சேர்ந்தவளாகவும் காணப்படுகின்றாள். இதில் தேசிய உணர்வுடடும் போக்கு காணப்படவில்லை. இது இசை நாடகப்பண்பு சிருங்காரச் சுவை கொண்டவையாக காணப்படுகின்றது. இது தனி மனிதராகிய கனகநாயகம் முதலியாரினை பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டது.

திருமதி. பத்மஜா பாஸ்கரக்குருக்கள்
ஆசிரியர்

எப்படிப் பேசலாம்

சிந்தித்துப் பேச வேண்டும்- உண்மையைப் பேச வேண்டும்
தெளிவாகப் பேச வேண்டும்- அன்பாகப் பேச வேண்டும்
அடக்கமாகப் பேச வேண்டும்- மெதுவாகப் பேச வேண்டும்
சமயம் அறிந்து பேச வேண்டும்- சந்தஉப்பத்தில் பேச வேண்டும்
இனிமையாகப் பேச வேண்டும்-பேசாதிருக்கவும் பழக வேண்டும்

தமிழ் என் உயிருக்கு நேர்

என் உயிர்த் தமிழே

என் தாய் எனக்கு ஊட்டியதும் உன்னை
நான் நாவெடுத்து அழைத்ததும் உன் பெயரை
நீ கேட்கலையோ உன் செவிதனில் என் ஒலியை

பாரினிலே கங்கையென்ப் பாய்பவளே
பாசத்தால் தமிழினைப் பிணைத்தவளே
மூன்றெழுத்து வரியுள்ள முத்தமிழே
மூவுலகும் போற்றுமடி உன் புகழை

ஏடெடுத்து எழுதும் போதும்
எழுதுகிறேன் உன் அழகை
பா எடுத்துப் பாடும் போதும்
பாடுகிறேன் உன் புகழை

முத்தான சொல்லெடுத்து
அழகான வரி தொடுத்து
உன் பெயரைக் கவியாக்கி நான்வரைய
இந்தவரம் நீ தந்த செல்வமடி

ஆதியும் நீயாகி அந்தமும் தானாகி
பாதனில் நிற்பவளே என் பைந்தமிழே
உன் புகழ் இந்த பாரெங்கும் பரவ
என் உதிரத்தை உனக்குக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

பாடையிலே படுத்து நான் ஊரைச் சுற்றினாலும்
என் தமிழே உனக்கு நான்
ஆடை கடடி அழகு பார்க்க வேண்டும்
இந்த வரமும் வேண்டும்மா ஏழை உன் உடற்கு

ஏழேழு ஜென்மமும் - இந்த
ஈரேழு உலகத்தை ஆளவேண்டும் நீ
மூவுலக மானிடரும் போற்ற வேண்டும்
உன்புகழை நான் கேட்கவேண்டும் உன் இசையை

ஐந்தறிவு கொண்ட ஐந்துக்களும்
சுறுதடி உன் பெயரை
ஆறறிவு கொண்ட மானிடமும்
பாடுதடி உன் புகழை

என்னதான் விந்தையழ - உனக்குள்
இந்த ஏழைக்குக் கூறுவாய் உன்பெருமை
காலமெல்லாம் காதலனாய் - உன் அருகில்
வாழ்ந்து விட்டுச் சென்றுவிட

புவெடுத்துச் சொரியவா உன்பாதமதில்
பூவுலகையே சுற்றவா உன் புகழ் பாட
ஏது என்று நீ சொன்னால் இப்பொழுதே
இமைக்காமல் செய்திடுவேன் என் தாயே

அழகான உன் வரியைக் கொச்சைப்படுத்தி
அம்மாவை "மம்மி" என்றழைக்கும்
மானிடருக்குள் - தேன் போன்ற சிறப்புப் பெற்று
இன்னும் நூறாண்டு நீ வாழ வேண்டும்.

தமிழனுக்கு விடிவொன்று கிடைக்க வேண்டும்
நீ தரணியிலே தலை நிமிர்ந்து - தமிழ்
என்று வாழவேண்டும் - உனக்கென்று
தனி விடிவு கிடைக்க வேண்டும்.

சாகும்வரை நீதான் தஞ்சமென வாழ்ந்திருப்பேன்
உன் பெருமைதனை பேருலகும் சேரவைப்பேன்
வேல் கொண்டு என்னைக் குத்தினாலும்
வேதம் என உன் பெயரே ஒலிக்குமம்மா

தானெடுத்து மையெடுத்து எழுதும் போதும்
தாவி வருவது என் தமிழம்மா
கூடி ஆடிப் பாடி நான் திரிந்தாலும்
கூக்குரலிட்டு அழைப்பது உன்னையம்மா

தமிழன் என்று இவ்வுலகில் பிறப்பதே பெருமையம்மா
அதிலும் தமிழ் உன்னை உச்சரிப்பதே
சிறப்பம்மா - என் உடலில் உயிர் இருக்கும் வரை
என் உயிருக்கு நீ நேரம்மா.

நவநீதா செல்லத்துரை
தரம் 10

தெய்வத்தமிழ் அழிந்து போகலாமா?

கங்கை கொண்டு கடாரம் வென்று சோழப் பெருமன்னர்கள் சோழனை செய்து முச்சங்கம் அமைத்து மூவேந்தர் வளர்த்த பைந்தமிழ் சங்கப் புலவர்கள் சங்கடம் இல்லாமல் சாமரை வீசிச் செதுக்கிய தமிழ் அன்னையின் புகழ் இன்று உலகின் காதுகளில் ஒங்கி ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. முகவரி இடாத இடங்களின் மூலை முடுக்கெல்லாம் இன்று தமிழ்மொழி பேசப்படாத இடம் இல்லை.

அணுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டி என்று வானுலகம் அளந்த வள்ளுவன் தன்னை வளர்த்தது. தாய்மொழி அஞ்சா நெஞ்சமும் நேர் கொண்ட பார்வையும் ஞானச் செருக்கும் உடைய பாரதம் போற்றிய பாரதியைப் பத்துமாதம் சுமந்து பெற்றெடுத்தது தமிழன்னை தானே...! சயங்கொண்டார் தொடக்கம் ஒட்டக்கூத்தர் வரை மழலைச் செல்வங்களை ஈன்று சொல்லின் செழிப்பில் சிவந்தவள் தமிழன்னை.

தமிழ் மீது காதல் கொண்டு கம்பன் தன்னைக் கரைத்தான். தேன் தமிழ் சொட்ட சேக்கிழார் செம்மைத்தமிழைத் திறம்பட வளர்த்தார். நித்தமும் தமிழ் சத்தமே என வழித்திரை மீதிலே நித்திரை இன்றித் தமிழ்த்தாய்க்கு முத்திரை கொடுத்தனர் சங்கத்துச் சான்றோர்.

மொழிகளுள் மூத்த மொழி மட்டுமல்ல முதல் மொழியும் எம் தமிழ் மொழிதான்.

தொல்காப்பியத்தோடு தமிழ் முடிந்து விடவில்லை. திருக்குறளோடு தமிழ் தீர்ந்துவிடவில்லை. கண்ணெதிரே இருந்து வளர்த்தவள் இன்று விண்ணெதிர் வியாபித்து விஸ்வரூபம் எடுத்து அகலக்கால் பதித்து ஆழச் சென்றுவிட்டாள். உலகத்தின் எல்லாக் கரைகளிலும் அறிவியல் சமுத்திரத்தின் அலைகள் அடித்து அடித்து வளர்ச்சி பெற்றுவிட்டது. உலக விஞ்ஞானம் மண்ணைத் துளாவியும் விண்ணை அளாவியும் காலத்தின் தேவைகளைக் கண்டு கொண்டே இருக்கிறது.

தமிழைக் காவியம் என்று சொல்லிக் காலத்தைக் கடத்தாமல் நீதிமொழி என்று கூறி நிறுத்திவிடாமல் சுதந்திரம் கொடுத்துச் சுந்தரத் தமிழை வளர்த்தெடுப்போம். தமிழன்னை காதில் குண்டலகேசியும் கழுத்தில் சிந்தாமணியும் கையில் வளையாபதியும் இடுப்பில் மணிமேகலையும் பாதத்தில் சிலம்பும் அணிந்து வளர்ச்சியில் உயர்ச்சியைக் கண்டு அதிசயம் படைத்து விட்டாள். இனியும் தமிழில் என்ன இருக்கிறது என்று தமிழை வாசிக்காமல் யோசிக்காமல் ஆங்கிலத்திற்கு விற்று விடாமல் விலைபேசி விடாமல் கட்டியங் கூறி காத்து நிற்போம்.

முற்றிய மரத்தில் வைரம் பாய்ந்திருப்பது போய் எம் தமிழ்மொழியும் உரம் பெற்றிருக்கிறது. ஆங்கிலமும் ஏனைய மொழிகளும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பட்டை தீட்டவில்லை பல மொழிகளுக்கு சில காலங்கள் வரை சொந்தமாய்ச் சொற்கள் கிடையாது. ஆனால் உலகத்தில் விரல் விட்டுச் சொல்லக்கூடிய பழைய மொழிகளில் குரல் விட்டுச்

சொல்லக்கூடியது நம் தமிழ் மொழிதான். ஊர்ச்சொற்கள் அனைத்திற்கும் வேர்ச் சொற்களே தமிழில் இருந்து தான் பெற்றுக் கொண்டன. ஆரவாரம் இல்லாது ஆழப்பதிந்த தமிழ்மொழி போல் புனித மொழி உலகில் எங்கும் இல்லை.

பல மொழிகள் தோன்றின. வேதத்தில் நாட்டு வழக்கற்றும் ஏட்டு வழக்கற்றும் போக நற்றமிழ் மட்டுமே தோற்றப் பொலிவில் சூட ஏற்றம் கண்டது. இதனால்தான் ஓடையிலே என் சாம்பல் ஓடுகின்ற போதும் எந்தமிழே சலசலத்து ஓட வேண்டும். பாடையிலே படுத்து ஊரைச் சுற்றும் போதும் பைந்தமிழில் அழும் ஓசை கேட்க வேண்டும் என விந்தைக் கவிஞன் வார்த்தை ஞாலம் காட்டி தமிழன்னைக்கு மகுடம் சூட்டியிருக்கிறான்.

ஆனால் இன்று தமிழ்த்தாய் காலமாற்றம் என்னும் பெயரில் கோலங்கள் மாறிவிட்டாள். தமிழின் கருவே உருத்தெரியாமல் அழிந்து விடும் நிலை தோன்றுமே என்று அச்சம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வேலுன்றி விடுகின்றது.

அம்மாவை “மம்மி” என்கிறார்கள்
அப்பாவை “டாடி” என்கிறார்கள்

One என்பர், Two என்பர், What is the matter என்பர், சும்மா போகும் சொறிநாயை Dog என்று நுனிநாக்கில் ஆங்கிலத்தின் நுணுக்கம் காட்டுகிறார்கள்.

கொச்சத் தமிழால் தமிழின் எச்சத்தையும் அழித்து விடுவார்களோ என்று அச்சம் வருகின்றது. சங்கத்தமிழ் மங்கி விடுமோ என்று மன்றாட வேண்டியிருக்கிறது. வண்ணத்தமிழால் கொண்டதடிய நாட்கள் மறைந்து அரைகுறைத் தமிழால் திண்டாட வேண்டியிருக்கிறது.

சின்னச்சின்ன சள்ளிகள் பொறுக்கி
எண்ணம் போலவே வண்ணக் கூடு கடும்
குஞ்சப் பறவை போல்
சங்கத்தில் இருந்து புவெடுத்து
இன்றுவரை கோர்த்து எடுத்தமிழ்
ஆரத்தை ஆராதிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை
அழித்து விடாமல் தமிழைத் தாக்கி விடாமல்
ஆக்கம் செய்வேளம் தமிழ் மொழிக்கு ஊக்கம்
கொடுப்போம்

என்னுயிர்த் தமிழே நீ என்றென்றும் வாழ்க
நன்றி

நவநீதா செல்லத்துரை
தரம் 10

ஒருபது நூற்றாண்டு ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு

உணர்வுகளின் விபரிப்பை அல்லது சம்பவங்களின் விபரிப்பை சிறுகதை எனலாம். ஈழத்திலே சிறுகதையானது 20ம் நூற்றாண்டிலேயே தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றது.

ஈழத்திலே சிறுகதை தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றினை நாம் கீழ்வருமாறு நான்காக வகைப்படுத்தி நோக்கமுடியும். அவையாவன,

1) ஆரம்பகாலம்	2) மறுமலர்ச்சிக் காலம்
3) தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக் காலம்	4) தற்காலம்

ஆரம்ப காலம்:

ஈழத்திலே சிறுகதையானது முதன் முதலில் தொடங்கி வளர்ந்த காலப்பகுதியினை நாம் ஆரம்ப காலம் எனலாம். அதாவது சிறுகதைகளின் எழுச்சிக் காலத்தினை நாம் ஆரம்பகாலம் என வரையறுக்க முடியும். இவ்வகையில் 20ம் நூற்றாண்டின் 3 வது தசாப்தகாலப்பகுதியினை ஆரம்ப காலமாக கொள்ள முடியும். அவ்வகையில் ஆரம்ப காலத்தில் சிறுகதை முயற்சியினை மேற்கொண்டவர்களாய் மேல்வருவோரைக் குறிப்பிடலாம்.

1) கோ. நடேசையர்	2) இலங்கையர் கோன்
3) சி. வைத்தியலிங்கம்	4) சம்பந்தன்

கோ. நடேசையர்

ஈழத்து சிறுகதை மூலவர்களில் ஒருவராக கோ. நடேசையர் மிளிர்கின்றார். இவரை ஈழத்துச் சிறுகதை மூலவராக கொள்ளுதல் தவறாகும் என்னும் கருத்து நிலையும் அறிஞர்களிடையே காணப்படுகின்றன. இவர் தமிழகத்தின் தஞ்சாவூரை பிறப்பிடமாக கொண்டவர் ஆவார். 1920ல் இவர் தமிழகத்தில் இருந்து மலையகத்துக்கு வருகை தந்தார். அங்கே மலையக மக்கள் படும் அவலங்களைப் பார்த்து தன்னை முதலிலே ஒரு தொழில் சங்கவாதியாக மாற்றிக் கொண்டார். இவ்வகையில் இவர்,

1) தொழில்வாதியாக	2) பத்திராதிபராய்
3) அரசியல்வாதியாய்	4) சமூகசேவையாளராய்
5) சிறுகதை ஆசிரியராய் தன்னை பல்வேறு நிலைகளுடாக மாற்றிக் கொள்கின்றார். பல்வேறு நிலைகளிலும் கிடைத்த அனுபவங்களின் விளைவாக இவர் தன்னை ஒரு கதாசிரியராய் உருவாக்கிக் கொண்டார்.	

இவ்வகையில் இவர் திரு.இராமசாமி சேர்வையின் சரிதம் என்னும் சிறுகதையைப் படைத்தார். இச்சிறுகதையின் கதைப்பொருளானது தமிழகத்திலே இராமசாமி என்னும் இளைஞன் ஆடுமாடு மேய்த்து வருகையில் ஆசைவார்த்தை காட்டப்பட்டு மலையகத்துக்கு அழைத்து வரப்படுகின்றான். அங்கு பல்வேறு துன்பங்களை அடைந்துவரும் அவன், ஈற்றிலே அவன் மேல் நிலை அடைவதாக இக்கதை அமைகின்றது. இவ்வகையில் இவரது சிறுகதையில்,

- 1) மலையக மக்களின் வாழ்வியல் அலங்காரை எடுத்துரைக்கும் பாங்கும்
- 2) அறப்போதனை சார்ந்த பாங்கும் காணப்படுகிறது.

ஆரம்பகால சிறுகதை என்னும் வகையில் இவரது பங்களிப்பு சிறுகதை துறைக்கு காத்திரமானதாகும்.

ஈழத்து சிறுகதை மூலவர்களில் இலங்கையர் கோனும் ஒருவராவார். ஆரம்பகால எழுத்தாளர் என்னும் வகையில் இவர் ஈழத்தில் சிறுகதைக்கென்று ஒரு உருவத்தை கொடுத்ததில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றார். ஆரம்பகால சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு இவர் தன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். இவர் 30க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் வெள்ளிப் பாதசரம் போன்ற சிறுகதை தொகுதியில் இடம்பெறும் வெள்ளிப்பாதசரம் என்னும் சிறுகதை தொகுதியில் அனைவரது பாராட்டுக்களையும் பெற்று சிறப்புக்குரிய சிறுகதைகளில் ஒன்றாக மிளர்கிறது. இவரது சிறுகதைகளிலே மேல்வரும் பண்புகளை அவதானிக்கப்படுகின்றது.

- 1) இவரது சிறுகதைகளில் தமிழக எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான கு.ப.ராஜகோபாலனின் செல்வாக்கை காணமுடிகிறது.
- 2) இவர் சிறுகதைகளிலே மென்மையான உணர்வுகளை சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார்.
- 3) இவர் சிறுகதைகளிலே கொச்சைப் பாங்கான கிராம சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் கையாண்டு சிறுகதைகளை படைத்தவராய் மிளர்கிறார்.
- 4) இவ்வகையில் இவரது சிறுகதைகளிலே ஈழத்து மண்வாசனை புலர்வதை அறிய முடிகின்றது.
- 5) இவரது சிறுகதைகளிலே யதார்த்தச் சித்தரிப்பை பெரிதும் காணமுடிகின்றது. இவர் சமூகக் கதைகளையும் இதிகாச வரலாற்றுக் கதைகளையும் ஆக்கியுள்ளார்.
- 6) இவ்வகையில் இவர் சமூகப் பொறுப்பு வாய்ந்த கதைகளை ஆக்கியுள்ளார். ஆரம்பகாலத்திலே இவரது சிறுகதைகளிலே கவித்துவம் பொருந்திய நடையினை கையாண்டு வாசகரை ஈர்த்துள்ளார்.

ஆரம்பகால ஆசிரியர் என்னும் வகையில் சிறுகதைத் துறைக்கு இவர் உருவ அடிப்படையிலும் அதனை முன்னெடுத்த வகையிலும் பெரும் பங்காற்றியுள்ளார்.

வைத்தியலிங்கம்

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றிலே சிறுகதை மூலவர்களில் ஒருவராக வைத்தியலிங்கம் கொள்ளப்படுகின்றார். இருவரும் ஆரம்பகாலத்திலே சிறுகதையானது தனக்கென்று ஒரு படிவத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு தன்னாலான காத்திரமான பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளார். தமிழ் வடமொழி, ஆங்கிலமொழி ஆகியவற்றில் புலமையுள்ள இவர் சிறுகதையின் வளர்ச்சியின் பொருட்டு பல்வேறு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவ்வகையில் இவரது சிறுகதைகளில் மேல்வருவன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவரது கங்காக்கீதம் என்னும் சிறுகதை தொகுதியில் இடம்பெறாத பாற்கஞ்சி என்னும் சிறுகதையானது அனைவரதும் பாராட்டையும் பெற்று மிளர்கின்றது.

இவ்வகையில் இவரது சிறுகதையின் இயல்புகள்.

- 01) இவரது சிறுகதைகளிலும் தமிழ் எழுத்தாளரான கு.ப.ராஜகோபாலனின் தாக்கத்தைக் காணமுடிகின்றது.
- 2) இருவரும் மென்மையான மன உணர்வுகளை சித்தரித்துக் காட்டுவதில் கைதேர்ந்தவராகக் காணப்பட்டார்.
- 3) இவரது சிறுகதைகளிலே கிராமிய சொற்களும் சொற்றொடர்களும் கையாளப் பட்டுள்ளதனை காணமுடிகின்றது.
- 4) இவ்வகையில் இவரது சிறுகதைகளில் ஈழத்து மண்வாசனை வீசுவதை நோக்க முடிகிறது.
- 5) இவரது சிறுகதைகள் யதார்த்த வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் பாங்குடையவை.
- 6) இருவரும் சமூகப் பொறுப்பு வாய்ந்த சிறுகதையை ஆக்கியதன் ஊடாக சமூக அக்கறை மிகுந்தவராக காணப்படுகின்றார்.
- 7) இவரது சிறுகதைகளிலே கலாபூர்வமான மொழிநடையினை தரிசிக்க முடிகின்றது.
- 8) இவரது சிறுகதைகள் சமூகக்கதைகளாகவும் இதிகாச வரலாற்றுக் கதைகளாகவும் காணப்படுகின்றது.

ஆரம்பகால சிறுகதை உலகை சிறந்த ஒரு பாதையில் வழிநடத்திய சிறுகதை ஜாம்பவான்களில் வைத்தியலிங்கமும் ஒருவர் எனக் கூறுவதில் மிகையில்லை.

சம்பந்தம்

ஈழத்து சிறுகதை மூலவர்களில் சம்பந்தமும் ஒருவராவார். இவர் இலங்கையர்கோள் வைத்தியலிங்கம் ஆகியவர்களிடம் இருந்து மாறுபட்ட சிந்தனையாளராய் மிளர்கின்றார்.

ஆரம்பகால சிறுகதைகள் தம்க்கென்று ஒரு தனி வழவத்தினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தன்னாலான பங்களிப்பினைச் செய்து கொண்டார்.

இவரது சிறுகதைகள் தொகுதியாக இடம்பெறாவிட்டாலும் கூடச் சிறப்பு வாய்ந்த சிறுகதைகள் பல இவரால் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் மேல்வரும் சிறுகதைகளை குறிப்பிட முடியும்.

1) மகாலக்ஷ்மி	2) மனிதன்	3) மதம்	4) துறவு
5) அவன்	6) அவள்	7) வழி	8) தூமகேது
9) தாராபாய்	10) புத்தரின் கண்கள்		

இவரது சிறுகதைகளுக்கு ஊடாக மேல்வரும் இயல்புகளை நோக்க முடிகிறது.

- 01) இவர் தன்னை ஒரு தூய இலக்கியவாதியாகக் காட்டிக்கொள்ள முயன்றுள்ளார்.
- 02) இலக்கியத்தை பயபக்தியுடன் அணுகவேண்டும் என்ற கோட்பாடு உடையவராகக் காணப்பட்டுள்ளார்.
- 3) இவ்வகையில் இவரது சிறுகதைகளிலே யதார்த்த சித்தரிப்பை காணமுடிகின்றது.
- 4) இவரும் தமிழக எழுத்தாளர் கு.ப.ராஜகோபாலனைப் பின்பற்றி சிறுகதைகளை படைத்துள்ளார்.
- 5) இவரது சிறுகதைகளிலே செட்டு நடை காணப்படுகிறது.

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றிலே இவரும் ஆரம்பகாலத்திலே தனக்கென்று ஒரு பாணியை உருவாக்கியவராக மிளர்கின்றார்.

மறுமலர்ச்சிக் காலம்

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றிலே ஆரம்பகாலத்தைத் தொடர்ந்து ஈழத்துச் சிறுகதை உலகு புதுப்பொலிவு பெற்ற காலமாக மறுமலர்ச்சிக் காலம் விளங்குகின்றது. இக்காலப்பகுதியில் தான் ஈழத்து சிறுகதை நங்கை தன் காலிலே சொற்சிலம்பு கட்டி நர்த்தனமாடத் தொடங்கினார். இக்காலப்பகுதியில் சிறுகதையானது உருவத்தின் அடிப்படையிலும் உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையிலும் பரப்பின் அடிப்படையிலும் விரிவு பெற்று வளர்ச்சி அடையத் தொடங்கியது. மறுமலர்ச்சிக் கழகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு மறுமலர்ச்சி கருத்துக்கள் சிறுகதைக்கூடாக பரப்பப்பட்ட காலம் மறுமலர்ச்சிக் காலம் ஆகும். 1943ம் ஆண்டு மறுமலர்ச்சிக்கழகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1946ம் ஆண்டு மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. இவ்வகையில் மறுமலர்ச்சி கருத்துக்கள் விதைக்கப்பட்ட காலமாக 1940-1950 வரையான காலப்பகுதியினை குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம்.

இம்மறுமலர்ச்சி கால எழுத்தாளர்களுள்,

1) அ.செ.முருகானந்தன்	2) வரதர்	3) சு.வேலுப்பிள்ளை
4) அ.ந.கந்தசாமி	5) தாளைய சபாரத்தினம்	
6) நல்லையன்	7) சொக்கன்	

போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவார். இம்மறுமலர்ச்சிக் கால எழுத்தாளர்களுள் அ.செ.முருகானந்தனின் சிறுகதைகளுள் சில, மனித மாடு என்னும் சிறுகதை தொகுதியாகவும் வரதருடைய சிறுகதைகளுள் சில கயமைமயக்கம் என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியாகவும் சு.வேலுப்பிள்ளையின் சிறுகதைகளுள் சில மண்வாசனை என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மறுமலர்ச்சிக் கால எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான அ.செ.முருகானந்தனின் மனிதமாடு, எச்சில், இலை, வாழ்க்கை, காளிமுத்துவின் பிராஜ உரிமை, வண்முச் சவாரி போன்ற சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இதேபோன்று அ.ந.கந்தசாமியின் நாயின் கடையர், இரத்தஉறவு, ஐந்தாவது சந்திப்பு போன்ற சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். வேலுப்பிள்ளையின் சிறுகதைகளுள் மண்வாசனை என்னும் சிறுகதை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இம்மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலே ஈழத்துச் சிறுகதை உலகிலே பல பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. அப்பாரிய மாற்றங்கள்

- 1) ஈழத்து சிறுகதைகளின் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் மாற்றம் ஏற்படுத்தப் பட்டது.
- 2) ஈழத்து சிறுகதை துறையானது ஆழமாகவும் அகலமாகவும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.
- 3) ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் தமிழக எழுத்தாளர்களில் தங்கி இருக்கின்ற நிலை மாற்றப்பட்டது.
- 4) ஈழத்து சிறுகதைகளுக்கு என்று ஒரு தனித்துவமான பாணி உருவாக்கப்பட்டது.
- 5) பழமையில் இருந்து விடுபட்டு நவீனத்துவத்தை உள்வாங்குகின்ற மரபு ஏற்பட்டது.

இம்மறுமலர்ச்சி கால சிறுகதைகள் பல்வேறு பொருண்மைகளை கொண்டு விளங்குகின்றன. இவ்வகையில் இவற்றிலே மேல்வரும் இயல்புகள் பொதிந்துள்ளன.

- 01) மறுமலர்ச்சி கால சிறுகதைகளிலே மண்வாசனை சார்ந்த பண்பு பேசப்பட்டுள்ளது. குறித்த கிராமிய பழக்கத்தை மையமாகக் கொண்டு கிராமியத்தை வெளிப்படுத்தும் பாங்கிலே கிராமிய வர்ணனை பேச்சுமொழி, வழக்காறு இதர கிராமிய அம்சங்களை உள்ளடக்கிய சிறுகதைகள் இக்காலத்தில் எழுந்துள்ளன. இவ்வகையில் சு.வேலுப்பிள்ளையின் சிறுகதைகளிலே இப்பண்புகளைத் தரிசிக்க முடிகின்றது.
- 02) இக்கால சிறுகதைகளில் அடக்கு முறைகளுக்கு எதிரான மார்க்சிச சித்தாந்தத்தின் தாக்கத்தையும் அதிகம் நோக்க முடிகின்றது. இவ்வகையில் அ.ந. கந்தசாமி தான் வரித்துக் கொண்ட மார்க்சிச சித்தாந்த அடிப்படையில் சிறுகதைகளை ஆக்கியுள்ளார்.
- 03) மறுமலர்ச்சிக் கால சிறுகதைகளிலே மலையக தோட்ட தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் அவலங்களும் துன்ப துயரங்களும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. அ.செ. முருகானந்தன் அ.ந.கந்தசாமி போன்றோரது சிறுகதைகளில் இப்பண்பு மிகுதியாய் காணப்படுகிறது.
- 04) இக்கால சிறுகதைகளிலே உள்ளதை உள்ளவாறு எடுத்து உரைக்கின்ற யாதார்த்த சித்தரிப்பு அதிகளவில் காணப்படுகின்றது.
- 05) அத்தோடு மனித மோசடி ஊழல் பற்றிய விபரங்களை கிண்டலாக இக்கால சிறுகதைகள் எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன.

இவ்வாறு மறுமலர்ச்சி காலமானது ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றிலே பொற் காலமாகவே மிளர்கின்றது.

தேசிய விழிப்புணர்வுக் காலம்

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றிலே மறுமலர்ச்சிக் காலத்தை அடுத்து சிறப்புக்குரிய காலமாக தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக் காலம் விளங்குகின்றது. 1956களுக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் ஈழத்தில் தேசிய விழிப்புணர்ச்சி விரக்கொழிவமாக முளைவிடத் தொடங்குகின்றது என பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்கள் தள்ளுடைய இலங்கை தமிழ் இலக்கியம் என்ற நூலிலே குறிப்பிடுகின்றார். இத்தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக் காலப்பகுதி 1950-1980 வரையிலான காலப்பகுதியாக இருக்கக்கூடும் எனக் குறிப்பிட முடிகின்றது.

இத்தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக் காலத்திலே சிறுகதைத் துறையிலே செல்வாக்குச் செலுத்திய கருத்தியல்களை மேல்வருமாறு இரண்டாகப் பாகுபடுத்தி நோக்கலாம். அவையாவன :-

- 1) முற்போக்குக் காலம்
- 2) புத்தெழுச்சிக் காலம்

முற்போக்கு காலம்

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றிலே தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக் காலகட்டப் பகுதியில் செல்வாக்குச் செலுத்திய சிறுகதை கருத்தியல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கால கட்டப்பகுதியில் முற்போக்குக் காலம் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. 1950-1980 வரைக்குமான காலப்பகுதியை முற்போக்கு காலம் எனலாம். இக்கால சிறுகதைத்துறையில் அடக்கு

முறைக்கு எதிரான முற்போக்கு சிந்தனைகள் சர்வாதிகாரம் செலுத்தியமையால் இது முற்போக்கு காலம் என வழங்கப்பெறுகிறது.

இக்காலகட்டப் பகுதியில் சிறுகதைத் துறையிலே செல்வாக்குச் செலுத்திய கருத்தியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்காலப்பகுதியை மேல்வருமாறு பகுத்து நோக்கலாம். அவையாவன :-

1. மரபு வாதம்
2. முற்போக்கு வாதம்
3. இடதுசாரி எதிர்க்கருத்து வாதம்
4. தமிழ்த்தேசிய வாதம்

மரபு வாதம்

முற்போக்குக் காலப்பகுதியிலே ஈழத்து சிறுகதை தொகுதியில் செல்வாக்கு செலுத்திய கருத்தியலாக மரபுவாதம் விளங்குகின்றது. அதாவது காலம் காலமாக இலக்கியங்களில் பின்பற்றப்படும் நியமங்கள் மீறப்படக் கூடாது என்பதே மரபு வாதமாக கொள்ளப்படுகின்றது. இம்மரபுவாதக் கருத்தியலும் அவை பேசப்பட்ட கருத்தியலும் மேல்வருமாறு மூன்றாக பாகுபடுத்தி நோக்கப்படுகிறது.

மரபு மீறப்படலாகாது

மரபு மீறப்படலாம்

மரபு தெரிந்தவர்கள் மரபை மீறலாம்.

முற்போக்கு காலப்பகுதியிலே சிறுகதை துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்திய கருத்தியலாக மரபு மீறப்படலாகாது என்னும் கருத்தியல் மிளர்கின்றது. இக்கருத்தியல் சார்ந்த அணியின் தலைவராக பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம் அவர்கள் தொழிற்பட்டார். இவர்

எழுத்து வழக்கே சான்றோர் வழக்கு

சான்றோர் வழக்கே இலக்கிய வழக்கு

ஏனையவை இழிசனர் வழக்கு

எனவே மரபு மீறப்படலாகாது என்னும் கருத்தியலை முன்வைத்தார்.

இவரது கருத்தியலுக்கு ஆதரவாக புலோலியூர் மு.கணபதிப்பிள்ளை பண்டிதர் வ.நடராசா இளமுருகனார் போன்றோர் இணைந்து நெறிப்படுத்தினார்கள். இதனால் இலக்கியங்களில் பேச்சுமொழியைப் பற்றி ஒரு ஆழமான கருத்தியல் தொடக்கி வைக்கப்படுகிறது. பேச்சு வழக்கே முதலில் இருந்தது. அதன் பின்பே எழுத்து வழக்குத் தோன்றியது. எனவே இலக்கிய வழக்கிலே பேச்சுமொழியை கையாளலாம். ஆகவே மரபுகள் மீறப்படலாம் என்னும் கருத்தியலை முன்வைத்து நெறிப்படுத்தினார். இவரது அணியிலே கணேசலிங்கன் என்.கே.ரகுநாதன் டொமினிக் ஜீவா இணைந்து நெறிப்படுத்தினார்கள்.

இக்காலப்பகுதியில் யரபுவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மரபு தெரிந்தவர்கள் மரபை மீறலாம் என்னும் கருத்தியலும் செல்வாக்கு செலுத்தியது. இக்கருத்தியலுக்கு பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் தலைமை ஏற்று வழிநடாத்தினார். இவர் ஒன்றை நன்றாக தெரிந்து புரிந்து தெளிந்து கொண்டவர்களாலே அதனை மீறவும் முடியும் என்னும் கருத்தியலை முன்வைத்தார். இவரது அணியிலே பேராசிரியர்.கணபதிப்பிள்ளை, சொக்கன், எஸ்.பொன்னுத்துரை போன்றோர் இணைந்து செயற்பட்டார்கள்.

முற்போக்கு வாதம்

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றிலே தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக்காலகட்டப் பகுதியில் செல்வாக்கு செலுத்திய சர்வாதிகாரம் மிக்க சிறுகதை கருத்தியலாக முற்போக்கு வாதம் மிளர்கின்றது. அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான சிந்தனைகள் சிறுகதைகளுக்கடாக வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்னும் கருத்தியலே முற்போக்கு வாதமாய் காணப்படுகின்றது. இவ்வகையில் சாதி அடக்குமுறை, வர்க்க அடக்குமுறை, பெண் அடக்கு முறை முதலியவற்றிற்கு எதிரான சிந்தனைகள் சிறுகதைக்கடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வகையில் இக்கருத்தியலைச் சார்ந்து சிறுகதை எழுதியவர்களில் டொமினிக் ஜீவா, என்.கே.ரகுநாதன், கணேசலிங்கன், நீர்வை பொன்னையன் போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இக்கால கட்டப்பகுதியில் இச்சிந்தனையே சிறுகதைத்துறையை முழுமையாக வியாபித்திருந்தது.

இடதுசாரி எதிர்க்கருத்து வாதம்

1950 களில் ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே செல்வாக்குச் செலுத்திய கருத்துக்களில் ஒன்றாக இடதுசாரி எதிர்க்கருத்து வாதம் மிளர்கின்றது. அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துபவை மாத்திரந்தான் இலக்கியங்கள் என்னும் கருத்தியலில் இருந்து மாறுபட்டதாய் இது மிளர்கின்றது. இவ் இடத்திலே வ.அ. இராசரத்தினம் கூறிய, சாதி திமிரையும்,அதிகார மமதையினையும் வறுமையின் கொடுமையினையும் மாத்திரம் எழுத வேண்டும் என்ற முற்போக்காளர் சிந்தனையாளர்களால்

1. அழகியல் அன்னியப்படுத்தப்படுகின்றது
2. கலாபூர்வம் இழக்கப்படுகின்றது
3. படைப்புக்கள் வெறும் பிரச்சாரம் ஆகின்றன
4. மென்மையான மன உணர்வுகள் புறந்தள்ளப்படுகின்றன
5. நன்றி உணர்வுகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன

என்னும் கூற்று நோக்கத்தக்கதாகும், எனவே காதல் பேன்ற மனநிலைகளையும் மென்மையான மன உணர்வுகளையும் நன்றி உணர்வுகளையும் இலக்கியங்களில் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காக இடதுசாரி எதிர்க்கருத்து வாதம் மேற்கிளம்புகின்றது. இக் கருத்தியல் சார்ந்து இலக்கியங்களை படைத்தோர் வ.அ.இராசரத்தினம், எஸ்.பொன்னுத்துரை, மு. தளையசிங்கம் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார்.

1. தமிழ் தேசிய வாதம்

50களில் சிறுகதைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்திய இன்னொரு கருத்தியலாக தமிழ்த் தேசியவாதம் மிளர்கின்றது. இக்கருத்தியல் தோற்றம் பெறுவதற்கு அக்கால சூழ்நிலைகளே காரணமாய் அமைந்தன. அவை வருமாறு,

1. தனிச் சிங்களச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது
2. தாய்மொழி மூலம் கல்வி போதிக்கப்பட்டமை
3. போக்குவரத்துக்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டமை
4. பாடசாலைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டமை
5. கண்டி சத்தியாக்கிரகம் குண்டர்களால் தாக்கப்பட்டமை

போன்றவற்றின் காரணமாக தமிழர்கள் தமது இருப்புரிமை பற்றியும் மொழி உரிமை பற்றியும் தீர்மானிக்கத் தலைப்பட்டனர். இதனால் எழுத்தாளர்களும் தமிழ் தேசியம் பற்றி சிந்திக்கத் தலைப்பட்டனர். அதன் விளைவாக சிறுகதைகளில் அக்கருத்தின் தாக்கம் செலுத்தியது.

இக்கருத்தியல் சார்ந்த சிறுகதைகளை படைத்தோர்களில்,

1) வன்னி	2) தீவான்	3) பசுத்தீவான்
4) செங்கையாழியான்	5) கரிகாலன்	6) புதுமைபோகம்
7) நாவேந்தன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்		

2. புத்தெழுச்சிக் காலம்

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றிலே 60 - 80 வரையான காலப்பகுதியினை புத்தெழுச்சிக் காலம் எனக் குறிப்பிட்டுக்கொள்ள முடிகின்றது. இக்காலத்தில் சிறுகதைகள் புதிய எழுத்தாளர் வருகையுடன் புதுப்பொலிவு பெறுகின்றது. புதிய வடிவத்தினை உடையனவாய் புதிய சிந்தனைகளை தாங்கியனவாய் புதிய கருப்பொருளை உடையனவாய் எழுச்சியுறு கின்றன. இக்காலச் சிறுகதைகளில் பெரும்பாலும் இக்கால சூழ்நிலைகளை கருப்பொருள் அமைதியை தீர்மானிப்பதில் பெரும் பங்கு வகித்தது. அவையாவன,

- 1) இக்காலப்பகுதியில் தமிழ், சிங்கள இன முரண்பாடுகள் வலுவடைந்தன.
- 2) தமிழர்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் அதிகரித்தன.
- 3) தரப்படுத்தல் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- 4) தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் படுகொலைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன.
- 5) இக்காலப்பகுதியில் கம்பியுனிசம் சீன கம்பியுனிசம் என்றும் மொஸ்கோ கம்யூனிசம் என்றும் பிளவுபட்டது.
- 6) இக்காலப்பகுதியில் தோன்றிய பேராசிரியர்களான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றோரின் வழிகாட்டல்கள்.
- 7) பத்திரிகைகளினதும் சஞ்சிகைகளினதும் பணிகள்.
- 8) தமிழக எழுத்தாளர்களது ஈழத்துச் சிறுகதை பற்றிய விமர்சனக் கூற்றுக்கள்.

போன்றவற்றின் காரணமாக இக்காலத்தில் எழுந்த சிறுகதைகள் புதியதொரு தளத்திலே பயணிக்கத் தொடங்கின.

இக்காலத்து சிறுகதை ஆசிரியர்களை நாம் கீழ்வருமாறு பாகுபடுத்தி நோக்க முடிகின்றது.

- 1) முன்னோடிக் காலச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள்
- 2) 60-70 காலச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள்
- 3) 70 -80 காலச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள்

முன்னோடிக் காலச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் என்றும் போது புத்தெழுச்சிக் காலத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலே சிறுகதைகளை படைக்கத் தொடங்கி புத்தெழுச்சிக் காலத்திலும் சிறுகதையினைப் படைத்த ஆசிரியர்களையும் நாம் இவ்வகைக்குள் உள்ளடக்கி நோக்கலாம்.

இவ்வகையில் வரதர், டொமினிக் ஜீவா, அ.செ.முருகானந்தன், சொக்கன், வேலுப்பிள்ளை, புலோலியூர் கணபதிப்பிள்ளை போன்றோர் குறிப்பிடமுடிகிறது.

- 1) பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த சிறுகதை ஆசிரியர்கள் அணி
- 2) பல்கலைக்கழகம் சாராத சிறுகதை ஆசிரியர்கள் அணி

60-70 கால கட்டப்பகுதியில் சிறுகதைக்குள் பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த அணி ஒன்று பிரவேசிக்கின்றது. இதன் வருகையுடன் சிறுகதைத் துறையானது புத்தெழுச்சி பெறுகின்றது. இக்காலப்பகுதியில் இவ் அணியிலே,

- 1) செ. கதிர்காமநாதன்
- 2) செ. யோகநாதன்
- 3) செங்கையாழியான்
- 4) செம்பியன் செல்வன்
- 5) பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை
- 6) குந்தவை

போன்றோர் பிரவேசித்தார்கள். இவர்களின் வருகையுடன் சிறுகதையானது புதிய தளத்திலே புதிய வீச்சிலே பயணிக்கத் தொடங்கியது.

இக்கால கட்டத்திலே பல்கலைக்கழகம் சாராத சிறுகதை அணியினரும் ஈழத்து சிறுகதை வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார்கள். இவ்வகையில்

- 1) புலோலியூர் க.சதாசிவம்
- 2) மருதூர்க்கொத்தன்
- 3) தி. ஞானசேகரனின் பணியும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

புத்தெழுச்சிக் காலத்தின் 70 - 80 காலப்பகுதியிலே ஆற்றல் வாய்ந்த சிறுகதை சிருஷ்டி கர்த்தாக்களின் குழுமம் ஒன்று ஈழத்து சிறுகதை உலகிற்கு நுழைகின்றது. இதன் வரவுடன் ஈழத்துச் சிறுகதைத் துறையானது உருவத்தின் அடிப்படையிலும் உள்ளீட்டின் அடிப்படையிலும் புத்தெழுச்சி பெறுகின்றது. இவ்வகையிலே சிறுகதை துறையில் பங்களிப்பு செய்தோரில்,

- 1) தெனியான்
- 2) சாந்தன்
- 3) சட்டநாதன்
- 4) யேசுராசா
- 5) உமா வரதராசன்
- 6) ரஞ்சகுமார்

போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவார்கள். இவ்வகையில் புத்தெழுச்சிக் கால சிறுகதைகளிலே பல்வேறு கருப்பொருட்கள் உள்ளடக்கி பயிலப்பட்டன. அவை மேல்வரும் அம்சங்களை எடுத்துரைப்பனவாய் அமைந்தன.

- 1) காந்தீயம்
- 2) பெரியாரியம்
- 3) வர்க்கியம்
- 4) சாதீயம்
- 5) பெண்ணியம்
- 6) சூழலியம்
- 7) இனத்துவம்
- 8) தமிழ்த்தேசியம்

இக்காலச் சிறுகதை ஆசிரியர்களின் சிறுகதைகள், வீரகேசரி, ஈழநாடு, தினகரன், சுதந்திரன் போன்ற பத்திரிகைகளிலும் பூரணி, குமரன், மல்லிகை, அலை, சமர் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

3. தற்காலம்

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றிலே 1983ற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியினை குறிப்பாக இற்றை வரையும் உள்ள காலப்பகுதியினை தற்காலம் என வரையறை செய்யலாம். இக்கால பகுதியிலே ஈழத்தில் தமிழரின் வாழ்வியல் புலங்களில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றது. அரசியல் ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் சமய ரீதியாகவும் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றது. இக்காலப்பகுதியின் சூழ்நிலைகள் இக்கால சிறுகதைகளின் போக்கினை தீர்மானித்தன. சிறுகதைகளின் கருப்பொருளாய் மிளிர்ந்தன. இவ்வகையில் தற்கால ஈழத்து சிறுகதைகளின் போக்கினை நிர்ணயித்த காரணிகள் வருமாறு,

- 1) இக்காலப்பகுதியிலே தமிழ், சிங்கள இன முரண்பாடுகள் மேலும் வலு அடைகின்றன.
- 2) ஆயுதப் போராட்டங்கள் உக்கிரமடைகின்றன.
- 3) இதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு ஆயுதக் குழுக்கள் தோற்றம் பெற்றன. காணாமல் போதல்கள், ஆள்கடத்தல்கள், கைது செய்தல்கள், சித்திரவதைகள் அதிகரித்தன.
- 4) துப்பாக்கிச் சூடு, எறிகணை வீச்சு, குண்டு வீச்சுக்கள் அதிகரித்தன.
- 5) இடம்பெயர்வு வாழ்வு [அகதி வாழ்வு] பதுங்கு குழி வாழ்வு புலம் பெயர்வாழ்வுகள் தோற்றம் பெறலாயின.
- 6) பொருளாதாரத் தடையால் தட்டுப்பாடுகள் அதிகரித்தன. பெண்கள் மீதான வன்புணர்ச்சிகள் துஷ்பிரயோகங்கள் அதிகரித்தன. மாணவர்கள் மீதான கெடுபிடிகள் அதிகரித்தன. எதிர்காலம் சூன்யமாகி அடுத்து என்ன நடக்கும் என்னும் யீதி வாழ்வே மொத்தத்தில் மேலோங்கியிருந்தது.

இவ்வாறான சூழ்நிலையிலேயே இக்கால எழுத்தாளர்களும் சூழ்நிலையின் தாக்கத்தால் போராட்ட வாழ்வு பற்றியும் அவல வாழ்வு பற்றியும் மண்பற்று, இனப்பற்று பற்றியும் தியாகங்கள் பற்றியும், மனிதம் பற்றியும், பெண் உரிமை பற்றியும் சிறுகதை களிலே எழுதலாயினர்.

இவ் வகையில் இக்கால கட்டத்தில் சிறுகதை எழுதியோரில்

1) செங்கையாழியான்	2) சாரங்கா
3) செம்பியன் செல்வன்	4) டொமினிக் ஜீவா
5) தாமரைச் செல்வி	6) நிந்தை தாசன்
7) திக்கு வல்லைக்கமால்	8) கோகிலா மகேந்திரன்
9) தெனியான்	10) டானியல்
11) வரசித்தன்	12) உடுவில் அரவிந்தன்
13) தாட்சாயினி	போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவார்கள்.

திருமதி. வி. சடாட்சரம்
பொறுப்பாசிரியர்
தமிழ்பேரவை

ஈழத்தில் எழுந்த புராண இலக்கியங்களின் வளர்ச்சி

புராணம் என்னும் சொல்லானது புராதன என்னும் சொல்லின் அடியாக பிறந்ததாகும். புராதனம் என்பதன் பொருள் பழமை என்பதாகும். எனவே பழமை சார்ந்த வரலாறுகளை எடுத்துரைப்பதே புராணம் ஆகும்.

புராணம் என்னும் இலக்கிய வடிவம் சர்க்கம், பிரதிசர்க்கம், வம்சம் வம்சனுசரிதம், மனுவந்தாரம் ஆகிய ஐந்து இலக்கணங்களை கொண்டதாக காணப்படும் என பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் அவர்கள் தன்னுடைய இலங்கை தமிழ் இலக்கியம் என்னும் நூலிலே குறிப்பிடுகின்றார்.

ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலத்தில் எழுந்த புராண இலக்கிய வடிவமானது காலந்தோறும் படிப்படியாக அரும்பாகி, மலராகி, காயாகி, கனிவரை காண வருமாறு பாகுபடுத்தி நோக்க முடிகின்றது.

01) தலம் சார்புராணங்கள்:

ஈழத்திலே அறிஞர்களால் ஓராவது காலகட்டமாக கருதப்படும் யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலத்திலே தலங்களை மையப்படுத்தியதாய் எழுந்த தலம்சார் புராணங்களின் எழுகையினை காணமுடிகின்றது. இவ்வகையில் இவற்றிலே குறித்த தலம் பற்றிய வர்ணனையையும் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் இறைவி பற்றியும் கோயில் அருட்சிறப்பைப் பற்றியும் புனைந்துரைக்கப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது.

யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலத்தில் தட்சண கைலாய புராணம், திருக்கரைசைப் புராணம் போன்ற தலம் சார் புராணங்களின் எழுகையை காணமுடிகிறது. யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலத்தில் எழுந்த தலப்புராணங்களில் தட்சணகைலாய புராணம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது வடமொழியில் இருந்து தமிழுக்கு மாற்றப்பட்ட கருத்தமைவை கொண்டதாய் விளங்குகின்றது. அதாவது வடமொழியில் உள்ள மச்சேந்திய புராணத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாக தட்சண கையிலாய புராணம் விளங்குகின்றது. இதிலே திருக்கோணேச்சரத்தினது பெருமைகளும் மாதுமையம்மாளின் பெருமைகளும் கோணேச்சர தலத்தின் பெருமைகளும் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கப்படுவதை காணமுடிகின்றது. தேசிய உணர்வுட்டும் பாங்கும் அதிகமாக காணப்பெறுகின்றது. இது இதிலே வருகின்ற ஈழமண்டல சருக்கம் என்னும் பகுதிக்கூடாக அமைகின்றது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மன்னர் காலத்தில் எழுந்த இன்னொரு இலக்கியமாக திருக்கரைசைப்புராணம் விளங்குகின்றது. இதுவும் வடமொழியிலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட புராணமாகவே காணப்படுகின்றது. அதாவது வடமொழியிலே கூதமுனிவரால் எழுதப்பட்ட புராணத்தின் மொழிபெயர்ப்பாக இது அமைந்து விளங்குகின்றது. இவ் இலக்கியமானது மகாவலி கங்கைக்கு அருகே திருக்கரைசை என்ற இடத்தில்

அமைந்திருக்கின்ற சிவன் கோயிலைப் பற்றியும் அங்கு குடியிருக்கும் சிவபெருமான் பற்றியும் விதந்து உரைக்கின்றது. இப் புராண இலக்கியமும் தேசிய உணர்வை ஊட்டத் தவறவில்லை. இதிலே வருகின்ற இலங்கைச் சுருக்கம் என்னும் பகுதியிலே தேசிய உணர்வுட்டும் பகுதி அதிகமாக காணப்படுகின்றது.

02. விரத புராணம்:

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே புராண இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியிலே விரதபுராணங்களின் பங்களிப்பும் உண்டு. இறையிலியலுடன் தொடர்புபட்ட விரதத்தின் போது கையாளப்படுகின்ற உயரிய ஒழுக்கங்களையும் அவை தொடர்பான சீரிய விழுமியங்களையும் எடுத்து உரைப்பதே விரதபுராணங்களின் நோக்கமாகும்.

தலபுராணங்களைப் போன்றே மக்கள் மத்தியில் சமய உணர்வை அதிகரிக்கும் பொருட்டும் ஆசார அனுட்டானங்களை அதிகரிக்கும் பொருட்டும் இவ்வகை இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறுகின்றது. ஈழத்திலே விரத புராணங்களை ஒல்லாந்தர் காலத்தில் காணமுடிகின்றது. போர்த்துக்கேய ஆட்சியால் சிதைவுற்ற சமய ஆசாரங்களை கட்டியெழுப்பும் நோக்குடன் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இவ்வகை இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றது. விரத புராணத்திலே குறித்த விரதம் தொடர்பான கடிவைப் பற்றியும் குறித்த விரதத்தை பற்றியும் அதனை அனுட்டிக்கும் முறை பற்றியும் அனுட்டிப்பதால் உண்டாகும் பலன் பற்றியும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற விரத புராணங்களிலே சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசிபுராணம், கந்தசஷ்டி புராணம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றிலே சிவராத்திரி புராணம் சிவவிரதம் பற்றியும் ஏகாதசி புராணம் திருமால் விரதம் பற்றியும் கந்தசஷ்டி புராணம் முருக விரதம் பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றன.

03. சமூக சார்பான புராணம்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே சமூக சார்பான புராணங்களின் எழுகையினையும் காணமுடிகின்றது. இவ்வகையில் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே 19ம் நூற்றாண்டின் சமூக சார்பான புராணங்களின் எழுகையினையும் காணமுடிகின்றது. இவ்வகையில் சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற ஏதாவது ஒரு அம்சத்தை பிரதிபலிப்பதாக அமைந்து விளங்குகின்றன. இவ்வகையில் தலபுராணம், கோட்டு புராணம், கனகிபுராணம் போன்ற சமூக சார்பான புராணங்கள் தோற்றம் பெற்றது.

அச்சுவேலி காசிநாதப்புவரால் எழுதப்பட்ட தலபுராணமானது யாழ்ப்பாணத்தின் பொருளாதார வளமாகிய பனை வளத்தையும் கோப்பாய் இராமலிங்கப்புவரால் எழுதப்பட்ட கோட்டு புராணமானது நீதிமன்றத்தில் நடந்த தில்லுமுல்லுகளையும் பேசி நிற்கின்றது. ஏழாலை சுப்பையரால் எழுதப்பட்ட கனகிபுராணம் ஆனது வண்ணார் பண்ணையிலே வாழ்ந்த கனகி என்ற பெண்ணின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை அங்கத சுவையுடன் எடுத்துரைக்கின்றது.

04. கிறிஸ்தவ சமயசார்பு:

ஈழத்திலே கிறிஸ்தவ சமய இறையியல் தத்துவக் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கின்ற புராணங்களும் தோற்றம் பெற்றன. போர்த்துக்கேயர், ஓல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் கிறிஸ்தவ பெருமைகளை பேசும் புராணங்கள் அதிகளவில் தோற்றம் பெற்றன. இவ்வகையில் ஞானானந்த புராணம், ஜோசேப்புப் புராணம், வலைவீசு புராணம், தேவரூள் வேதபுராணம் போன்றவை கிறிஸ்தவ சமய பெருமைகளை விதந்து உரைக்கின்றன.

05. தமிழக தலசார்பு:

ஈழத்திலே தமிழக தலங்களின் பெருமையை எடுத்துரைக்கின்ற இலக்கியங்களும் தோற்றம் பெற்றன. இவ்வகையில் கணேச பண்டிதரால் எழுதப்பட்ட இளசைப் புராணத்தையும் சிவனந்த ஐயரால் எழுதப்பட்ட புவியூர் புராணத்தையும் குறிப்பிட முடியும்.

செ.எ. மேனுவா
தரம் [2010]
கலைப்பிரிவு

அற்றகுளத்தில் அறு நீர்ப்பறவை போல்
இல்லாது கொட்டியும், ஆம்பலும் போல்,
தன் உறவுகளின் இன்பதுன்பங்களில் பங்கேற்று
வாழ்ந்த அவன் தான் சிறப்புடையவன்.

அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு – என்ற மூதுரைக்கு
ஒப்பாக, தனது பிள்ளைகள் சகோதரங்கள் மைத்துனர்மாள்
மருமக்கள் என்று திரட்டி மிடுக்காக வாழ வைத்தவன்
எவனோ அவன் தான் பெரியவன்.

நோய்யற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் – வாழ்வில்
(தாங்கமுடியாத) பெரிய நோய்களால் தாக்கப்படாது
வாழ்ந்தும், இறக்கும் தறுவாயிலும் யாருக்கும் மன
உளைச்சலைக் கொடாமலும் தானும் வேதனைப்படாமலும்
உடலை விட்டவன் பெரியவன்.

(கற்பனைச் சித்திரம்)

“மனத்தை அறியும் ஒரு கருவி இருந்தால்.....”

எக்ஸ் - கதிர்ப்படங்களை வைத்தியசாலைகளில் பார்த்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா! ஒருவரின் அழகிய முகமானது அந்தப் படத்தில் கண் குறிகளும், மூக்குக் கோறையும், கன்ன எறும்புகளும், உதடுகள் இல்லாது பிசாசு போல் இளிக்கும் பயங்கரப் பல் வரிசை கருமாகக் காட்சி தரும். ஒருநாள் அத்தகைய ஒரு எக்ஸ்-கதிர்ப்படத்தை நான் பார்த்த போது என் மனதில் ஒரு விசித்திரமான கற்பனை பிறந்தது. உடலை ஊடுருவிக் கண்டுணர்ந்து தொலைக்காட்சியாகக் காட்டக்கூடிய ஒரு கருவி இருந்தால்..... என் சிந்தனைக் குருவி சுதந்திரமாகப் பறக்கின்றது. என் கற்பனைக் குதிரை கடிவாளம் இன்றி நாலுகாற் பாய்ச்சலிற் பாய்ந்தோடுகிறது.

பிறர் மனத்தை அறியும் ஒரு நூதன விஞ்ஞானக் கருவியை, ஒரு விசித்திர மூக்குக் கண்ணாடியை அணிந்து கொண்டு நான் எட்டுத்திக்கிலும் பார்க்கிறேன். நான் பல வருடங்களாகக் கண்டு பேசிப் பழகிய மனிதரை - அவர்கள் மனத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கிறேன். என்ன! ஏதோ முன்னர் வராத ஒரு புதிய உலகிற்கு வந்து என்றுமே சந்திக்காத அன்னியரைப் பார்ப்பது போல்லவா தெரிகிறது! இதுவரை காலமும் அந்தஸ்திலும், ஊராள மதிப்பிலும், பெயர் விலாசத்துடனும் கௌரவமானவர்களாக நடமாடிய சில பெரிய மனிதர்கள் அவர்கள் மனத்திலே கள்ளம் கபடமும், காமவிகாரமும், சதி சூழ்ச்சியும் நிரம்பி வழியும் இராட்சதத் தோற்றமளிக்கின்றனர். உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசிய இவர்களுடன் தானா! இவ்வளவு காலம் உறவு கலந்தேன்? என்று நினைத்து ஆச்சரியப்படுகிறேன். பசுத்தோல் போர்த்து நடமாடிய இந்தப் புலிகளோடும், நரிகளோடும், கழுதைகளோடும் நட்பு வைத்ததை எண்ணி வெட்கப்பட்டேன்.

அதேவேளையில் பண்பிலும், கல்வியிலும், சமூக நிலையிலும் தரம் குறைந்தவர்கள் என்று மக்களால் மதிக்கப்படும் சிலரின் மனத்தையும் எனது கருவி நிழற்படமாக்குகின்றது. அதையும் நம்பத்தான் முடியவில்லை. அன்பும், பரிவும், தயவும், தாட்சணியமும் மனதிற்கொண்ட உத்தமர்களை அவர்கள் மத்தியிற் காண்கிறேன்.

இந்த மனத்தை அறியும் கருவிக்கு நான் மனக்காட்சி என்று பெயர் வைத்திருக்கின்றேன். இந்த மனக்காட்சி ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் புதிய அர்த்தம் தருகிறது. அதனால் சமுதாயமே இரண்டாகப் பிரிந்து விட்டது. நமது கண்கள் பார்ப்பது ஒன்று, கருவி காட்டுவது வேறொன்று. கருவி காட்டுவது மனிதரின் மனத்தோற்றங்கள் அதிகமாகவும் அநாகரிகமாகவும் தோன்றுகின்றன. நல்லவர்களின் மனத்திற் கூட சில வேளைகளில் கணப்பொழுதில் ஒளி மறைந்து நிழலத்துக் கிரகணம் ஏற்படுகிறது! “இவற்றையெல்லாம் நாம் பார்த்துப் பரிதவிப்பது அவசியந்தானா! எதற்கு இந்தக் கருவி?” என்று எனது மனமும் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுகின்றது.

ஆகா! ஒரு சிலருக்கு இந்த மனக்காட்சிக் கருவி ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையலாம். நீதிபதி ஒருவர் வழக்கொன்றில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர், சாட்சிகள் ஆகியோரின் மனங்களை வாசித்து முழு உண்மையை அறிந்து நீதி வழங்கவும், ஆசிரியர் தமது மாணவர்கள் தாம் கற்பித்தவற்றைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டார்களா? என மதிப்பிடவும், ஒருவர் தமது வாழ்க்கைத் துணையைத் தமது மனத்திற்கு ஒத்தவராகத் தேர்ந்து எடுக்கவும், இவை போல் இன்னும் எத்தனையோ நாளாந்த நடைமுறைத் தேவைகளுக்கும் இந்தக் கருவி உதவலாமல்லவா? ஆசிரியர் பரீட்சைக்கு என்ன வினாக்களைத் தர யோசிக்கிறார் என்று மாணவர் அறிவதற்கு, இந்த கருவி உடநடையாக இருக்கும். வைத்திய கலாநிதிகள் நோயாளியின் நிலைமையைக் கண்டு கொள்ளாது திணறுவதை நோயாளி மனக் காட்சியிற் பார்த்து மேலும் சித்தம் கலங்க நேரிடும். இப்படியான நெருக்கடி நிலைமைகளையும் என் மனம் ஆராயத் தொடங்குகிறது.

ஓர் உளவியல் நூலில் நான் படித்த நில தகவல்கள் என் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. ஒரு மனித மூளையில் ஒரு லட்சம் முதல் பத்துலட்சம் வரையிலான இரசாயனப் பொருள்கள் ஒன்றின் மீதொன்றாகச் செயலாற்றுகின்றன. அந்த மூளையில் 10,000,000,000 தனித்தனியான நரம்புக்கலன்கள் உண்டு. அவை ஒன்றோடு ஒன்று பல பாதைகளில் தொடர்பு கொள்ளுகின்றன. ஆகவே! இத்தகைய நுணுக்கமான இரசாயன மாற்றங்களும் நுண்ணிய நிகழ்வுப் பின்னலிலே மின்னோட்டமும் ஏற்படுத்தும் இயல் நிகழ்ச்சி தானே சிந்தனை. அதை அளக்கவும் அறியவும் ஒரு கருவி உண்டாக்குவது இலகுவான காரியமா?

இனி மனிதனின் சிந்தனை ஆழ்கடலிலும் ஆழமானதென்றும் முழுப்பிரபஞ்சத்திலும் அகலமானதென்றும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாலும் கண்டுணர முடியாத அளவு சிக்கலானதென்றும் யோகிகளும் தத்துவ ஞானிகளும் கூறுவர். அதை அளக்கும் கருவியைப் பற்றிய இந்தச் சில நிமிடக் கற்பனையே என்னைத் திணற வைக்கின்றது. எந்த விஞ்ஞானக் கருவியையும் போல் இந்தக் கருவியினால் நன்மையும் உண்டு, தீமையும் உண்டு. ஆம், நயவஞ்சகர்களினால் அது தவறான முறையில் உபயோகிக்கப் பட்டால் மனித நாகரிகமே அழிந்து போகும். அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளுடன் ஒப்பிடும் போது ஹரோஷ் மாவையும் நாகசாக்கியையும் சின்னாபின்னமாக்கிய அணுகுண்டு வெறும் பட்டாசுதான்.

என் மனம் கற்பனையிலிருந்து விடுபடுகிறது. சாதாரண வாழ்விற்க்கூட எமது மனத்தில் எவ்வளவோ தாக்கங்கள், முரண்பாடுகள், தடுமாற்றங்கள் எமது மனத்தையே நாம் அறியவும், அடக்கவும் இயலாத நிலையில் தானே இருக்கின்றோம்.!

க. மதுரா

2009

வாழ்வை வளப்படுத்துவது சமயம்

சமயமும் வாழ்வும் இணைந்திட்ட போது தான் உலகம் பிரகாசிக்கின்றது என்பது ஒரு கவிஞன் கூற்று. உண்மைதான் சமயமும் வாழ்வும் இணைய வேண்டும். அதாவது தசையும் நகமுமாக வேண்டும். அப்போதே வாழ்வில் ஒளி உண்டாகும், மனம் தூய்மையடையும், நம்பிக்கை உருவாகும், உண்மைகள் புரியும், அதற்காக மூட நம்பிக்கையினுள் மூழ்குமாறு கூறவில்லை. உண்மைகளைக் கண்டு தெளிந்து அதன் வழி நின்று ஒரு ஒழுங்கில் ஒழுக்குதலே வாழ்வும் சமயமும் எனும் போது அது வழி என்று பொருள்படும். இறைவன் அடையும் வழி என்று விரித்துரைப்பார். அறிஞர் இரண்டும் உன்னதவழிகள் என்பர். உண்மையை துலங்கச் செய்யும் பாதைகள் இரண்டும் இணைகின்ற போது உலகம் ஓங்கும்.

சமயம் என்ற ரீதியில் பார்க்கின்ற போது உலகிலே எத்தனையோ வகைச் சமயங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கட்கு பல வேத ஆகமங்கள் உள்ளன. ஆயினும் அவை ஒன்றைத்தான் கூறுகின்றன. அந்தச் சமயங்கள் இறைவனை அடையும் வழியை பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்து காட்டுகின்றன. அதாவது பல கிளையாறுகள் உள்ளன. அவையெல்லாம் ஒடியோடி இறுதியில் சங்கமிக்கும் இடம் கடலிலே. அது போன்றுதான் இந்தச் சமயங்களும் பல உள. அடையும் இடம் இறைவனின் புாதங்களே. வாழ்க்கை என்பது வாழ்வதற்கே என வைரமுத்து கூறுவார். ஆம், வாழ்க்கையை சிலர் சீரழிக்கின்றனர். அதாவது நாங்கள் வெளிச்சத்துக்கு செல்கிறோம் என விட்டில்பூச்சிகள் விளக்கின் நெருப்பில் கருகுவது போல வாழுகின்றார்கள் இது நிதர்சனம். விட்டில்பூச்சி போன்றவர்களுக்கு உண்மையை உணர்த்தவும் துன்பமுற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லவும் இன்பபோதையில் இருப்பவர்க்கு போதையை தெளிவிக்கவும் இந்த சமயம் பயன்படுகிறது.

சமயம் எவ்வாறு உருவாகின்றது இயற்கைகளைக் கண்டு மனிதன் பயப்பட தொடங்கிய பின்பே சமயம் உருவாகியது. சமயமானது வாழ்விற்கு தேவையான நம்பிக்கை தர்மம், நீதி, நியாயம், நிர்ணயம் என்பது பற்றி மனிதனுக்கு கூறி அறிவுறுத்துவது. இதனால் நேரான வாழ்வை இதயம் விரும்புகிறது. பாதகங்களையும் பாவங்களையும் கண்டு அச்சுகிறது. ஒருவன் மற்றானுக்கு தீங்கு செய்ய எண்ணும் போது அவனை துன்பம் அணுகிறது. எப்படி தீர்க்க நினைக்கிறீர்களோ அப்படியே தீர்க்கப்படுவீர் என்பது கர்த்தரின் வாக்கு. துன்பங்கள் பலபட்டு பல வருக்களை மனதிலும் உடலிலும் ஏற்று இருப்பவன் இறைவன் சந்நிதிக்கு சென்று அத்துன்பங்களை எல்லாம் கொட்டி ஆறுதல் அடைகிறான்.

அதுபோலவே வாழ்வில் சோர்வுற்று வெறுப்புற்று இருப்பவனுக்கு நீரடும் திசையில் இறந்த மீனாக சொல்லாமல் உயிர்மீனாய் எதிர்நீச்சல் போடு என்று சொல்லிக்கொடுப்பது சமயம். சமயம் என்பது மக்களை பிளவுபடுத்தி வைத்திருக்கிறது. மக்களை மூடர்களாக்கி என்பது விதண்டாவாதம். உண்மையை அறியாத கற்றபாமரர்களின் நாத்திகம் அவர்களுக்கு அனுதாபத்தை தெரிவிப்போம். துன்பம் வருகிறதோ பயப்படாதே பாதகம் செய்கிறார்கள் உனக்கு அவர்கள் அனுபவிப்பார்கள். அதாவது வினை விதைப்பவன் வினையறுப்பான்

பாவம் செய்கிறவனை செய்யாமல் செய்வது சமயம் “இறைவன் நின்று கொல்வான்” என்று சொல்வது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும் இவை யதார்த்தம்.

உண்மையிலே வாழ்விற்கு உரமூட்டுவது சமயம்தான். யானைக்கு தும்பிக்கை போல, மனிதனுக்கு நம்பிக்கை என்று கூறுவது சமயந்தான். சோர்வுற்று இருப்பவனுக்கு தட்டி கொடுக்கும் இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்ற பயத்தில் வாழ்கிறான். இதனைக் கண்டு பிறர்பாவம் செய்யாமல் வாளாதிருந்து விடுவர். பிறப்புண்டேல் இறப்புண்டு; என்று அதாவது ஒளி உண்டேல் இறப்புண்டு; என்று சமயம் கூறி நிலையாமையை அறிவுறுத்தி மக்களை நிலையான காரியம் செய்ய தூண்டுகிறது. சமய நூல்கள் இதற்கு பேருதவி செய்கின்றன. வேதங்கள், ஆகமங்கள், பைபிள், குறள், நாலடியார், திருக்குர் - ஆன், ஆசிரிய யோதி என அவற்றை சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இவை அறத்தை, தர்மத்தை, நியாயத்தை, வாழ்வை அதற்குகந்த நல்லவற்றை கூறுகின்றன. இதனால் மனித வாழ்வு வளம் பெற உதவுகின்றது.

ஆகவே இந்த சமயம் வாழ்விற்கு முக்கியமானது என்பது முடிந்த முடிவு. இந்த சமயமும், வாழ்வும் பிரிக்க முடியாதவை. அதாவது இரத்தமும் நீரும் போல, தசையும் நகமும் போல என்று கூறலாம். எது எவ்வாறு இருந்தபோதிலும் மனிதன் இந்தச் சமயத்தின் மூலம் நெறிப்படுத்துகிறான். உண்மைகளை உணர்கிறான், ஒரு ஒழுங்கிலே வாழ்கிறான். நல்லகம் அவர்களின் குழிகொள்கிறது என்பது முக்கியம், சமயமும் வாழ்வும் இன்றியமை யாதவை.

ம. டிலக்ஷன்
தரம் 13 [2010]

அருள் வாக்கு

ஓரீர யொரு மொழி இதயத்தன் மொழி
ஓரீர யொரு சாத மன்த சாத
ஓரீர யொரு சமயம் அன்வெனும் சமயம்
ஓரீர யொரு கிறைவன் சர்வ ஞியார்
சர்வ வல்லவ சர்வஞான மென்றுமுன்னவர்

அறிவியல் தமிழ்

இயல், இசை, நாடகம் என்பவை முத்தமிழ் எனப்படும். இதனால் அறிவியல் தமிழ் என்ற பிரிவின் தேவையும், இன்றியமையாத தன்மையும் உணரப்பட்டது. அறிவியற் கருத்துக்களைத் தெளிவாக புலப்படுத்த அறிவியல் கலை சொற்களுக்கான தமிழ்ச் சொற்கள் அறிவியல் தமிழ் எனப்படும். கருவிக்கையாட்சிக்கேற்ற தமிழ் எடுத்துக்காட்டாக கணணித் தமிழைக் கூறலாம். தமிழகத்தில் திரி கூட சுந்தரம் பிள்ளை, பெ.நா.அப்பாய்சாமி, எஸ்.கிருஷ்ணன், ராஜாஜீ ஆகியோர் நூல்களை எழுதியதோடு விஞ்ஞானக் கலைச்சொல் ஆக்கத்துடனும் ஈடுபட்டு உழைத்தனர்.

ஆரம்பத்தில் அறிவியற் கலைச்சொற்கள் வடமொழியில் இருந்த உருவாக்கப்பட்டன. உதாரணம் பிராணவாயு பின்னர் இவை தனித்தமிழிலே ஆன மய முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் விஞ்ஞான சொற்களை ஓரளவு தமிழில் ஒலி இயல்புக்கு ஏற்ப மாற்றிப் பயன்படுத்தும் முறைமை கைக்கொள்ளப்படுகிறது. உதாரணம் ஒட்சிசன் தமிழ் நெகிழ்ந்து கொடுத்துப் புதிய அறிவியல் துறைகளை ஏற்கும் சக்தியுடையதாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. அறிவியல் நூல்கள் மொழிபெயர்ப்பாகவும் சொந்தமாகவும் எழுதப்படுகின்றது. தாய்மொழி தமிழைக்கொண்டே அறிவியல் அறிவை முழுமையாகப் பெற வேண்டும்.

நவீன விஞ்ஞானத்தின் கலைச்சொல்லாக்கத்துக்கு அத்திவாரமிட்டவர் சுவாமி விபுலானந்தர். பூதவியல், வேதியியல் என்றும் பெளதீகவளம், இரசாயனம் ஆகிய விஞ்ஞானப் பாடங்களுக்குரிய சொற்களையே இருட்டித்துத் தமிழில் கலைச்சொல்லாக்க முறை மூலம் அறிவியல் தமிழுக்கு வழிகோலினார். அறிவியற் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தும் கூர்மைத் தன்மை சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும், கூறுதற்கேற்ற நடை, நவீன தமிழ் மொழிக்கேற்ற இலக்கணம் உடையதாய் இருத்தல் அறிவியற் தமிழின் பண்பாகும்.

இன்று பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பொருளியல், புவியியல், சமூகவியல், அரசியல் முதலிய அறிவியல்கள் தமிழ் வாயிலாக தமிழ் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் அறிவியல் பாடங்கள் தமிழ் வாயிலாகவே கற்பிக்கப்படுகிறது. பேராசிரியர் ஏ.டபிள்யூ.மயில்வாகனம் போன்றோர் உயர் விஞ்ஞானங்களைத் தமிழில் போதிக்கலாம் என நிரூபித்துள்ளனர்.

கணினியின் உபயோகத்துக்கு ஏற்ற வகையில் எழுத்துக்கள், எண்கள், வர்ணங்கள், அளவுகள் என்பன உருவாக்கம் செய்யப்படுகின்றன. உலகத்தோடு ஒத்து வளர்ச்சி வேகம் இல்லையேல் அறிவியல் மந்த வளர்ச்சி அடைந்து வீழ்ச்சியுறும். எனவே கணினி யுகத்தில் அறிவியல் தமிழில் வளர வேண்டும்.

செ. துலக்ஷன்

தரம் 13

தமிழ் இலக்கியங்கள் சினிமாவில் செலுத்திய செல்வாக்கு

இன்றைய காலகட்டத்தில் சினிமாக்களையானது மிகவும் வளர்ச்சியடைந்து காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் சினிமாவை கலைக்கூடங்களாக்கிக் காண்பித்து சினிமாத்துறையில் பயிற்சி பெற்ற பயிற்றுணர்களால் எமக்குத் தரப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பகாலத்திலே இலக்கிய விற்பன்னர்கள் வாழ்ந்த அக்காலத்தில் சமூக வரலாற்று விழுமிய கருத்துக்களை இலக்கியங்களாக படைத்துச் சென்றுள்ளனர். அப்போது படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் கற்றோர்களால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் அமைந்திருந்தது. நளவெண்பா, சீவகசிந்தாமணி, நாச்சியார், திருமொழி, இன்னாத்தாற்புது, இனியவை நாற்புது, கால்நாற்புது, நெஞ்சுவிடு தூது, திருக்குறள், திரு கடுகம், அகநானூறு, புறநானூறு, கலித்தொகை, பரணி, இலக்கியங்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்விலக்கியங்கள் பாமர மக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, கவிஞர்கையாண்ட உவமை அணி, தற்குறிப்பேற்ற அணி போன்ற அணிகளை கையாண்டு இலக்கியங்களை படைத்துள்ளனர். இவ்வகையான இலக்கியங்கள் கற்போர்களினால் மட்டும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகி காணப்பட்டமையால் மக்கள் மத்தியில் இலக்கியம் தோற்றம் பெறவில்லை.

ஆனாலும் இன்று தமிழிலக்கிய சினிமா வளர்ச்சி காரணமாக அக்காலத்தில் பாடப்பட்ட இலக்கியங்கள் மக்கள் மத்தியில் பெரும் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. அன்று பாட்டுடைத் தலைவனாகி காணப்பட்டவன் தமிழ் சினிமாவிலே கதாநாயகனாகி தோற்றம் பெறுகின்றான். மற்றும் தோழன், தோழி, பாங்கன், பாங்கி, செவித்தாய், கண்டோர், கேட்போர், போன்ற கதாபாத்திரங்கள் அன்று இலக்கியங்களில் படைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வகையில் சினிமாக்கு குறைவில்லாத வகையில் அன்று பாடப்பட்ட பாத்திரங்கள் சினிமாவிலும் படைக்கப்பட்டு மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. சங்ககாலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட காதல் ஒழுக்கமானது. புலவனால் குறித்த பாத்திரமாக தன்னை உருவகப்படுத்தியே பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். குறிப்பாக சங்ககாலத்தில் ஐந்து நிலங்களில் திகழ்ந்த காதல் ஒழுக்கமானது ஐம்பின் ஐந்திணையாக போற்றப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சி நிலம் புணர்தலையும், முல்லைநிலம் இருத்தலையும், மருதநிலம் உடலையும், நெய்தல் நிலம் இரங்கல், பாலை நிலம் பிரிதலையும் கூறுகின்றது. இவ்வாறு ஐந்து நிலங்களில் நிலவிய காதல் ஒழுக்கம் தமிழ் சினிமாவில் குறித்த நிலம் ஒழுக்கம் குறிப்பிடப்படாது. அந்தந்தக் காதலின் கதைகளை சினிமாவின் புகுத்தி அலை புதிய பாத்திரமாகி வலம் பெற்று கொண்டிருக்கின்றன. அன்று புலவனால் ஆக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் மக்களால் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாகி அமைவதில்லை. இதனால் மக்கள் மத்தியில் தனிச் செல்வாக்கை இழந்து காணப்பட்டது. இன்றைய தமிழ் சினிமாவின் வளர்ச்சி காரணமாக அன்று கவிஞனால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் இன்று திரைப்படமாக்கி எடுக்கப்பட்டு, இன்றைய சமய சம்பிரதாயங்கள் நிரம்பியதாகவும், ஒழுக்கக் கருத்துக்களை சொல்வதாகவும், விழுமியங்களோடு ஒத்துக் காணப்படுகின்றமையால் படிப்பறிவு இல்லாத சாதாரண மக்களால் கூட இவற்றை புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது. அன்றைய இலக்கியங்களிலே மூட நம்பிக்கைகள் ஒளிக்கப்படுவதற்கான இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டிருந்தன. உதாரணமாக பாரதியைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்றைய சினிமாவின் வளர்ச்சி காரணமாக அன்று மக்கள் மத்தியில் இருந்த மூடபழக்கமான உடன் கட்டை ஏறுதல், முடிவெட்டி காவியுடை அணிதல், மடலேறுதல், வரைபாய்தல் போன்ற மூட நம்பிக்கைகள் காணப்பட்டிருந்தது. இன்றைய தமிழ் சினிமாவின் வளர்ச்சி காரணமாக இவை ஒளிக்கப்பட்டன. அன்றைய காலத்தில் வேதனை, விரத்தி, பசி, பஞ்சம், பட்டினி, முடிவற்ற சோகம் போன்றவற்றுடன் வாழ்ந்த மக்களுக்கு அன்று கவிஞனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இலக்கியம் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக அமையவில்லை. அவ்வாறே இன்றைய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வேதனை, போதனை என்பவற்றில் இருந்து விடுபட சினிமாவானது அருமருந்தாக உள்ளன. உதாரணமாக வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள் நிரம்பியதாகவும் நகைச்சுவையான படங்களும் மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பை பெற்றுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம்.

சினிமாவின் ஆரம்பகாலத்தை பொறுத்தவரையில் பேசும்படங்கள் எதுவும் தோற்றம் பெறவில்லை. படிப்படியாக சினிமாவின் வளர்ச்சி காரணமாகவே பேசும் படங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. சமுதாயத்துக்கு ஏற்றவகையில் தத்துவப்பாடல்களை தமிழையும் அப்படியே சினிமாவிற்கு மாற்றியவர்களுள் கண்ணதாசன் வாலி என்பவர்களைக் குறிப்பிடலாம். அதுமட்டுமல்லாது அக்காலத்தில் பல இலக்கியங்கள் முன்னோர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் பல அழிந்து போயின. அவற்றின் சிலவே கிடைக்கப்பெற்றன அவ்விலக்கியங்களில் மனித வாழ்வின் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பல கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தொன்மையான அதிசயம் மிக்க பல கோவில்கள் அக்காலத்தில் அமையப் பெற்றுள்ளன. இவற்றையெல்லாம் மக்கள் மத்தியில் காட்டுவதற்கு சினிமாவே உதவியது. உதாரணமாக ராஜராஜசோழன் திரைப்படத்தின் மூலம் இவை மக்களுக்கு புகட்டப்படுகின்றது. இலக்கிய வழவங்களில் காதல் பாங்குமுறைகள் காணப்பட்டன. ஓடுகின்ற மேகங்கள் உயிரற்ற உடலொன்று வருகுதென்று போய் சொல் என்று இலக்கியங்களில் மேகத்தை தூது விடுவதையும் தோழர், தோழி என்பவர்களை தமது காதலுக்காக தூதுவிடுவதையும் காணலாம். இவை சினிமாவில் மக்களுக்கு உணர்த்தும் வகையில் மிகவும் எளிமையான சொற்களைக் கையாண்டு திரைப்படங்களை எடுத்து அதன்மூலம் மக்களுக்கு பல உண்மையான கருத்துக்களை கூறுவதாகவுள்ளது. இவை மக்களுக்கு எளிதில் விளங்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

அது மட்டுமல்லாது இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் போர் முறைகள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. இராமர் இராவணனை வதம் செய்தல், பகவத்கீதையில் அர்ச்சுனன் கர்ணனை வதம் செய்வதையும் இதற்காக கண்ணனே துணைநிற்கின்றார். நீதி தவறாத முறை என்பவை இலக்கியங்கள் காணப்பட்டன. இவை அனைத்தும் மக்களுக்கு புரிந்துகொள்ளும் வகையில் மிகவும் எழிமையான சொற்களை கையாண்டு சினிமாவின் மூலம் மக்களுக்கு புரிந்துகொள்ளும் வகையில் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளமையைக் குறிக்கலாம். இவ்வாறு தமிழ் இலக்கியங்களில் செல்வாக்கு சினிமாவின் மூலம் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளமையை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

சி. பவதீஸ்வரன்

தரம்13

இடம்பிடித்த இலக்கியப் பெண்களும் தடம் மாறும் தற்காலப் பெண்களும்

நவீன உலகின் நாகரீகப் போக்கு இன்றைய உலகின் இறுதிக் கட்டத்தை எட்டியிருக்கின்றது. இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற இலக்கிய உலகில் இருந்து வேறுபட்டு எப்படியும் வாழலாம் என்கின்ற நவீனப்போக்கில் சஞ்சரித்திருக்கின்றது.

புரையோடிப் போயிருந்த கலாசாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் முறையில் இருந்து விலகி நெறி பிறழ்ந்து இன்று நலிவடைந்துவிட்டது. இலக்கிய உலகில் வாழ்ந்து காட்டிய பெண்கள் தம் தடங்களிலிருந்து வேறுபடாமல் நிலையான இடம்பிடித்து மக்கள் மனதில் தடம் பதித்திருக்கின்றார்கள்.

உலகம் போற்றும் கவிச்சக்கரவர்த்தியாய் புதுமைக்கவிஞனாய் தன்னை வெளிக்காட்டிய கம்பனுடைய இராமாயணத்திலே காப்பிய நாயகியாக விளங்கிய சீதையும் அதே இலக்கியத்தில் துணைக் கதாபாத்திரமாக வந்து கம்பராமாயணத்தின் இலக்கியத்தூணாக வர்ணிக்கப்படும் தாரையும் மறைமுகமாகவே வாழ்ந்தாலும் மக்கள் மனதில் மறையாமல் வாழும் இலக்குமணனின் மனைவி ஊர்மிளையும் மக்கள் மனதில் நின்று நிலைத்து நிலையான இடம்பிடித்துத் தடம் பதித்து விடுகின்றனர்.

கணவனின் சொல்லிற்கும் வில்லிற்கும் மாசுபடாமல் வாழ்ந்து காட்டி கற்பின் சிகரமாய் கொண்ட கணவனின் சொந்திறம்பாத மனைவியாய் வாழ்ந்து இலக்கிய உலகில் இருந்து விடுபட்டு தெய்வ உலகிற்கு உயர்ந்து விட்ட சீதையும், கொண்ட கணவனாக இருந்தாலும் தவறு என்பது யார் செய்தாலும் இடித்துரைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று காட்டிய தாரையும், தன்னுடைய இன்பங்களை விட கணவனின் கடமையே மேலானது எனக் கருதிய ஊர்மிளையும் இந்த இலக்கியத்திலே தாரகை நடுவே தண்மதிபோல் மேலெழுகின்றனர்.

இவற்றின் வழியே இன்றைய பெண்கள் நகருகிறார்களா? என்று பார்த்தால் நழுவுகிறார்கள் என்பதே விடையாகக் கிடைக்கின்றது. அந்த வகையிலே இன்றைய பெண்களின் நிலையை எடுத்து நோக்குவோமாயின்,

**மல்லிகைப் பூ மாலையை மறந்த மங்கையராகினர்
நாகரீகம் மறந்த நங்கையராகினர்
பண்பாடு தெரியாத பாமரராகினர்**

கல்வி உலகில் இருந்து விடுபட்டு உல்லாசம் எனும் மாய உலகிலே மயங்கிப் புரள்கின்றனர். பின்னர் உண்மை தெரிந்து விம்மி வெடிக்கின்றனர். இவை காலம் கடந்த சூடலை ஞாபகங்களாகவே தோன்றும்.

இவற்றோடு மட்டுமல்ல சிந்தும் தமிழ் வெண்மணி பரவும் முத்தமிழ் வித்துக்கள் சிதறிக் கிடக்கும் முதல் தமிழ்க் காப்பியமாய் இலக்கிய உலகிலே முடிசூட்டப்படும் இளங்கோ எழுதிய

சிலப்பதிகாரம் என்னும் தித்திக்கும் தேன்தமிழ் இலக்கியத்திலே காப்பிய நாயகியாய், பத்தினிப் பெண்ணாய், கொண்ட கணவனைக் கோயிலாகக் கொண்ட கண்ணகியும், கணவனை இழந்தவர்களுக்கு இவ் உலகிலே காட்டுவதற்கு ஈடு இணையாய் ஒரு உறவில்லை என்ற உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்திய பாண்டிமாதேவியும் வாழ்ந்து காட்டிய நெறிமுறைகளை இன்றைய பெண்கள் கடைப்பிடிக்கிறார்களா? என்று கேட்டால் இல்லை என்பதே விடை.

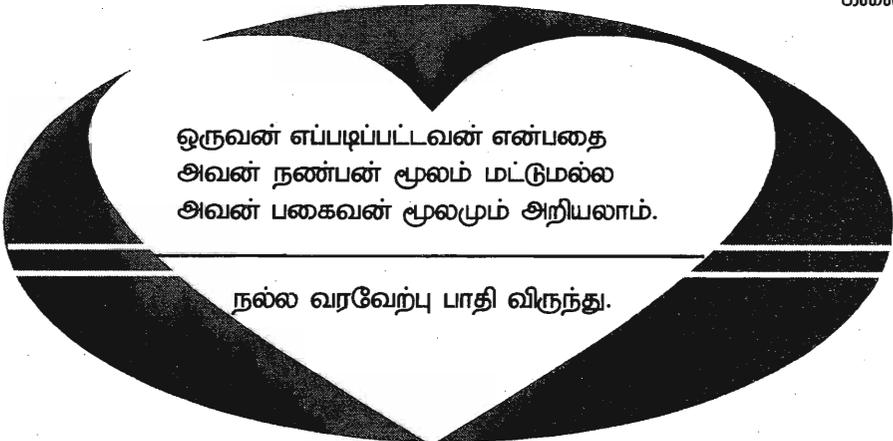
பாண்டியன் செய்தது தவறு என்று அறிந்ததும் துவண்டு கிடந்த கண்ணகி துள்ளி எழுவதும் நேரெதிர் நின்று வழக்குரையாடி வாதில் வெல்வதும் இடம்பிடித்துவிட்ட அக்கால இலக்கியக் கட்டங்கள். ஆனால் இன்றைய பெண்களோ தவறுகளைக் கண்டால் தலைகுனிவதும், தப்புக்களைக் கண்டால் தாம் தப்பி விடுவதும் இடம் மாறி நிற்கின்ற இலக்கியக் கட்டங்களாகும்.

இந்த நிலை மாற வேண்டும். இலக்கியங்கள் என்பது இரசனைக்காக மட்டும் படைக்கப்பட்டவையல்ல!

வாழ்க்கை என்றால் என்ன? எப்படியும் வாழலாம் என்பது வாழ்க்கையல்ல! இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்பதையும் பிறந்ததிலிருந்து இறக்கும் வரையாக உள்ள இந்த இடைநடுப் பயணத்தில் மானிடராய்ப் பிறந்த எம்மை எவ்வாறு வழிநடத்திச் செல்வது என்பனையும் உணர்த்துவதற்காகப் படைக்கப்பட்டவையே இந்த இலக்கியங்கள்.

இவ் இலக்கியங்களிலே கூறப்பட்டுள்ளவற்றோடு எமது வாழ்க்கையை இணைத்து அவற்றில் நூறுவீத வெற்றியை அடையாவிட்டாலும் கூட பரவாயில்லை. பத்து வீதமாவது அடைவதற்கு நாம் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

செ. செந்திரிகா
கலைப்பிரிவு

குழந்தை இலக்கியம்

சமூகத்தின் தவிர்க்க முடியாத தேவைகளை ஒட்டியே இலக்கியங்கள் தோன்றுகின்றன. மக்களின் தேவை, விருப்பு, ஆர்வம் என்பன ஏதோ ஒரு வகையில் புதிய புதிய இலக்கிய வடிவங்களைத் தோன்றுவிக்கின்றன. இந்த வகையில் பண்டு தொட்டே பயின்று வந்த இலக்கிய வகைக்குள் குழந்தை இலக்கியமும் ஒன்றாகும். குழந்தை இலக்கியம் தமிழில் எப்போது தோன்றியது என்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வழங்கி வந்துள்ளது என்பர் தொல்காப்பிய பொருள் அதிகாரத்தில் வரும்

பாட்டிடை வைத்து குறிப்பினாலும்
பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்
பொருண்மர பில்லாப் பொய்ம் மொழியானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகை மொழியனு மென்
றுரைவகை நடையே நான்கென மொழிய

என்ற சூத்திரத்திற்கு உரை எழுதிய பேராசிரியர் பொருண் மரபில்லாப் பொய்மொழியானும் என்னும் ஒரு தொடருக்கு பின்வருமாறு உரை கூறுவார்.

ஒரு பொருளின்றிப் பொய்படத் தொடர்ந்து சொல்லுவன. அவை ஓர் யானையும் குரீஇயும் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச் சென்று இன்னவாறு செய்தன வென்று அவற்றுக்கியையாப் பொய்படத் தொடர் நிலையான் ஒருவனுழை ஒருவன் கற்று வரலாற்று முறையான் வருகின்றன.

இவ் உரைப்பகுதியை ஆதாரமாக கொண்டு தொல்காப்பியர் காலத்தில் குழந்தைக் கதைகள் வழங்கி வருகின்றன என்று கூறுவர். தமிழில் குழந்தை இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம் என்னும் தொடர்கள் ஒரு பொருளையே குறித்து நிற்கின்றன. மேலைத்தேயங்கள் போல தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் நுண்மையாகப் பகுக்கப்பட்டு ஆக்கவோ, ஆராயவோ படவில்லை. “தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் என்று சிறப்பாக குறிப்பிடக்கூடியது. ஒப்பீட்டு அளவில் மிகக் குறைவு” என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிட்டு இருப்பது மனங்கொள்ளத் தக்கது. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே குழந்தை இலக்கியம் தமிழில் வழங்கி வந்தது என்பதை பலரும் காட்டியுள்ளனர்.

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் என்று பெரும்பாலோர் குழந்தைக் கவிதைகளையே கருதுவார். இலக்கியம் எனின் கவிதை தான் என்ற இறுக்கமான பாரம்பரியத்தின் விளைப்பொருளாக இது அமைந்து இருக்கலாம். பொதுவாக குழந்தை இலக்கியம் என்னும் போது குழந்தைக் கவிதைகள், குழந்தைக் கதைகள், குழந்தைகளுக்கான நாவல்கள், நாடகங்கள் என்பன யாவும் அடங்கும். குழந்தை இலக்கிய வகைக்குள் குழந்தைகளுக்கான சினிமாக்கள், குழந்தைகளுக்கான வானொலி நிகழ்ச்சிகள், குழந்தைகளுக்கான சித்திரங்கள் என்பவற்றையும் சிலர் அடக்கி ஆராய்வார்.

குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சியில் சினிமா வானொலி பத்திரிகைகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்க பங்கினை வகிக்கின்றன என்பதை யாவரும் மறுப்பதற்கில்லை. தமிழ்மொழியில் முதன் முதலிலே தோன்றிய இலக்கியம் கவிதைவே. அதுவும் வாய்மொழியாகத் தோன்றியது என்பது இன்று ஐயத்துக்கு இடம் இன்றி நிறுவப்பட்டது. குழந்தைமனம் இசையால் மிக இலகுவாக ஈர்க்கப்படும். அழகின்ற குழந்தையை தாய் தாலாட்டி தூங்க வைப்பதை நாம் காண்கின்றோம். இசையால் இசைவுபட்ட குழந்தை காலப்போக்கில் இலகுவான ஒத்திசைவு உள்ள பாடல்களை வாய்விட்டு பாடுவதையும் நாம் அவதானிக்கலாம். குழந்தைகளுக்காக பெரியவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களும், குழந்தைகளை கூடிக்குலாவி பாடுவதுமான இரு வகையான குழந்தைப்பாடல்கள் நாட்டார் வழக்கில் வழங்கி வருகின்றன. இலகுவான, மென்மையான, இழமென் ஓசையுள்ள பாடல்களை குழந்தைகள் மிக இலகுவாக பாடத்தொடங்கி விடுவர்.

தமிழ் இலக்கிய பரப்பில் தோன்றிய குழந்தைப்பாடல்களும் நாடோடிப் பாடல்களே நாட்டுப்புற அல்லது நாட்டார் இலக்கியக்குடியாக மேலே கிளம்பிய எழுத்து இலக்கியங்களையும் குழந்தைகளுக்குரியன, முதியோருக்குரியன என்று பகுப்பாய்வு செய்யக்கூடிய வகையிலேயே அமைந்துள்ளன. நமது கல்விப் பாரம்பரியத்திலே இரு வகையான கல்வியறிவுகள் உண்டு. ஒன்று மரபுரீதியான திண்ணைப்பள்ளிக்கூட மரபு. மற்றையது நிறுவனரீதியான பாடசாலைகள் இந்த இரண்டு அமைப்புக்குள்ளும் சிறுவர்கள் தம் ஆரம்பகல்வியை கற்று வந்தனர். இவ்விரண்டு அமைப்புக்குள்ளும் சிறுவர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் ஆத்திகூடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி வெற்றி வேட்கை போன்ற நீதி நூல்களே போதிக்கப்பட்டன. சிறுவர்களுக்கும் பொருள் விளங்காத போதும் இவற்றின் புறத்தோற்றம் பற்றி இவை சிறுவர் இலக்கியம் என்றே அழைக்கப்பட்டன.

தமிழ் கவிதை பாடல், செய்யுள் என்னும் பதப்பிரயோகங்களும் ஒரு பொருளைக் கருதி வந்துள்ளமையும் அவதானிக்கலாம். சிறுவர்களுக்கு மனனப்பயிற்சியை ஏற்படுத்தும் வகையில் ஓளவையாரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஆத்தி கூடியை ஆற்றல் வாய்ந்த மகாகவியான பாரதியார் கூடப் பின்பற்றியமை கவனிக்கத்தக்கது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதல் முதலில் தோன்றிய குழந்தை இலக்கியங்கள் மேற்காட்டியவையே என்று புவண்ணன், டாக்டர் முத்துச்சண்முகன் முதலியோர் சுட்டிக்காட்டி உள்ளனர். குழந்தை கவிதைகளை வசதி கருதி நாம் இரண்டு பெரும் பிரிவாக பிரிந்து பார்க்கலாம். ஒன்று தனிப்பாடல்கள் மற்றையது, கதைப்பாடல்கள் இந்த இரண்டு வகையுள்ளும் தனிப் பாடல்களே பெருமளவில் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றுள் குழந்தைகள் காணும் காட்சிகள், நிகழ்ச்சிகள், விருப்பு, வெறுப்பு, என்பன அடங்குகின்றன.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலே முதன் முயற்சியாக சிறுவன் பாடல் என்ற உணர்வோடு 1935ம் ஆண்டு க.ச. அருணாந்தி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டினையே குறிப்பிடவேண்டும். பாடசாலைகளின் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு அருந்ததி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப்பாட்டு மூலம் பல நல்ல குழந்தைக் கவிஞர்கள் உருவாகினர். நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவலவர், பீதாம்பரன், பஞ்சாட்சர ஐயர், ஜே.எஸ்.ஆழ்வாப்பிள்ளை, க.சின்னத்தம்பி முதலியோர் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள். இந்தக்

குழந்தைக் கவிஞர்கள் அனைவரும் ஆசிரியர்களாக இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. குழந்தை இலக்கிய வரலாற்று க.ச.அருணாந்தி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பிள்ளைப் பாட்டிற்கு தனியான ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டு.

ஈழத்து குழந்தைக் கவிஞர்களுள் சோமசுந்தரப் புலவர், மு.நல்லதம்பி, அல்வையூர் செல்லையா, பண்டிதர்.க.விரகத்தி இ.நாகராஜன், வேந்தன், அம்பிகைபாகன், சத்திய சீலன், அமிர்தநாதன், ஸுபைர் சரணாகையும், கோசுதா முதலியோர் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள். குழந்தைக் கவிதைகளுக்குள் இன்னொரு வகையானவை கதைப்பாடல்கள் ஆகும். பெரும்பாலான கதைப் பாடல்கள் குழந்தைகளில் மனதில் நீதியை நிறுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளது.

தனிப்பாடலை விட மனிதப்பாடல்களை விட கதைப்பாடல்களை குழந்தைகள் ஆர்வத்துடன் படிப்பதையும் கேட்பதையும் காணலாம். கதைப்பாடல்களில் கருத்துக்களிலும் பார்க்க நிகழ்ச்சிகளும் காட்சி வர்ணனைகளுமே இயல்பாய் இடம்பெறவேண்டும் என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வகையில் தாடியறுத்த வேடன் பவளக்கொழிக் கட்டைப் பொன்னன் போன்ற கதைப்பாடல்களைச் சிறப்பானவை எனக் குறிப்பிடலாம். பிள்ளைப்பாடல்கள், அம்பிப்பாடல்கள், குழந்தைக் கவிதைகள் போன்ற தொகுதிகளிலும் சிறப்பான கதைப்பாடல்கள் இடம்பெற்று உள்ளன. பிள்ளைப்பாட்டில் இடம்பெறும் கரவெட்டி க.சின்னத்தம்பி இயற்றிய

தேசஞ் சுற்றிப் பார்ப்பதற்குச்
சென்றதொரு சீமான்
சென்றதொரு சீமான்
செத்தது போல் கிடந்த தொரு
சிறுகுரங்கைக் கண்டான்
சிறு குரங்கைக் கண்டான்

என்று தொடங்கும் கதைப்பாடல் குண்டுடுக்கி, குடுகுடுக்கி என்ற குறவஞ்சிப்பாட்டின் இசை தழுவிச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

குழந்தை இலக்கியத்தை செழுமைப்படுத்த இன்று ஏற்ற கருவியாக பயன்படுத்துவது பத்திரிக்கைகளும் வானொலியும் தொலைக்காட்சியுமே எனலாம். குழந்தைகளுக்கென்றே வெளிவரும் பத்திரிகைகள் மேல் நாடுகளில் மிகமிக அதிகமாகும். தமிழில் அம்புலிமாமா, பாலமித்திரா போன்றவை விதந்தோதக் கூடியவை. ஈழத்தில் பொதுவாக இலக்கியப் பத்திரிகை போலவே பல சிறுவர் சஞ்சிகைகளும் தோன்றி மறைந்துள்ளன. கண்ணன், கரும்பு, கண்மணி முதலியவற்றை இவ்வகையுள் அடக்கக்கூடியவை.

தமிழ் குழந்தை இலக்கியம் சிறப்புற அமைய அவர்களின் உள்ளம், வயது, கழல் என்பவற்றை விஞ்ஞான ரீதியாக அறிந்து அளந்து கவிதை, கதை, நாடகம் என்பன படைக்கப்பட வேண்டும்.

யோ. சசிந்தாமேரி

தரம் 12

இலக்கியமும் அழகியல் உணர்வும்

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த எம் முன்னோர் படைத்த இலக்கியமும் சரி, அழகியல் படைப்பும் சரி காலத்தால் அழியாத காவியமாக இன்னும் எம்மிடையே உலாவருகின்றன. காப்பியச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் படைத்த காவியம் இலக்கியச்சுவையா? அழகியல் உணர்வா? என்றும் இன்றும் ஆராய்கிறோம்.

கண்ணகிக்கு சிலை எடுக்க கங்கையிலும் கடாரத்திலும் கல் எடுத்து கலை வண்ணம் கண்ட சேரன் செங்குட்டுவனின் அழகியல் உணர்வை இன்னும் மீட்டுப் பார்க்கிறோம்.

பாட்டுக்கு பாட்டுடந்த பாலகன் பாரதியின் இலக்கியச் சுவையை இன்னும் ரசித்து நிற்கின்றோம்.

தமிழுக்கு அமுது என்று பேர் - அந்தத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்

என்று பாடிய பாரதி நின்ற வேளை,

மங்கியதோர் நிலவினிலே என்று அழகியல் உணர்வையும் காண்கிறோம். அவர் கவிதை மூலம். நம் தமிழின் காப்பியமானதும் சரி, காவியமானாலும் சரி, இலக்கியச்சுவையும் அழகியல் உணர்வும் இரண்டைக் கலந்தே உருவாக்கப்படுகின்றன.

காலத்தால் அழியாத அஜந்தா ஓவியங்களும், எல்லோராச் சிற்பங்களும் எமக்கு அழகியல் உணர்வை உண்டி நிற்க கல்லிலே கலை வண்ணம் கண்டான். என்றே கவிதை படைத்து இலக்கியச் சுவையும் அழகியல் உணர்வும் உண்டி நிற்கின்றன.

பாரெங்கும் தேடினும் எம் இலக்கியச் சுவைக்கும் அழகியல் உணர்வுக்கும் ஈடானதொன்றைக் காணத்தான் முடியுமா?

பார்த்ததை எல்லாம் கவிதையாக்கி இலக்கியக் கலை படைத்து நின்றான் பாரதி. எடுத்ததை எல்லாம் ஓவியமாக்கி அழகியல் உணர்வை உணர்த்தி நின்றார் ரவி வர்மா. கொடுத்ததை எல்லாம் காவியமாக்கி இலக்கியச் சுவையும் அழகியல் உணர்வும் புகட்டி நின்றார் அண்ணா. முடியவில்லை முத்தமிழில் ஆற்றிடும் சரித்திர நாவலும் சாத்திரமாய்ச் சொல்லிடும் கவிதையும் - முழுக்கமாகப் பேசிடும் பேச்சும், இலக்கியச் சுவையும் அழகியல் உணர்வையும் மிளிர வைத்தே இயம்பப்படுகின்றன.

ஏனென்றால் உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் எம் தமிழ் மொழிக்கே இலக்கண மரபும் அழகை ஆதரிக்கும் அடைமொழிகளும் மிளிர்ந்து காணப்படுகின்றன. விண்ணிலே தோன்றும் குளிர் நிலுவையும் ஆழ்கடலிலே வாழும் கயல் மீன்களையும் உவமையைச் சொல்ல எம் தமிழை விட இலக்கியச் சுவையும் அழகியல் உணர்வும் கொண்ட மொழி தாணுண்டோ?

நம் தமிழிலே காவியம் படைத்தவர்கள் காப்பியங்கள் ஆகியவர்கள் கலை வண்ணம் கண்டவர்கள் ஆயிரமாயிரம். அத்தனையும் எம் இலக்கியச் சுவையும், அழகியல் உணர்வையும் வியந்து நிற்கின்றன.

எனவேதான் அனைவரும் இலக்கியத்தை விரும்பி அதன் சுவையை நாடி அதனை விரும்புவர்களைத் தேடி இலக்கியத்தின் தமிழை சுவைத்து நிற்கின்றோம்.

பள்ளிப்பருவத்திலே காதலரின் இலக்கியச் சுவையையும், கன்னிப்பருவத்திலே மூத்தோரின் இலக்கிய நயத்தையும் விரும்புகின்ற நாம் அதனுள் ஓர் அழகியல் உணர்வு புலப்படுத்தப்படுவதை உணர்ந்து எல்லையில்லா ஆனந்தம் அடைகின்றோம்.

பாட்டுக்கு பாட்டெடுத்த பாலகன் பாரதிலுடையிலே ஏன் சாம்பல் கரையும் போதும் எம் தமிழே சலசலத்து ஓட வேண்டும் என்று தனது தமிழ்ப்பற்றை விளக்கும் முகமாக இன் தமிழின் சிறப்போடு இலக்கியச்சுவையும் அழகியல் உணர்வும் ததும்ப கவி நயம்பட எடுத்துக் கூறுபுள்ளார்.

பாரில் உள்ள பல்லாயிரம் மொழிகளிலே தமிழ்மொழியே முதன் மொழியாக மூத்த மொழியாக முன் தோன்றிய மொழியாக ஓங்கிப்பரவி நிற்பதோடு கரையில்லா கடல் போல இலக்கியத்தை விரித்து அழகியல் உணர்வை புலப்படுத்தி நிற்பதை நாம் கண்கூடக் காண முடிகின்றது. ஆகவே இலக்கியச்சுவையும் அழகியல் உணர்வும் எமது வாழ்க்கையில் நிகழ்பவற்றையே சித்தரிக்கின்றது.

மு. கா.மு. பௌசான்

தரம் 13 (2010)

மனநிறைவுடன் கூடிய மனப்பாங்குடன் எவனொருவன் நல்லார்வத்துடன் வாழ்கிறானோ அவனே தனிப்பட்ட மனிதர்களின் கவர்ச்சியான தோற்றத்தை விட மாபெரும் அளவில் மனிதர்களின் மனதைக் கவர்ந்து விடுகிறான்.

உனக்கு அதிகம் உதவும் புத்தகங்கள்,
உன் சிந்தையை அதிகம் தூண்டுபவை.

உயர்வான மனிதர்கள், வார்த்தைகளை வெளியிடுவதில் நிதானமாகவும், நடத்தையில் உறுதியாகவும் இருக்க விரும்புவார்கள்.

அறிவாளி தேர்ந்தெடுப்பது அடக்கத்தைத்தான்.
கனிசுமக்கும் மரக்கிளை, தரையை நோக்கித்தானே தலையைத் தாழ்த்துகிறது.

நாட்டுக் கூத்துக்கள்

‘மூங்கில் இலைமேல் தூங்கும் பனிநீரே’ என்று தோட்டத்தில் கோட்ட செய்யுள் வரிக்கு அடுத்தவரியென்ன என்று கவிச்சக்கரவத்தி கம்பனே திகைக்கு ஒரு தொழிலாளி முன் வைத்து தூங்கு பனி நீரை வாங்கும் கதிரோனே என்றான். இப்படி கவியரசர்களால் கூட கைக்குட்போட்டுக் கொள்ள முடியாத சுருக்கும் கதிரவனின் கதிரவனின் கதிர்களுடன் கைகோர்த்து வியர்வை சொரியும் மக்களுக்கென்றே அம்மக்களாலே கதையோட்டம் இயற்றிக் கொள்ளப்பட்டவையே நாட்டார் பாடல்கள் இந்நாட்டார் பாடல்களுடன் கதையோட்டம் பின்னப்படுகின்ற போது பீறிட்டெழுந்த நாடாக இலக்கிய வடிவமே நாட்டுக் கூத்துக்கள்.

இது கிராமிய மக்களின் உணர்வுகளையும் வாழ்க்கை முறையினையும் வெளிப்படுத்தும் ஒன்றாகும். நாட்டார் பாடல்களும் அவற்றோடு சம்பவங்களைக் கோர்த்துப் பின்னப்பட்ட நாட்டுக்கூத்துக்களும் கிராமிய மக்களின் அழகியல் கலைகளுள் அடங்கும். கிராமிய நாடகம் என்று அழக்கப்படும் நாட்டுக்கூத்தானது ஈழத்தில் வடமோடி தென்மோடி வடபாங்கு தென்பாங்கு மகுடக் கூத்து காத்தான் கூத்து வசந்தன் கூத்து காமன் கூத்து வசமா எனப் பல வகைப்படும். இக்கூத்துக்களில் கதைக்கரு கதைப்போக்கு நடைபெறும் மேடை ஆகியவற்றுக்கிடையே பல ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் உண்டு. இவை மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலைக்கும் வசிக்கும். பிரதேசங்களுக்கும் அவர்கள் மன உணர்வுகளுக்கும் ஏற்ற வகையில் வேறுபடுகின்றன.

உதாரணமாக ஈழத்தில் மன்னார்க்கூத்து கிறிஸ்தவ மதச் சார்புடையதாகவும், மட்டக்காப்பு யாழ்ப்பாணக் கூத்துக்கள் இந்துமதச் சார்புடையனவாகவும் அமைகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆமோனியம், டொல்லி, கடம் ஆகிய வாத்தியங்கள் கூத்தில் இசைக்கப்பட மட்டக்களப்பில் மத்தளம், தாளம் ஆகியனவும், மலை நாட்டில் தப்பு எனப்படும் கருவியும் வாசிக்கப்படுகின்றமை பிரதேச வேறுபாடு ஆகும். இக் கூத்துக்கள் ஆரம்பத்தில் வட்டவடிவமான மேடையிலேயே ஆடப்பட்டிருந்தல் வேண்டும். இம்மேடையை வட்டக்களரி என அழைப்பர் இன்றைய நாடகங்களைப் போல் பின்னணத்திரையிறக்கி அவற்றில் காட்சிகளை விபரிக்கும் முறை கூத்துக்களில் இல்லை கூத்தாடிகளின் பாடல்களின் மூலமே கதையின் போக்கைச் சந்தர்ப்பத்தை மக்கள் புரிந்து கொள்வார். இக்கூத்துக்களைப் பழக்குபவர் அண்ணாவி யார் எனப்பட்டார். இவருக்கு அருகிருக்கும் தாளக்காரர் ஏடு பார்ப்போர் பக்கப்பாட்டுக்காரர் ஆகியவர்கள் சபையோர் எனப்படுவர் கூத்தாட விரும்புவர்களின் குரல் தோற்ற அடிப்படையில் பார்திரங்களை தெரிவு செய்தல் சடங்கொடுத்தல் எனப்படும். பெரும்பாலும் மக்களறிந்த கதைகளை கூத்தின் கருப்பொருளாக அமைந்ததால் எதிர்பாராத திருப்பங்களோ நாடகத்திற்குரிய ஆரம்பம் வளர்ச்சி உச்சம் போன்ற படிமுறைகளோ இல்லை பெரும்பாலும் புராண இதிகாசக் கதைகளும் நாடோழக்கற்பனைக் கதைகளும் கிறிஸ்தவக் கருத்துக்களுமே எம் நிலத்துக் கூத்துக்களின் கருப்பொருட்கள் ஆகியுள்ளன. கூத்திலே பாடல்கள் மிக முக்கியமானவை. மீண்டும் மீண்டும் ஒரு பாடல் பாடப்படுவதால் கதைத் தொடர்புகளைக் குழப்பமில்லாது அறிய முடிகிறது. பொருத்தமான இடங்களில் பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் வெண்பா, கவிவெண்பா, கலிவிருத்தம், கலித்துறை, கொச்சம், தரு, சிந்து, தோடயம், இன்னிசை, கீர்த்தனம், உலா போன்ற இன்னிசையாப்பு வடிவங்கள் கையாளப்படுகின்றன. இக் கருத்துக்களுக்குரிய ஆட்டமுறைகளுள் தனித்துவமானவை. மட்டக்களப்பில் ஆடப்படும்

கூத்துக்களில் சிறப்படியல்புகளை காணலாம். ஒவ்வொரு பாத்திரமும் தன் வரவின் போது நீண்ட ஒரு வரவு ஆட்டத்தை நிகழ்த்தும் அப்பொழுது பலதாளங்கள் மத்தளத்தில் இசைக்கப்படும்.

அவை வாயாற் சொல்லப்படுகையிலே தளக்கட்டுக்கள் எனப்படும் இவை ஆண்களுக்கு வேறாகவும் பெண்களுக்கு வேறாகவும் பாத்திரங்களுக்கு கேற்றவாறும் அமைந்துள்ளன. உலா, பொடியடி, வீசாவாணம், நாலடி, அட்டடி, குத்தமிதி, பாய்ச்சல், ஓய்யாரம், அடந்தை, தட்டடி, குத்தநிலை முதலிய ஆட்டமுறைகளை இக் கூத்துகளிற் பயன்படுகின்றன. நாட்டு கூத்துக்கள் வடமோடி, தென்மோடி என இருவகைப்படும். ஆடல், பாடல், உடைகள், ஆயுதங்கள் என்பவற்றோடு ஆடப்படும் முறையிலும் இரு மோடிகளிடையே வேறுபாடு உண்டு தென்மோடி ஆட்டங்கள் வடமோடியிலும் நுணுக்கமானவை. பாடல்கள் இனிமையானவை தென்மோடியிலும் நுணுக்கமானவை. பாடல்கள் இனிமையானவை தென்மோடி கூத்துக்கள் கற்பனைகளை பொருளாகக் கொள்ள வடமோடிக் கூத்துக்களோ புராதன கதைகளை கருவாகக் கொண்டன. தென்மோடியில் பாரம் குறைந்த ஆடையணிந்து வாளை மட்டுமே ஆயுதமாகக் கொண்டு ஆடுவர் ஆனால் வடமோடியில் பாரமான உடையணிந்து வில் கதாயுதம் கட்டாடி வாள்போன்ற யாவும் ஏந்தியாடுவர். கத்தோலிக்க வருகையின் பின்னர் ஈழத்து நாட்டுக் கூத்துக்களில் கிறிஸ்தவக் கருத்துக்களின் தாக்கத்தை காணமுடிகிறது. கிறிஸ்தவக் கதைகளான ஞானசவுந்தரி எஸ்தாக்கியர் மூவிராசாக்கள் போன்ற கூத்துக்களாக்கப்பட்டன. புலோசந்தோர் பூந்தொழிமார் பபூன் போன்ற பாத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

180

அதன் பின்னர் நாட்டுக் கூத்துக்களை பார்ஸி வழி நாடக மரபு ஆக்கியது இதன் நிமித்தமாய் வட்டக்களியாட்டம் மறைந்து கொண்டைக் கூத்து முறை தோன்றியும் இந்த பார்ஸி மரபுடைய செல்வாக்கின் காரணமாக பல புதிய இராகங்களையும் கூத்தானது பெற்றுக் கொண்டது. விலாசக் கூத்து இச் சங்கமிப்பில் பிறந்த ஒன்றே, இன்று நவீன மரபாலும், சினிமா மோகத்தாலும் நாட்டுக் கூத்துக்கள் தம் செல்வாக்கினை இழந்து வருகின்றன. படித்தவர்களாலும் இலக்கியகாரர்களாலும் குறிப்பாக எதுவும் நவீனம் என்னும் புத்தி சுகவீன முற்றபுல்லுருவிகளினாலும் தமிழர் பாரம் பரிய கலைகளுள் ஒன்றான நாட்டுக்கூத்தானது கவனத்திற் கொள்ளப்படாதிருக்கிறது.

இருந்த பொதிலும் ஆங்காங்கே மரவுப் பிரியர்களில் நல்மனங்களாலும்; பழமைபேணிகளின் பட்சாதாபத்தாலும் உரமிடப்பட்ட நாட்டார் வழக்கியல் கழகங்களும் ஊட்டப்பெற்று நிற்கும் உள்ளூர் கலை விழாக்களும் இந்த நாட்டுக்கூத்துக்களுக்கு நல்லதொரு எதிர் காலத்தை நவில வைக்க வேண்டும் என்று அரும்பாடுபடுகின்றன. அது எவ்வாறாயினும் கனியிடை ஏறிய சூனையும் காற்றில் காவிடை ஏறிய மணமும், நானும் வண்ணம் இனிதான இளமைக்குப் பாலாயும் புலவாக்குவேலாயும் இருக்கின்ற இன்பத்தமீட்சுவையினை இவ்வையத்தே இனிக்க வைக்கும் இன்னொரு இலக்கிய வழுவம் என்ற வகையில் இடத்திற்காக வேணும் நாட்டுக்கூத்தினை அழிய விடாது தடுக்க வேண்டியது தமிழினென்ற வகையில் எம் கடமையாகும்.

ஆக்கம்:
யோ. சசிந்தா

தமிழ் மலைகள் தேடி வெள்வர எழுது வாழ்த்துங்கள்!

அண்ணை நாகா முட் சிற்றி

சுத்தமாக பொதி செய்யப்பட்ட மளிகைப்பொருட்கள்,
இறைச்சி வகைகள்,
பல வகையான ஐஸ்கிரீம், குளிர்மான வகைகள், பிஸ்கட்,
சொக்கிலேட் வகைகள்.
இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பழவகைகள், பழரசங்கள், கேக்
மற்றும் கேக் உள்ளீடுகள்.
மருந்துப்பொருட்கள்
அன்பளிப்புப்பொருட்கள், அழகுசாதனப்பொருட்கள்,
பாட்சாலை உபகரணங்கள்
வீட்டுப்பாவனைப்பொருட்கள், பிளாஸ்டிக் வகை தளபாடங்கள்
இலத்திரனியல், மின்னியல் பொருட்கள்
கவரிங், ஆபரண வகைகள் குழந்தைகளிற்கான
நெய்மேட்-ஆடை வகைகள், குடை மற்றும் மழைக்கவசங்கள்.

1வது முற்றலும்
நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட
குளிகுட்டிமடம்

175, கே.கே.எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

021 222 5515, 5223
021 222 7875

Dental & Optical Services

Prop : K. Jude

பல்-முகக்குக் கண்ணாடி
அகம்

58- Clock Tower Road,
Jaffna.

T.P: 021 222 8893

பதிவு இலக்கம் : J/DS/PR/1016/2007

மெற்றோ பொலிற்றன் நிறுவனத்தின்
யாழ். மாவட்ட ஏக முகவர்

நவகலா

200, கே.கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
021 222 5462

கனொன் போட்டோ கொம்பி இயந்திரம்,
பக்ஸ் இயந்திரம், கனொன் பிறிண்டர்ஸ்,
ரோணியோ மெசின் இவற்றின் Original
உதிரிப்பாகங்கள் ரோணர் வகைகள்
IBM Computer, ACER Computer
அனைத்தையும்

ஒரே இடத்தில் விற்பனைக்குப் பிந்திய சேவையுடனும்
உத்தரவாதத்துடனும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மற்றும் A4, A3 Paper மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும் எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தமிழ் மலைகள் தேடி வெள்வர எழுது வாழ்த்துங்கள்!

ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்
செய்து கொடுக்கப்படும்

தரம் நாடுவோர் தவறாமல் நாடுமிடம்

சூபி நகை மாளிகை

உங்கள் இளமைக்கு மேலும் மெருகூடும்
கண்கவர் 22கரட தங்க நகைகளைப்
பெற்றிட சிறந்த ஸ்தாபனம்

111 / 1, (227) கஸ்தூரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

T.P: 021 222 2828, 9038

சகல விதமான ஆங்கில
மருந்துப் பொருட்களுக்கும் நீங்கள்
நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

City Medicals

487, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

VEMAKE

Importers
&
Distributors

Ceremic Procelain
&
Glass wares

NO. 27/3, POWER HOUSE ROAD,
JAFFNA.
T.P: 222 6738

Head Office:

51, Dam Street,
Colombo -12
T.P: 423030

PC PARADISE

IIS
Computers

PC paradise
61, Clock Tower Road,
Jaffna.

T.P.0777-271220

சாய் நாதன்ஸ்
சினிமா

KAJAMUGAN HARDWARE

Hardware Merchants,
Importers of Building
Materials, Cement, Paints,
Electrical Goods,
Cycles, Cycle Parts
&
Accessories.

கஜமுகன் ஹார்ட்வரே

147,149, ஸ்ரான்லி வீதி.
யாழ்ப்பாணம்,
021 222 2833

T.P.021-222-2833

ராஜா சினிமா

யாழ்ப்பாணத்தில்
காட்சிகள் நடைபெறும்
புதிதான நேரங்கள்
காலை 10:30
மாலை 2:30

மனதுருக்கிம் இலந்துகி

With Best Compliments from
ஆல் சிலலான் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ்

மாணவர்களுக்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்கள்
பாடசாலை உபகரணங்கள்
காகிதாதிகள்
மருத்துவ உபகரணங்கள்
அலுவலக உபகரணங்கள்

அனைத்தையும் ஒரே கூடையின் கீழ் பெற்றுக்கொள்ள
நாடவெளியே ஒரே கிடம்

ALL CEYLON DISTRIBUTORS

212, K.K.S. Road.
Jaffna.

கி.ல. 212 கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அண்ணா தொழிற்சாலை
வளரும் குழந்தைகளுக்கு
போஷாக்கு உணவு
ஜீவாகாரம்

கல்வி உலகின் கலங்கரை விளக்கு...
அறிவியல் உலகிற்கான அற்புதமான
நுழைவாயில்

பாலர் வகுப்பு முதல் பட்டதாரி வரையிலான
அனைத்து தமிழ் ஆங்கில நூல்களுக்கும்
பாடசாலை உபகரணங்களுக்கும்
யாழ் நகரில் நாடவேண்டிய நல்லதோர்
நூலகம்

பூபாலசின்கம் புத்தகசாலை

நாவல்கள் சஞ்சிகைகளின்
இறக்குமதியாளர்களும் இவர்களே!

யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு அனைத்துப்
பத்திரிகைகளின் பிரதான முகவர்களும்
இவர்களே!

புத்தகங்களால் வீத்தகர்களை
உருவாக்கியவர்களும் இவர்களே!

இல.04- ஆஸ்பத்திரி வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
021 222 6693, 2422, 4374

ஆரம்ப வகுப்பு முதல் அனைத்து வகுப்புகளுக்கும்
உரிய பிரபல ஆசிரியர்களின் தமிழ், ஆங்கில
மொழி மூலமான புத்தகங்கள், பயிற்சிகள்
வினாப்பத்திரங்கள், மருத்துவ தமிழ், ஆங்கில,
சிங்கள அகராதிகள், காசிகாதிக்கள், கற்றல்
உபகரணங்கள் சகல விதமான தமிழ், சிங்கள
நூல்கள், கம்பியூட்டர் புத்தகங்கள், திருக்குறள்
வகைகள் அனைத்துக்கும் மாணவர்களே
உங்கள் தேவைகள் அனைத்தையும்
நீங்களே தெரிவுசெய்து பெற்றுக் கொள்ளக்
சுடிய வகையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன
(விசாலமான இடவசதி)
பிந்திய பதிப்புக்களை முந்திய பெறக்கூடிய
விரைவான விநியோக வசதிகள்
நியாயமான விலை அத்துடன் விசேட
விலைக்கழிவு
யாழ் நகர மத்தியில் ஓர் புதிய உதயம்

அன்னை புத்தகசாலை

இல.07, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்
021 222 9881

ஜி.எஸ். லிங்கநாதன்
அன் கோ.

Specialist in
Wedding Sarees
Sarees,
Blouse Materials,
Shalwar Kameez.

G.S.LINGANATHAN & CO.

இல. 13,14, பெரியகடை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P: 222 3139

தமிழ் சின்கலை! நூல்கள் கற்றையால் கந்திக்குக்கிழும்...

அகரம் கணினி பதிப்பகம்

வொது மற்றும் வந்தக நோக்கான
ஓவ்செற், ஸ்கிறீன் பிறிள்ரிங்
போட்டோக்கொப்பி
லமினேற்றிங்,
ஸ்பைறல்
புக்பைண்டிங் மற்றும்
கணினியில் நவீன
வடிவமைப்புகள்
டிஜிற்றல் பிறிள்ரிங்,
கலர் லேசர் பிறிள்ரிங்,
முதலான அனைத்து பதிப்பு வேலைகளையும் தரமாக செய்கின்றார்கள்
பிறவுண் வீதி,(தொழில்நுட்ப கல்லூரி முன்பாக)
யாழ்ப்பாணம்.

021 222 4510, 0774 150100

கல்டிப்டர் சந்திக்கு வளநாடுகள் - வந்த
கணினி பதிப்பகம் இலாபகூகு வளநாடுகள்

நவில்கிறோம் நன்றிதனை

நன்றி மறப்பது நன்றன்று என்ற
வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கு அடைய
வைத்தீஸ்வரன் முன்றலில் இரண்டாவது
முறையாக தமிழ் அலைகள் வெளிவர வலு செய்த
எல்லாம் வல்ல வைத்தீஸ்வரப் பெருமானின் நல்ஆசியுடனும்
தமிழ் அலை மறுபடியும் எழு வேண்டும் என்று ஆக்கமும்
ஊக்கமும் அளித்த கல்லூரி அதிபர், உப அதிபர்,
பொறுப்பாசிரியர், உதவி ஆலோசகர்கள், பேரவை
உறுப்பினர்கள், ஆக்கங்கள் வழங்கியவர்கள்,
விளம்பரதாரர்கள், அனுசரணையாளர்கள் ஆகியோருக்கும்
குறுகிய நாட்களுக்குள் இம் மலரை அழகுற வடிவமைப்புச் செய்த
ஜய்ராம் பிறிண்டேஸ் நிறுவனத்தினருக்கும்,
ஊக்கமும் ஒத்தையுட்பும் வழங்கிய பாடசாலை சமூகத்தினருக்கும்
எனது சார்பில் நன்றிதனை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்

பா. அரிஹரன்
செயலாளர்
தமிழ்ப் பேரவை

தீவம் தன்மம் பிந்தரவாநார்

HOTEL BLUE HAVEN

புறகெவன் உல்லாச விருதி

பாதுகாப்பான சூழலில் .....

நீச்சல் தடாகத்துடன் குளிரூட்டப்பட்ட

அறைகள் மற்றும் தங்குமிட

வசதிகளுடன் கூடிய விருதி

இல, 70, றக்கா வீத்,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ.இல: 0771 538250, 0776 139898

021 222 9958, 060 221 1650